

Andreja Katič, ministrica za pravosodje: »Ženske v politiki žal nismo zaveznice«

Str. 22-23



Na avtomat po šopek, jajca ali klobase Str. 2-3



Kaj beremo to poletje? Str. 10-11



novi tednik 79 let

Tednik za Savinjsko regijo / št. 33 / Leto 79 / 14. avgust 2024 / Cena 3,50 EUR / www.novitednik.si

Verski turizem kot priložnost za lokalno okolje

Imamo sejemski, kongresni, gorski, trgovski, navtični in ne nazadnje tudi verski turizem. V duhu praznika Marijinega vnebovzetja smo se posvetili slednjemu. Za Slovence med najbolj znana in priljubljena evropska romarska središča sodijo Lurd v Franciji, Fatima na Portugalskem, Medžugorje v Bosni in Hercegovini ter seveda večni Rim. Pri nas je zagotovo zaradi bazilike Marije Pomagaj najbolj znano Brezje. Med turisti sta zelo znana in priljubljena še zvon želja na Blejskem otoku in viljamovka iz samostana Pleterje. Preverili smo, kje so najbolj znana romarska središča v naši bližini in kako živahno je v njih. Gora Oljka, na primer, je priljubljena postojanka v vseh letnih časih. Str. 12-13



Foto: ŠO

Letošnja letina hmelja bo podpovprečna Str. 9

Radiološka kriza še kar traja

Str. 6

KLEMEN BUČAN: »Vsak dan se tehtam, dvakrat do trikrat«

STOP SPORED

Šov Kmetija

Letos bodo tekmovalci največji izziv sami sebi in drug drugemu

Festival Če Povem 83: kot v filmu - preteklost, ki je vedno aktualna

Prodajni avtomati vedno bolj priljubljeni

Nakupovanje 24 ur na dan

V avtomatih lahko stranke kupijo veliko različnih mlečnih izdelkov, tudi sladoled.



Vedno večji del naših življenj je avtomatiziran, na nekaj avtomatov smo celo tako navajeni, da jih sploh ne opazimo več. Bankomati so od svojih začetkov postali skoraj zastareli in počasi skoraj kot telefonske govorilnice izginjajo iz naših mest. Kavomati po drugi strani so v pisarnah nepogrešljivi. Zato niti ne preseneča, da lahko tudi v naših krajih vedno več izdelkov najdemo v avtomatih.

JANŽE FRIC, foto: Andraž Purg

Mlekوماتi so bili velika novost, ko so se v naših krajih pred približno desetletjem pojavili prvi, a smo se nanje zelo hitro navadili.

Danes v naši okolici najdemo vedno več avtomatov, ki so vedno bolj zanimivi, med njimi jajcemat, šopkomat, klobasomat in črevomat.



S prodajnimi avtomati so pri Napotnikih zelo zadovoljni.

Prodajni avtomati na kmetiji

Mlekوماتi so že precej uveljavljene naprave, pri nas so tudi razmeroma pogosti. A so tudi tisti, ki so pri nas verjetno odprli vrata vsem drugim avtomatom. Brata Napotnik iz Topolšice sta tako mlekوماتu dodala še druge avtomate, s pomočjo katerih prodajata tudi druge mlečne izdelke, ki jih izdelujeta na svoji kmetiji. Pravita, da je bil korak logičen, saj je predstavljal naslednjo stopnjo prodaje.

Poleg mlekوماتa in drugih avtomatov imata trgovino na dvorišču kmetije, poleg katere stojijo avtomati. A za razliko od trgovine avtomati delujejo neprestano celo leto.

»Avtomati so zelo različni, zato je cena precej odvisna od velikosti in od namembnosti, torej od tega, katere izdelke prodajamo v njih. Cene se začnejo pri približno pet tisoč evrih. Dražji so recimo avtomati za sladoled, saj je režim hlajenja drugačen,« sta povedala brata Napotnik. Trenutno imata prodajne avtomate le na domači kmetiji, a pravita, da je to zaenkrat dovolj, saj na njih prodata več kot 50 odstotkov vseh izdelkov.

Mlečni izdelki so, čeprav so avtomati na prostem, v njih na varnem, saj jim zagotavljajo enake pogoje kot v trgovinski vitrini. Pri Napo-

tnikih pravijo, da so stranke zadovoljne, saj so se še posebej mlajše generacije hitro privadile na takšne nakupe. Zadovoljni so tudi sami, nakup se jim zdi dobra poteza in bi jo, če bi se odločali še enkrat, ponovili.

Avtomati zahtevajo nekaj vzdrževanja

Pri Napotnikih prodajni avtomati obratujejo celo leto, zato jim je občasno treba nameniti tudi nekaj pozornosti. »Kot pri vsakem hladilniku je treba skrbeti za hladilni sistem. Pomembna sta tudi čistoča in redno polnjenje avtomata,« sta povedala upravljavca.

Po jajca k enemu od treh jajcematov

Kmetija Dobravc ima kar tri prodajne avtomate, v katerih prodaja domača jajca. Kot pravi Jelka Dobravc Keše, so idejo zanje so na kmetiji dobili pri drugih, ki so že imeli prodajne avtomate. Poleg avtomata imajo tudi lastno manjšo prodajalno na kmetiji, a ima ta za razliko od avtomata delovni čas. Avtomat je prav prišel tudi v času pandemije.

»Razmišljali smo, kako nadomestiti delavca, saj so vsi na kmetiji zasedeni ves dan, vsak dan. Tudi zato smo se odločili, da bomo postavili prodajne avtomate, ki nam

bodo pomagali prodajati,« je še povedala Dobravc Kešetova.

Od tri do štiri tisočake za avtomat

Jajcemati Dobravčevih so v Šempetru, Žalcu in Petrovčah, vsak je od kmetije oddaljen približno 10 kilometrov, njihova jajca so na voljo tudi v avtomatu prebolske kmečke tržnice v lasti Občine Prebold. »Avtomati so razmeroma blizu kmetije, kar nam omogoča hitro odpravljanje morebitnih okvar, nadzor nad delovanjem in kratko pot, da jih ponovno napolnimo,« je povedala so-

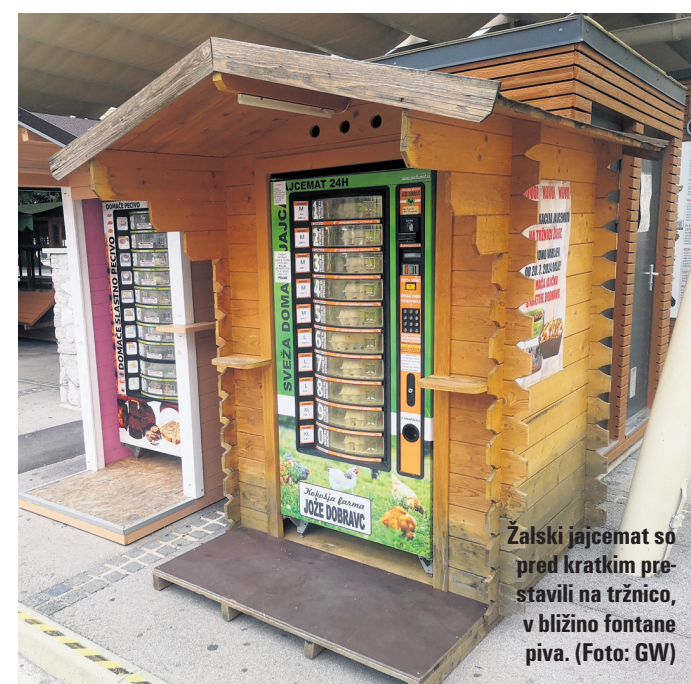
govornica. Trije lastni jajcemati bodo zaenkrat dovolj, saj predvsem zaradi časovnih omejitev ne razmišljajo o postavitvi dodatnih.

Sveža jajca vsaj dvakrat tedensko

Ker jajca hitro prodajo, v manj kot štirih tednih, kolikor je rok njihove uporabe, morajo avtomate polniti od dva- do trikrat tedensko, kar znese približno od 250 do 300 prodanih paketov s po desetimi jajci na mesec. Danes so z jajcemati zadovoljni tako lastniki kot stranke, a so se morali na takšno prodajo navaditi. Najprej

prodajalci, nato tudi kupci. »Stankam se takšna prodaja zdi zelo dostopna, priročna in cenovno ugodna, zato so z njo zelo zadovoljne. Dodatna prednost je, da avtomat deluje neprestano, tako da lahko stranke kupijo jajca tudi takrat, ko so druge trgovine zaprte,« je povzela Jelka Dobravc Keše.

Ti avtomati zahtevajo predvsem redno čiščenje in od štiri do šest servisov na leto. Jajcemat sicer obiskujejo stranke, ki potrebujejo manjšo količino jajc, tiste, ki jih potrebujejo več, se ustavijo kar pri Dobravčevih na kmetiji.



Žalski jajcemat so pred kratkim postavili na tržnico, v bližino fontane piva. (Foto: GW)

Šopkomat obratuje neprenehoma.

Šopek za drago osebo 24 ur na dan

Od letos lahko Celjani in Celjanke za svoje ljubljene kadarkoli kupijo rože. Pred Cvetličarno Helena namreč stoji šopkomat. »Dolgo sem imela željo, da bi dodala šopkomat v ponudbo v svoji cvetličarni,« je povedala lastnica Helena Novak. Vse je bilo urejeno že pred pandemijo, a je na šopkomat morala počakati do letos. »Strošek je bil velik, a upam, da se bo avtomat obrestoval,« je še povedala lastnica šopkomata. Zaenkrat je ta edini, postavljen pa je ob cvetličarni in obratuje neprestano. Nakup šopkov je mogoč le s plačilnimi karticami, saj bi bil, kot pravi cvetličarka, strošek avtomata v primeru možnosti plačevanja z gotovino še višji. »V avtomatu se temperatura ne spreminja in v njem cvetje ostaja sveže,« je dodala lastnica cvetličarne, pri čemer obljublja, da bo z ekipo skrbela, da bodo šopki oziroma cvetje vedno sveži. »Stranke so zadovoljne, saj jih veliko sploh ni vedelo, da obstaja tudi takšna naprava. Veseli smo tudi mi v cvetličarni, da lahko ponudimo nekaj novega. Če stranka nima časa počakati, lahko vzame šopek iz avtomata in že lahko razveseli drago osebo,« je zaključila cvetličarka.

V cvetličarni obljublajo, da bo v avtomatu vedno na voljo sveže cvetje.

Klobase približali strankam

Ker je kmetija Goručan nekoliko oddaljena od kupcev, ki radi jedo njene klobase, so se na kmetiji odločili, da bodo postavili prodajni avtomat klobasomat. Trenutno lahko njihove klobase poleg neposredno na kmetiji kupimo tudi v avtomatih v Šmarju pri Jelšah in Šentjurju. S klobasomati so tako približali mesnate izdelke strankam, ki jih lahko kupijo kadarkoli v letu, saj prodajni avtomati obratujejo 24 ur na dan vsak dan. »Mislim, da so stranke zadovoljne, saj smo jim z avtomati vedno na voljo, v primeru kakršnihkoli težav pa nas lahko vedno tudi pokličejo,« je povedala Sabina Štarkel. Vsak izdelek ima drugačen rok uporabe, suhomesnati izdelki držijo nekoliko dlje kot na primer hrenovke in klobase za kuhanje. Zato avtomat polnijo in dopolnjujejo glede na prodajo in po potrebi. Tako kot vse naprave je tudi klobasomat občasno treba servisirati, a kot pravijo lastniki, do zdaj večjih težav niso imeli.

Klobasomata kmetije Goručan kljub imenu ponujata več kot le klobase. (Foto: osebni arhiv)



Črevomat

Pred približno desetletjem je naše konce obkrožila novica, da so v Savinjski dolini odprli črevomat. Vsebuje pripomočke za koline, deluje pa le takrat, ko je sezona. »Idejo za črevomat sem dobil, ker so stranke velikokrat potrebovale različna čreva in začimbe zunaj delovnega časa naše trgovine,« je povedal direktor podjetja Vi-Ja, ki upravlja črevomat, Janez Vipotnik. Črevomat je tako rešil marsikatero stranko, ki je do trgovine, poleg katere je stal avtomat, prišla zunaj delovnega časa. Črevomat sicer ostaja v Gotovljah, trgovino pa so vmes prestavili v Levec. Kot pravi direktor Vipotnik, bo gotoveljski črevomat zaenkrat ostal edini, saj ne razmišlja o postavitvi še katerega. Črevomat sicer zaradi omejenosti obratovanja ne prinese velikega dela prihodkov podjetja. Avtomat je stal približno 8 tisoč evrov in po besedah direktorja skoraj ne potrebuje vzdrževanja.

ZADETKI

»V kakšni manj pomembni zadevi ženske sicer znamo stopiti skupaj, pri večjem izzivu pa se hitro prebudijo ambicije in tekmovalnost. Ženska je do ženske lahko zelo neizprosna.«
Andreja Katič, ministrica za pravosodje

»Z nadkritjem ostalin cerkve svetega Janeza Krstnika s pomično streho smo obrnili nov list v zgodovini Žičke kartuzije.«
Tjaša Kangler, vodja konjiškega turističnoinformacijskega centra

»Ker opažam, da mladi nemalokrat zaidejo na življenjske stranpoti, jim svetujem, naj se izogibajo alkoholu in drogam, naj se raje športno udeležujejo ali se včlanijo v gasilsko društvo.«
Amadej Vidmar, gasilec, ki je pomagal gasiti obsežen požar v Severni Makedoniji

»Najstarejša obiskovalka je dopolnila častitljivih 90 let, prihajajo tudi otroci. Pri nekaterih je prisoten strah, ki ga skupaj hitro premostimo, saj se prepričajo, da je občutek ribjih poljubčkov res prijeten.«
Eva Podgrajšek, lastnica salona z ribjo pedikuro

»Očitno so tiskana knjiga, njen otip in vonj, tisto, kar nas prevzame, kar nas očara. V senci domačega drevesa imajo tiskane knjige zagotovo veliko prednost pred elektronskimi.«
Jolanda Železnik, direktorica žalske knjižnice

SREDA	ČETRTEK
 34 20	 36 20
PETEK	SOBOTA
 35 20	 34 21

Vir: ARSO

Sklep o potrditvi prisilne poravnave pravno močan

Srdit boj za šentjursko Mejo končan

Ljubljansko višje sodišče je zavrnilo pritožbo ptujskega podjetja Altius na sklep o potrditvi prisilne poravnave v družbi Meja. S tem je sklep, ki ga je pred dvema mesecema sprejelo celjsko okrožno sodišče, postal pravno močan. Slovenski državni holding bo zdaj lahko uresničil načrt, ki ga je njegova predhodnica Družba za upravljanje terjatev bank za šentjursko kmetijsko podjetje pripravila že pred nekaj leti. Država bo postala lastnica drugega največjega proizvajalca jajc v državi ter pomembnega pridelovalca jabolk.

JANJA INTIHAR

Zgodbo o tem, kako se je v reševanje močno zadolženega šentjurskega kmetijskega podjetja vpleta država oziroma najprej Družba za upravljanje terjatev bank (DUTB) in nato njen naslednik Slovenski državni holding (SDH), smo v našem časopisu zapisali že večkrat. Zato naj na kratko ponovimo, da je DUTB glavno besedo v Meji prevzela takoj, ko je po prenosu slabih posojil postala njena največja upnica. Že leta 2015 je načrtovala finančno prestrukturiranje podjetja, ki je predvidevalo tudi zmanjšanje osnovnega kapitala in pretvorbo terjatev v lastniške deleže, a teh namer ni začela uresničevati vse do leta 2020, ko je delnice Meje, ki so bile v lasti propadle celjske družbe PSZ, na dražbi za 600 tisoč evrov kupil ptujski Altius. Le nekaj mesecev po nakupu je sodišče na predlog DUTB v Meji uvedlo upniško prisilno poravnavo, Altiusu pa preprečilo, da bi v njej uveljavil svojo lastniško in upravljavsko pravico. Ptujčani so tako do letošnjega 6. avgusta, ko je višje sodišče pokopalo njihovo zadnje upanje, da bi v boju za šentjursko podjetje vendarle lahko uspeli, bili lastniki Meje le na papirju. Denarja, ki so ga plačali za nakup delnic ter za storitve različnih odvetniških družb, jim ne bo povrnil nihče.

Ugovori, pritožbe, ovadbe

Altius je ves čas trdil, da je bila uvedba prisilne poravnave neupravičena, da je bila Meja plačilno sposobna, da terjatve DUTB ne obstajajo oziroma da so razlogi za njihov nastanek nični in da slaba banka zlorablja svoje pravice. Vse to je poskušal dokazati z ugovori in s pritožbami, v malo več kot treh letih jih je vložil več kot trideset. Poleg tega je kazensko ovadil vse tiste predstavnike DUTB in njene sodelavce, ki so bili vpleteni v dogajanje s šentjurskim podjetjem. Kot razlog za ovadbe je navajal veliko poslovno škodo, povzročeno Meji. Predstavnikom slabe banke je očital iz-

črpavanje podjetja, nespoštovanje tuje lastnine ter storitev več kaznivih dejanj, katerih namen je bila po njegovem prepričanju protipravna pridobitev premoženjske koristi.

Ptujčani so vse te očitke navedli tudi v svoji pritožbi na sklep o potrditvi prisilne poravnave, a so jih na ljubljanskem sodišču zavrnilo s pojasnilom, da samo ponavljajo razloge, s katerimi prej niso uspeli in da z njimi ne morejo izpodbijati sklepa o potrditvi prisilne poravnave.

Komu bo država prodala Mejo?

Sodišče je upnike že septembra lani pozvalo, naj glasujejo o sprejetju prisilne poravnave in naj se izjasnijo, kolikšen delež svojih terjatev bi spremenili v lastniški delež. Izid glasovanja in napoved o vplačilu novih delnic sta bila pričakovana, SDH pa je, čeprav prisilna poravnava še ni bila uradno potrjena, že aprila agenciji za varstvo konkurence priglasi prevzem Meje, ki ga je agencija tudi odobrila.

Kot je razvidno iz poročil, ki jih je objavilo sodišče, bo Meja zdaj izvedla načrt finančnega prestrukturiranja, ki ga je DUTB pripravil že pred nekaj leti. To pomeni, da bo poenostavljenemu zmanjšanju osnovnega kapitala, s čimer bo razlaskala Altius, sledila pretvorba terjatev v lastniški delež. SDH namerava v kapital pretvoriti 3,6 milijona evrov svojih navadnih terjatev.

Na naše vprašanje, kakšne načrte imajo z Mejo, so v SDH odgovorili, da bodo »pripravili ustrezen načrt upravljavskih aktivnosti, ki bodo prednostno usmerjene v stabilizacijo, prestrukturiranje in nadaljnji razvoj poslovne dejavnosti družbe«. O tem, ali za podjetje že iščejo novega lastnika ali ga bodo morda združili s katero od družb, ki so v njegovi lasti, v SDH molčijo. Pred nekaj meseci so se namreč pojavile informacije, da namerava SDH Mejo priključiti Farmam Ihan in potem združeno podjetje prodati.



(Foto: Pexels)

Meja je lani imela 10,6 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje, kar je največ doslej, in 64 tisoč evrov čistega dobička. V zadnjem poročilu sodišču je direktorica Sandra Jordan zapisala, da je likvidno stanje podjetja stabilno in da je konec junija na transakcijskem računu imelo 1,4 milijona evrov. V prvem letošnjem polletju je prodalo malo manj kot 27 milijonov jajc, kar je več kot lani v enakem času.

Za jeklarno le še trije kupci

Postopek prodaje družbe Štore Steel, ki ga vodi NLB, naj bi prešel v zadnje dejanje. Med najresnejšimi morebitnimi kupci naj bila le še tri podjetja. Še aprila naj bi se po nekaterih neuradnih informacijah za nakup štorske družbe zanimalo pet podjetij – eno iz Slovenije in štiri tuja.

Poleg družbe Sij, ki je v Sloveniji vodilna proizvajalka jekla in je v večinski ruski lasti, naj bi v ožjem izboru ponudnikov ostala še nemški finančni sklad Mutares, ki je pred dvema letoma kupil koprski Cimos, in največja turška jeklarna Asil Çelik. Vsi trije morebitni kupci naj bi skrbni pregled poslovanja družbe Štore Steel že opravili, kar pomeni, da bi lahko bila prodaja končana še letos.

V konzorciju prodajalcev je Unior, ki ima največji lastniški delež, a se mu mora odpovedati na zahtevo bank. Družba pooblaščenka Železar je lastnica petine jeklarne, Kovintrade in Dinos imata vsak 15-odstotni lastniški delež. Vse štiri družbe imajo skupaj 80-odstotni lastniški delež. Deset odstotkov družbe Štore Steel je v lasti družbe same, drugi lastniki, katerih deleži znašajo največ 1,5 odstotka, so nekdanji in sedanji vodilni delavci.

Uniorju se je v konzorciju najprej pridružil celjski Kovintrade. Odločitev je sprejel, čeprav z jeklarno že dolgo sodeluje, saj želi, da bi dobila dolgoročnega strateškega lastnika, ki ji bo odpiral nove trge ter ji zagotovil stabilnost in razvoj. Še zlasti ker so se v Štorah odločili za največjo naložbo v svoji zgodovini, ki jim bo omogočila izdelavo čistejših, visoko trdnih jekel ter nerjavnih in nekaterih orodnih jekel. Naložba, vredna 24 milijonov evrov, naj bi bila končana še letos. Dinos je o vstopu v

konzorcij nekoliko okleval, na koncu se je prodajalcem pridružil še Železar, katerega polovični lastnik je Tomaž Subotič, ki je tudi največji posamični lastnik Uniorja. Kolikšno kupnino pričakujejo lastniki, ni znano, pred časom je bilo mogoče slišati, da računajo na najmanj 70 milijonov evrov.



Za nakup družbe Štore Steel naj bi se potegovali podjetje Sij, ki je v večinski ruski lasti, nemški finančni sklad Mutares in največja turška jeklarna Asil Çelik. (Foto: arhiv Štore Steel)

Slabša prodaja jekla

Štorska jeklarna trenutno ne posluje najbolje. Razlog je recesija v avtomobilski industriji, ki je njen največji kupec. Potrebe po jeklih, kakršne proizvaja, so namreč veliko manjše kot prejšnja leta. Lani je prodala 131.600 ton jekla, kar je 10 tisoč ton manj kot predlani in tudi manj kot leta

2021. Prihodki od prodaje so bili v primerjavi z predlanskimi, ki so znašali 189 milijonov evrov, nižji za 20 odstotkov oziroma za 37 milijonov evrov. Leta 2022 je družba imela 10,5 milijona evrov čistega dobička, lani je zabeležila izgubo v višini 2,7 milijona evrov. Razlog za izgubo so bili poleg slabše prodaje tudi visoki stroški. JI

Kljub dobremu poslovanju brez dividend

Večina podjetij »špara« dobičke

Do konca avgusta se bo na Celjskem zvrstilo še nekaj sej skupščin delničarjev. Sestali se bodo lastniki treh turističnih družb, Celjskega sejma, Železarja Štore in Esotecha iz Velenja. Z izjemo Velenjčanov v nobenem od podjetij, tudi tistih, ki so lansko poslovno leto zaključila s čistim dobičkom, ne nameravajo izplačati dividend. V Termah Topolšica jih niti ne morejo, saj so lani, že četrto leto zapored, imeli izgubo.

JANJA INTIHAR

Terme Dobrna so lani ustvarile 14,7 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje, kar je največ doslej. Čistega dobička je bilo 554 tisoč evrov, kar je 40 odstotkov manj kot v letu 2022 in tudi manj kot predlani. Razlog so bili visoki stroški za energente, ki so znašali 1,3 milijona evrov. Vodstvo družbe upa, da bo letos zaradi nižje zakupne cene za elektriko končni poslovni izid boljši, stroške za energijo pa zmanjšujejo tudi zaradi sončne elektrarne, ki so jo konec lanskega leta zgradili na strehi hotela Vita.

Lani so v termah zabeležili 105 tisoč nočitev, kar je nekoliko manj kot leto prej. Zaradi prenove je bil namreč eden od hotelov tri mesece zaprt. Povprečna zasedenost hotelskih zmogljivosti je bila 66-odstotna in je bila višja od povprečja vseh slovenskih naravnih zdravilišč. Delež tujih gostov, med katerimi je bilo največ Avstrijcev, Nemcev in Italijanov, se je povečal za dve odstotni točki, na 13 odstotkov. Za letos na Dobrni napovedujejo, da bo delež tujcev še višji, boljši, kot so načrtovali, naj bi bili tudi finančni rezultati.

Tako kot vsa leta doslej tudi v Termah Dobrna letos ne bo dividend. Lastnik Dušan Korošec namreč ves dobiček pušča v podjetju. Svoj

bilančni dobiček, ki znaša 357 tisoč evrov, bodo razporedili v druge rezerve tudi v laški Thermani, ki bo na predlog edinega lastnika Slovenskega državnega holdinga dobila tudi nov statut družbe.

V Termah Topolšica še vedno izguba

Konec avgusta se bodo sestali tudi lastniki Term Topolšica, ki imajo na dnevnem redu seje le seznanitev z letnim poročilom za leto 2023 in poročilo o delu nadzornega sveta ter potrditev dela uprave in nadzornikov v preteklem letu. Terme Topolšica, ki so v večinski lasti ljubljanske družbe Intus Invest, so lani spet imele izgubo. Ni bila sicer visoka, znašala je 45 tisoč evrov, vendar je bilo leto 2023 že četrto zapored, ki ga je družba zaključila v rdečih številkah.

Terme Topolšica so edino zdravilišče na Celjskem, ki se mu po koroni ni uspelo postaviti na noge, ob čemer je bilo podjetje še močno zadolženo. Večinski lastnik se je zato predlani odločil za prodajo apartmajskega naselja Ocepkov gaj, s čimer je zaslužil malo več kot tri milijone evrov. Po neuradnih informacijah naj bi razmišljal tudi o prodaji

zgradbe, v kateri je bil wellness Zala in je že nekaj let zaprta. Prav tako je že nekaj let zaprt tudi vodni park Zora. Terme Topolšica so tako tudi edina zdraviliška družba na Celjskem, ki prodaja svoje nepremičnine in gostom, med katerimi prevladujejo Slovenci, že več let ni ponudila nič novega. Vse druge družbe namreč zadnja leta prenavljajo svoje hotelske zmogljivosti ali gradijo dodatne ter bogatijo svojo ponudbo.

Kaj hočejo mali delničarji?

Letno sejo skupščine je napovedala tudi družba pooblaščenka Železar Štore, v kateri ima največ, 48 odstotkov vseh delnic slovensko-češki poslovnež Tomaž Subotič. Lastniški delež podjetja Storkom znaša 31 odstotkov, Anton Franulič, ki je tudi solastnik Storkoma in direktor Železarja, ima v lasti malo več kot 10 odstotkov delnic. Delničarji, med katerimi je tudi nekaj deset posameznikov z le nekaj delnicami, se bodo seznanili z lanskim poslovanjem družbe. Železar sam ustvari zelo malo prihodkov od prodaje. Lani so znašali manj kot 2 tisoč evrov. Največji vir njegovih prihodkov so dividende, ki jih dobi kot delničar v družbah Štore Steel in Itro. V prvi ima 20-odstotni lastniški delež, v drugi malo več kot 13-odstotnega. Poldrugi odstotek delnic ima tudi v Uniorju. Lani na račun dividend ni dobil veliko, saj so njegovi finančni prihodki znašali le 40 tisočakov.

Zaradi predlanskega čistega dobička, ki je ostal nerazporejen, ter dobičkov iz preteklih let je konec minulega leta bilančni dobiček Železarja znašal malo več kot 613 tisoč evrov. Nadzorni svet delničarjem predlaga, naj še naprej ostane nerazporejen. S tem se ne stri-

njajo v Vseslovenskem združenju malih deležnikov, ki je lastnik le nekaj delnic Železarja. Vložili so nasprotni predlog, vendar iz napisanega ni jasno, kaj želijo. Datum na dokumentu je namreč letošnji, njegova vsebina pa je lanska. Nanaša se namreč na delitev bilančnega dobička v letu 2023, ki so ji prav tako nasprotovali, a na seji njihov predlog ni bil sprejet.

Dividende le v Esotechu

Tudi lastniki družbe Celjski sejem se bodo na letni seji seznanili le s poročilom o lanskem poslovanju ter odločali o predlogu upravnega odbora, da celoten bilančni dobiček v višini 169 tisoč evrov, ki ga sestavljata 44 tisoč evrov lanskega dobička in preneseni dobiček iz preteklih let, ostane nerazporejen. Celjska sejemska hiša, ki se te dni intenzivno pripravlja na svoj največji sejemski dogodek, Mednarodni sejem obrti in podjetnosti, je lani imela 4,3 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje, kar je približno toliko kot v letu pred korono, ki ga je v letih 2020 in 2021, ko ni smela delovati, skoraj spravila na kolena.

Velenjski Esotech, ki je v večinski lasti šestih posameznikov, je lani imel 28,6 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje in malo več kot 700 tisoč evrov čistega dobička. Čeprav bilančni dobiček družbe znaša 9 milijonov evrov, naj bi si delničarji izplačali le malo manj kot 600 tisoč evrov in bi dividenda na delnico znašala 50 evrov. Esotech se ukvarja z razvojem in izvajanjem ekoloških ter energetskih projektov in ima 130 zaposlenih.



Medtem ko Terme Topolšica prodajajo svoje premoženje, v nepremičnine, ki jih še imajo, pa vlagajo zelo malo ali jih puščajo propadati (na fotografiji je nekdanji vodni park) ... (Foto: arhiv NT/Metka Majcen)



... se lahko v Termah Dobrna pohvalijo z mnogimi prenovljenimi stavbami in novimi storitvami. Predlani so v zdraviliškem parku postavili celo nov pitnik vode. (Foto: Andraž Purg)

Gorenje prodaja tudi svojo gostinsko dejavnost

Ljubljansko podjetje Sovita, ki je največji ponudnik gostinskih storitev na slovenskem trgu, je agenciji za varstvo konkurence priglasilo prevzem družbe Gorenje Gostinstvo.

Gorenje Gostinstvo je hčerinska družba Gorenja in je tretji največji ponudnik obrokov za znanega naročnika v državi in največji v savinjski in šaleški regiji. Lani so njegovi prihodki znašali 13,4 milijona evrov, čistega dobička je bilo malo manj kot 800 tisoč evrov. S hrano, ki jo pripravlja za podjetja in šole, je ustvaril približno 4 milijone evrov prometa, največ s Premogovnikom Velenje in Termoelektrarno Šoštanj, malice kuha tudi za Gorenje.

Gorenje Gostinstvo, ki zaposluje 160 ljudi, ima v lasti restavraciji Jezero in DK ter Hotel Paka, ki pa je bil iz prodajnega postopka izključen. Če bo Soviti uspel prevzem, bosta združeni podjetji imeli približno 50 milijonov evrov letnih prihodkov.

JJ

Še en znak kakovosti za Terme Zreče

Fit Reisen, vodilni ponudnik zdravstvenih in wellness potovanj v nemško govorečih državah, je na podlagi poglobljene raziskave in ocene uporabnikov Termam Zreče v kategoriji termalnih zdravilišč podelil znak kakovosti Premium Quality Partner.

Po besedah podeljevalca certifikata so se Terme Zreče na obeh področjih ocenjevanja, to je posameznih storitev ter usmerjenosti v aktiven in zdrav življenjski slog, odlično izkazale. Ključni del ocene so prispevali gostje na podlagi lastne izkušnje. Znak kakovosti Premium Quality Partner pomeni, da terme uživajo posebno zaupanje partnerja Fit Reisen, obenem z zagotavljanjem pestre ponudbe programov ter visoke kakovosti storitev izpolnjujejo želje in potrebe gostov ter upravičujejo njihovo zaupanje in pričakovanja, so sporočili iz Zreč.

JJ

Slatinski gradbinec bi prevzel hranilnico

Podjetje Gic Gradnje iz Rogaške Slatine je z uspešnim podjetnikom in članom stoterice najpremožnejših Slovencev Otmarjem Zornom ter njegovo družbo Zorn Plus objavilo prevzemno ponudbo za odkup vseh delnic hranilnice Lon. Za delnico ponujajo 75 evrov, ponudba velja do vključno 8. oktobra letos. Praga njene uspešnosti niso določili.

Otmar Zorn ter družbi Zorn Plus in Gic Gradnje so namero o prevzemu delnic hranilnice Lon objavili sredi julija ter o tem že obvestili agencijo za trg vrednostnih papirjev, urad za varstvo konkurence in Banko Slovenije. Zorn in Gic Gradnje so lani z dokapitalizacijo svoj delež v hranilnici že povečali s 35 na 41 odstotkov in so največji posamični delničarji Lona. Vsak ima malo več kot 20 odstotkov lastništva. Med večjimi delničarji sta s skupaj 9,8-odstotnim deležem še finančna družba AG in njena hčerinska družba Eta Kamnik. Četrtna hranilnice je v lasti švicarskega sklada Kylin Prime Group, katerega ustanovitelj in vodja je kitajski poslovnež Dai Kai. Sklad je v postopku likvidacije in bo delnice Lona prodajal septembra na dražbi.

Hranilnica Lon ima na slovenskem bančnem trgu 0,6-odstotni delež in se osredotoča na poslovanje s fizičnimi osebami in z manjšimi podjetji. Lani je poslovala najbolje v svoji zgodovini. Imela je 15 milijonov evrov bruto dohodkov in 2,4 milijona evrov čistega dobička, ki ga je porabila za pokrivanje bilančne izgube.

JJ

CELJE – Bo ministrstvo vendarle kaj storilo?

Celjska radiološka kriza se še kar vleče

Konec julija letos so na radiološkem oddelku Splošne bolnišnice Celje odpoved pogodbe o zaposlitvi podali trije specialisti radiologije. Dokončno naj bi trojica odšla oktobra. Ob že tako katastrofalnem stanju na področju radiologije, ki se vleče že nekaj časa, je to za vse bolnike, a tudi za zdravstveni sistem zaskrbljujoč podatek.

SIMONA ŠOLINIČ

»V Splošni bolnišnici Celje je trenutno zaposlenih 8 speciali-

stov radiologije, vendar zaradi delnih zaposlitev in koriščenja

starševskega varstva ene specialiste radiologije dejanska številka znaša 5,2 specialista radiologije (gre za podatek, izražen v urah). V bolnišnici je zaposlenih tudi 7 specializantov radiologije, ki pa večji del svoje specializacije opravljajo v Univerzitetnem kliničnem centru Ljubljana, pri čemer opravljajo svoje delo v matičnem

zavodu le dvakrat mesečno,« so za Novi tednik sporočili iz bolnišnice.

Kmalu nujen sestanek

»Zaradi predvidenega odhoda treh specialistov radiologije 1. oktobra letos bo na radiološkem oddelku na voljo le še 2,9 specialista radiologije. Omenjeni specialisti so v preteklem obdobju še uspeli ohranjati in zagotavljati neprekinjeno zdravstveno varstvo v bolnišnici, vendar je zaradi porasta napotitev bolnikov na slikovno diagnostiko in zaradi kadrovskega primanjkljaja zdravnikov obremenitev preprosto prevelika,« pravijo v bolnišnici.

S stanjem je seznanjeno tudi zdravstveno ministrstvo, s katerim naj bi se vodstvo celjske bolnišnice sestalo ta mesec. »Gre za izzive, s katerimi se srečujemo mnogi zdravstveni zavodi. Za nemoteno, varno in kakovostno obravnavo bolnikov je prvotno treba zagotoviti izvajanje neprekinjenega zdravstvenega varstva, kar je sicer

Že konec leta 2021 smo poročali o domnevnih nepravilnostih pri delu radiologov. Spletni portal Necenzurirano je tudi obširno poročal, da so radiologi polovico dela, za katero so dobili dodatno plačilo na podlagi podjemnih pogodb, opravili kar med rednim delovnim časom. Vodstvo je opravilo tudi analizo dela, ki je pokazala kar nekaj kršitev pogodb o zaposlitvi. Že takrat je vodstvo bolnišnice tistim radiologom, pri katerih so bile ugotovljene kršitve, izdalo pisno opozorilo pred odpovedjo delovnega razmerja. Hkrati jih je zavezalo k vračilu preveč izplačanega plačila po podjemni pogodbi za storitve, ki so jih opravili v rednem delovnem času ali v drugih oblikah dela po pogodbi o zaposlitvi. Vsi radiologi so preveč zaračunanane zneske opravljenih storitev po podjemni pogodbi nato tudi vrnili. Šlo je za malo več kot 17 tisoč evrov.

zakonska obveza vseh zdravnikov, ki opravljajo zdravniško službo v okviru mreže javne zdravniške službe,« poudarja jo v Celju.

»Upamo, da bomo do oktobra oziroma do predvidenega odhoda treh zaposlenih radiologov skupaj našli rešitev za ta sistemski problem. V vmesnem času bo bolnišnica tako kot do zdaj zagotavljala nemoteno, varno in kakovostno obravnavo bolnikov ter še naprej usmerjala napore v nadaljnje sodelovanje ter iskanje dodatnih radiologov,« pravijo v bolnišnici,

Naprej le pogodbeno?

Neuradno so te dni zaokrožile informacije, da v Celju ni radiologov, ki bi delali na področju nujnega zdravstvenega varstva, kar naj ne bi držalo, drži le to, da bo opravljanje

nujnega zdravstvenega varstva težje, če se bo trojica oktobra res poslovila od bolnišnice. Dodajajo še, da se vodstvo pogovarja z radiologi, ti namreč naj ne bi omenjali dokončnega prenehanja sodelovanja. Kakšno bo to sodelovanje, zaenkrat še ni znano, najverjetneje bo pogodbeno, kar pomeni, da bo to bolnišnico stalo več kot redne zaposlitve.

Spomnimo, da je bila radiologija problem že pred letom in pol, ko je odpoved v Celju podalo kar sedem radiologov. S tem naj bi večja količina dela »padla« na druge, ki so od takrat preobremenjeni. V celjski bolnišnici tako poudarjajo nujno sistemsko ureditev tega področja dela, kjer bi bilo več denarja namenjenega javnem zavodom, torej bolnišnicam, ki hkrati skrbijo za nujno zdravstveno varstvo.



Zaradi pomanjkanja radiologov bo očitno najbolj trpela nujna zdravstvena pomoč. (Foto: arhiv NT/Sherpa)

Celje pod turističnim drobnogledom

CELJE – Pretekli teden so bili v Celju člani komisije Turistične zveze Slovenije. Ti v sklopu tradicionalne akcije Moja dežela v različnih kategorijah ocenjujejo urejenost in gostoljubnost mest, krajev in turističnih točk. Celje, kot pravijo v občini, brani zmago z lanskega natečaja v kategoriji večjih mest, sicer pa je knežje mesto tudi v zadnjih letih posegalo po visokih uvrstitvah. MCC hostel je na primer zmagoval v kategoriji mladinskih prenočišč.

Predstavniki Mestne občine Celje, Zavoda Celeia Celje in javnega podjetja Zelenice so komisiji predstavili dejavnosti in načrte pri delovanju in urejanju infrastrukture v mestu, predvsem zelenih površin, a tudi skrb za kulturno dediščino, turistično ponudbo in projekte.

»Po običaju člane komisije sprejmemo na eni pomembnejših turističnih zanimivosti v mestu. Letos smo se odločili za Staro grofijo, kjer pod Muzejskim trgom nastaja novo razstavišče tipa »mesto pod mestom«. Tam bodo in situ na ogled dragocene arheološke najdbe iz obdobja rimske Celeie, in sicer gre za ostanke meščanske vile in za freske iz prvega stoletja, ki so bile odkrite ob obnovi Muzejskega trga. Dr. Jure Krajšek, višji kustos z oddelka za arheologijo v Pokrajinskem muzeju Celju, je podrobneje predstavil odkritja in pojasnil postopke za zaščito in predstavitev najdb, ki jih organizirajo v sodelovanju z restavracijskim centrom v Ljubljani, kjer je trenutno del odkritij. Gostje so se lahko seznani li še z eno pomembno pri-

dobitvijo v Stari grofiji, z zunanjim dvigalom, ki bo tudi gibalno oviranim obiskovalcem omogočalo ogled zbirke pokrajinskega muzeja. Dvigalo je s svojo zrcalno podobo že postalo svojevrstna znamenitost,« so sporočili iz Mestne občine Celje.

Za dobro počutje domačinov in obiskovalcev

Dobrodošlico in pozdravni nagovor je gostom namenil podžupan Samo Seničar, ki je izrazil zadovoljstvo, da je Celje s svojo bogato zgodovino in kulturno dediščino turistično prepoznavno mesto. Dejavnosti, ki jih na področju infrastrukture in turistične ponudbe izvaja Mestna občina Celje, so usmerjene v to, da bi se v mestu dobro počutili tako prebivalci kot obiskovalci mesta, ki jih je

vsako leto več. Omenil je nekatere pridobitve, ki dajejo nov zagon mestu, kot je na primer ureditev območja med SLG Celje in novo stavbo Zdravstvenega doma Celje, kjer je z varovanimi stanovanji zaživela obnovljena Vila Vodnikova.

Na tem območju bo s preselitvijo fakultete za logistiko v prostore nekdanje srednje ekonomske šole v prihodnosti nastalo tudi študentsko središče. Podžupan je poudaril tudi vlogo mladih in izpostavil 4,5-milijonski projekt Magnet, ki bo prispeval k preprečevanju brežin, sanirana sta bila dva večja udara na cesti. »Obnovljen je bil tudi odsek lokalne ceste Šmiklavž pri Škofji vas-Lipovec, kjer je bila že lani zamenjana dotrajana jekleno-lesena mostna konstrukcija čez potok Ložnica. Letos so v javnem podjetju Vodovod-kanalizacija del ceste asfaltirali, popravili so tudi odsek skozi naselje Miklavž v dolžini 150 metrov,«

vsako leto več. Omenil je nekatere pridobitve, ki dajejo nov zagon mestu, kot je na primer ureditev območja med SLG Celje in novo stavbo Zdravstvenega doma Celje, kjer je z varovanimi stanovanji zaživela obnovljena Vila Vodnikova.

Slovenije, je dejala, da so v minulih letih lahko ugotovili, da so slovenska mesta in kraji večinoma lepo urejeni in da je v njih dobro poskrbljeno za infrastrukturo. Tako so se odločili za spremljanje koncepta akcije, ki se bolj osredotoča na vsebino turistične ponudbe in gostoljubnost, na energijo znotraj destinacije, kar pomeni dobro počutje domačinov, ponudnikov in obiskovalcev, ter na povezovanje s sosednjimi občinami, turističnimi društvi in z drugimi udeleženci v turizmu.

Tudi o strategiji

»Verjamemo, da lahko tudi v spremenjenem konceptu akcije pokažemo in dokažemo, da so naši projekti in dejavnosti v soglasju s temi cilji, ko gre za turistični razvoj. Komisiji smo predstavili, da smo v tem letu sprejeli novo turistično strategijo ter strategiji

kulture in športa, ki se prav tako povezuje s turističnimi cilji, pri čemer smo k sodelovanju pri snovanju teh razvojnih dokumentov povabili tudi prebivalce mesta,« pravijo v celjski občini.

Celje je sicer vključeno tudi v zeleno shemo slovenskega turizma in se osredotoča na izpolnjevanje pogojev za pridobitev najvišjih znakov kakovosti za zeleno destinacijo. »Temu sledijo tudi nekateri projekti, kot je na primer urejanje grajskih poti, ki bodo izboljšale dostop do Starega gradu, naše največje turistične znamenitosti, in uporabniško izkušnjo doživetja mesta, bogate zgodovine. Zavod Celeia Celje, ki skrbi za turistično ponudbo, se s svojimi programi in delovanjem poskuša čim bolj približati zahtevam sodobnega gosta, ki išče doživljajsko in kulinarčno dogajanje,« še poudarjajo v občini. SŠol

Po ujmi obnovljene nekatere ceste

CELJE – Lanska neurja in poplave so povzročili veliko škodo na lokalni cestni infrastrukturi, zlasti na daljših odsekih cest Šmartno v Rožni dolini-Hrenova, Rožni Vrh-Brezova in Šmiklavž pri Škofji vasi-Lipovec ter na krajših odsekih v Medlogu in Rožnem Vrh. Za obnovo teh cest je celjska občina prejela državni denar, tretjino sredstev je zagotovila iz občinskega proračuna. Skupna vrednost del je znašala malo več kot 357 tisoč evrov. Obnovitvena dela je izvedlo javno podjetje Vodovod-kanalizacija.

Največji finančni zalogaj je predstavljala obnova odseka Rožni Vrh-Brezova v dolžini 600 metrov. »Gre za pomemben povezovalni cestni odsek, ki služi tudi kot obvoz v primeru nastanka nesreč in podobnih nepredvidenih dogodkov.

Trasa ceste deloma poteka po gozdu, deloma po strmi klančini med travniki. Med obnovo je bilo cestišče asfaltirano, izvedeno je bilo celovito odvodnjevanje, saniran je bil plaz pod cesto ter zavarovan opuščen vodni vir,« pravijo v občini.

Cesta Šmartno v Rožni dolini-Otemna-Rožni Vrh-Hrenova je bila na novo asfaltirana, izvedena sta bila odvodnjevanje in zavarovanje nestabilnih brežin, sanirana sta bila dva večja udara na cesti. »Obnovljen je bil tudi odsek lokalne ceste Šmiklavž pri Škofji vas-Lipovec, kjer je bila že lani zamenjana dotrajana jekleno-lesena mostna konstrukcija čez potok Ložnica. Letos so v javnem podjetju Vodovod-kanalizacija del ceste asfaltirali, popravili so tudi odsek skozi naselje Miklavž v dolžini 150 metrov,«

dodajajo v občini. Ob lanski poplavi je bila poškodovana tudi javna pot v Medlogu, ki je neposredno ob Savinji in je bila poplavljenjena do višine približno enega metra. Po očiščenju mulja je bil na njej na novo nasut gramoz, del na meji z Občino Zalec pa je bil tudi asfaltiran v dolžini 150 metrov.

Občina je obnovila tudi del javne poti Rožni Vrh. Opravljeni so bili popravilo tamponske podlage, odvodnjevanje z asfaltno muldo in preplastitev v dolžini približno 150 metrov. SŠol



Cesta Šmartno v Rožni dolini - Hrenova. (Foto: VO-KA Celje)



Grafična zbirka spet naprodaj – Predvidena izhodiščna cena tokrat bistveno nižja

Usoda grafične zbirke še vedno ni znana. Bo vendarle ostala v Rogaški Slatini, kjer je v Aninem dvoru njen del že razstavljen?

Bo v peto šlo rado?

Okrožno sodišče v Celju je potrdilo predlog stečajne upraviteljice Zdravilišča Rogaška Alenke Gril o še eni dražbi grafične zbirke Kurta Müllerja. Izklicna cena za 40 tisoč grafičnih listov bo tokrat bistveno nižja kot lani, ko je znašala dva milijona evrov, in kot leta 2021, ko je bilo izhodišče postavljeno pri 3,5 milijona evrov.

TINA STRMČNIK

Sodišče je doslej na podlagi predlogov upraviteljice izdalo štiri sklepe o prodaji grafične zbirke, vendar prodaja tega premoženja doslej še ni bila uspešna. Nazadnje je sklep o prodaji izdalo julija lani. Razpisana je bila javna dražba z zviševanjem izklicne cene, določene v višini dva milijona evrov.

Ker prodaja lani ni bila uspešna, stečajna upraviteljica predlaga novo javno dražbo z zviševanjem izklicne cene. Izklicna cena znaša

tokrat približno triinpolkrat manj kot lani. Predvidena je namreč v višini 565 tisoč evrov. Slovenski državni holding (SDH), ki je največji ločitveni upnik zdravilišča, svojega mnenja o prodaji ni podal. Šlo je pravzaprav za formalnost, saj je bil SDH tisti, ki je odločil, da je treba pripraviti še eno dražbo. Predlagal je tudi, kakšna naj bo izklicna cena. Ob tem je še napovedal, da bo v primeru, če dražba spet ne bo uspešna, sam prevzel grafično zbirko.

Več neuspešnih poskusov

Stečajna upraviteljica je dražbo zbirke, ki obsega približno 40 tisoč starih grafik različnih grafičnih mojstrov,

prvič pripravila v letu 2021. Izklicna cena je takrat bila malo manj kot 3,5 milijona evrov, kar je gotovo odvrnilo morebitne kupce, saj se dražbe ni udeležil nihče.



Strokovnjaki so že večkrat opozorili, da bi bilo treba zbirko celovito popisati in urediti, kar bi prineslo tudi znatne stroške.

Potegovali se bodo za svež »grajski« denar

KOZJANSKO IN OBSOTELJE – Občine Šmarje pri Jelšah, Podčetrtek in Kozje se bodo s svojimi projekti obnove gradov potegovala za pridobitev denarja na javnem razpisu kulturnega ministrstva, kjer bo za obnovo in oživljanje kulturnih spomenikov na voljo približno 16,2 milijona evrov.

Javni razpis je namenjen trajnostni obnovi in oživljanju kulturnih spomenikov v lasti občin ter vključevanju kulturnih doživetij v slovenski turizem. Rok za prijavo na razpis, ki je namenjen vzhodni kohezijski regiji, je do vključno 15. novembra.

Občinska uprava Občine Podčetrtek že nekaj časa obnavlja tamkajšnji grad, odprte obnovljenega vzhodnega dela načrtuje 30. avgusta. Na novem razpisu kulturnega ministrstva se bo za denar potegovala z dvema vsebinama. Pri vходу v grad želi urediti amfiteater oz. prireditveni prostor. Pripravila je tudi ideje za ureditev sobe, kjer namerava razstaviti prevode svetih pisem, ki jih bo občini podaril rojak Jože Krašovec, doktor bibličnih znanosti, filozofije, teologije in zgodovine religij. »Krašo-

vec je vzpostavil povezave z več akademijami znanosti in umetnosti po Evropi, ki bodo pri projektu sodelovale. Gre res za zelo bogato vsebino, ki jo želimo predstaviti na podčetrškem gradu,« je pojasnil tamkajšnji župan Peter Misja. Dodal je še, da bodo predstavitve zasnovane s pomočjo sodobne tehnologije.

Občina Kozje, ki trenutno na gradu Podsreda ureja konferenčno dvorano in romansko kapelo, v neposredni bližini gradu pa ureja še družinske apartmaje z

velnesom in savno, ima za ta kulturni spomenik še več načrtov. Na razpisu bo denar skušala pridobiti za posodobitev in dodatno promocijo gradu. Za sredstva se bo med drugim potegovala, da bi uredila razstavne prostore del slovenskega umetnika Franceta Slane. Po besedah županje Milence Krajnc so si v občinski upravi zadali še obnovitvena dela zunanjih fasad spodnjega gospodarskega poslopja in gradu.

Občina Šmarje pri Jelšah bo na razpisu ministrstva za

Denar za razpis prispevata Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj in Republika Slovenija. Pogoji razpisa med drugim določajo, da morajo projekti vključevati dejavnosti za spodbujanje in oplemenitenje (kulturnega) turizma ter dejavnosti za spodbujanje dostopnosti do dediščine za vse državljane in obiskovalce, tudi za osebe z različnimi nezmoglostmi.

kulturo prijavila drugi del obnove dvorca Jelšingrad. V sklopu omenjenega projekta bi rada obnovila fasado celotnega dvorca in tamkajšnje stavbno pohištvo. Gre za devet lesenih vrat in več kot sto lesenih oken. Ker razpis predvideva, da lahko sofinanciranje znaša sto odstotkov upravičenih stroškov projekta in do največ milijona evrov, si v šmarski občinski upravi želijo, da bi na razpisu pridobili prav toliko, je pojasnila vodja oddelka za investicije mag. Anita Reich. Dodala je, da so dosedanja obnovitvena dela na dvorcu opravili v skladu z načrti.

TS

»Gre za posebno vrsto premoženja, za katerega se zanima omejen krog kupcev.« Tako je pred časom za naš medij prejete ponudbe za odkup grafične zbirke, ki so bile zelo nizke, komentirala Alenka Gril, stečajna upraviteljica Zdravilišča Rogaška.

hvaležen obiskovalec Rogaške Slatine. Po uvedbi stečajnega postopka nad Zdraviliščem Rogaška smo v stiku s stečajno upraviteljico glede hranjenja in stanja zbirke. V letu 2021 smo neuspešno uveljavljali predkupno pravico, saj ločitveni upnik ni dal soglasja k prodaji,« je pojasnila Petra Gašparić, vodja oddelka za splošne in kadrovske zadeve v slatinski občinski upravi.

Po njenih besedah je občina sklicala več delovnih sestankov, kjer so s stečajno upraviteljico ter s predstavniki kulturnega ministrstva, ločitvene upnice ter drugih pristojnih državnih organov govorili o tem, da bi zbirko prenesli v last lokalne skupnosti in zagotovili denar za njen popis. »Če bo država zagotovila denar za odkup iz stečajne mase ter strokovno usposobljen kader za delo, bo Občina Rogaška Slatina tudi v prihodnje pripravljena zagotavljati denar za razstavljanje in hranjenje kulturnega spomenika lokalnega pomena. Ko bo javna dražba za prodajo zbirke ponovno objavljena, bo občina uveljavljala predkupno pravico z zgoraj navedenimi omejitvami,« je še pojasnila Gašparičeva.

Foto: arhiv NT/Andraž Purg

Ukrotili bodo plaz

ŠMARJE PRI JELŠAH – Do januarja prihodnje leto bo predvidoma urejen plaz, ki je po močnem deževju maja lani poškodoval lokalno cesto Grobelce-Sv. Štefan.

Vodja oddelka za investicije v šmarski občinski upravi mag. Anita Reich je pojasnila, da je plaz poškodoval odsek ceste, ki je precej obremenjena z lokalnim prometom, po njej vozi tudi šolski avtobus. »Močnejše deževje bi lahko povzročilo dodatno škodo na širšem območju, zato je sanacija 450 metrov dolgega odseka ceste pomembna,« je povedala Reichova. Podjetje, ki je bilo izbrano na javnem razpisu, bo poskrbelo za globinska drenažna rebra, za dve pilotni steni in za celovito sanacijo cestnega odseka z novo asfaltno prevleko. Pogodbena vrednost del znaša malo manj kot 800 tisoč evrov, od tega bo glavni denarja sofinanciralo ministrstvo za naravne vire in prostor.

TS

Gradnja tik pred koncem

KOZJE – V občini trenutno uresničujejo več projektov, ki so skupaj vredni več kot devet milijonov evrov. Jeseni bodo namenu predali enoto doma starejših in tudi sedem novih stanovanj v tako imenovani Mačkovi hiši.

Iz sredstev Načrta za okrevanje in odpornost je financiran projekt ureditve nočitvenih zmogljivosti in nadgradnje konferenčnih dvoran na gradu Podsreda. Občina je v trgu Kozje v tako imenovani Mačkovi hiši uredila sedem stanovanj. »Gradnja je povsem pri koncu, izvajalec odpravlja zadnje pomanjkljivosti. V občinski upravi pripravljamo razpis za dodelitev stanovanj v najem,« je pojasnila županja Milenca Krajnc. Dodala je, da je pri koncu tudi gradnja enota doma starejših občanov. Prostori bodo kmalu opremljeni, jeseni naj bi se vanje vselili prvi stanovalci.

TS



Gradbeni oder je takole pred pol leta obdajal šmarski Jelšingrad. (Foto: Nik Jarh)



Lanske avgustovske poplave so občino Laško zelo prizadele ter močno zarezale v občinske finance.



Laško je bilo tri dni prometno nedostopno iz vseh strani. Po glavni cesti je tekla Savinja, neprevozne so bile ceste proti Celju, Rimskim Toplicam, Marija Gradcu in Jurkloštru.

LAŠKO – Leto po katastrofalni ujmi občino čaka še veliko dela

Obletnica spomnila na moč skupnosti in solidarnosti

Občani Laškega so že ničkolikokrat izkusili moč narave, saj so jim narasle vode že večkrat poplavile domove in uničile premoženje. A razsežnosti lanskih poplav so bile še posebej katastrofalne. Poplavljenih je bilo več kot 150 stanovanjskih in gospodarskih stavb, 12 kilometrov cest, 7 kilometrov kanalizacije, sprožilo se je približno 20 plazov. Škoda je bila največja na stanovanjskem, cestnem, komunalnem in gospodarskem področju. Najbolj prizadete so bile krajevne skupnosti Laško, Rimske Toplice in Marija Gradec. Skupno so morali evakuirati dvajset oseb. Čeprav so v občini v letu po ujmi uspeli obnoviti številne poškodovane stavbe ter cestno in komunalno infrastrukturo, lokalno skupnost čaka še veliko dela.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Spomini na lanski 4. avgust so tudi v občini Laško še kako živi. Laško je bilo več dni odrezano od drugih regij. Enote zaščite in reševanja so se ob pomoči občinske uprave hitro odzvale, vzpostavile so nujne ukrepe za zaščito prebivalcev in premoženja ter začele obnovo prizadetih območij. »V preteklem letu smo skupaj dosegli mnogo pomembnih ciljev. Uspešno smo obnovili številne poškodovane javne stavbe in cestno infrastrukturo ter kar je najpomembnejše – poskrbeli smo za varnost prebivalcev.

Številne stavbe so sanirali občani, podjetniki in gospodarstveniki sami. Z vztrajnim opozarjanjem smo dosegli, da so pristojni vzdrževalci vodotokov v prvi fazi odstranili plavje iz Savinje in njenih pritokov. Pri izvedbi smo jim priskočili na pomoč z lokalnimi izvajalci. Čeprav se zavedamo, da nas čaka še veliko dela, vseeno verjamemo, da smo naredili vse, kar je bilo v danem trenutku v naši moči, za varnost pred morebitnimi prihodnjimi naravnimi katastrofami,« pravijo v laški občinski upravi.

Izjemno delo prostovoljcev, gasilcev in civilne zaščite

Pri tem občinsko vodstvo še posebej izpostavlja izjemno delo prostovoljcev, gasilcev, civilne zaščite, Komunale Laško, lokalnih podjetij in vseh drugih, ki so nesebično prispevali svoj čas, znanje in sredstva. Obnova bi bila brez njih precej težja, poudarjajo v občinski upravi. »Njihova prizadevanja so omogočila, da smo se hitreje postavili nazaj na noge. Ob tej obletnici se zato želimo iskreno zahvaliti vsem, ki so nesebično pomagali pri odpravi posledic neurij in poplav ter so prispevali k obnovi naše skupnosti. Njihova solidarnost, predanost in vztrajnost so nam pomagale prebroditi težke trenutke ter dokazati, kako močni in povezani smo skupaj.«

Občina Laško sicer večino razpoložljivih sredstev iz sanacijskega programa vlaga v urejanje plazov in druge javne infrastrukture, zlasti cest in vodovodov. »Verjamemo, da bomo s skupnimi močmi uspeli ustvariti varnejšo in na podnebne spremembe odpornjšo občino,« so prepričani v Občini Laško.

Nadaljevanje protipoplavnih ukrepov

Kljub vsemu lokalno skupnost čaka še veliko dela. V Laškem, ki sodi med najbolj poplavno ogrožena območja v državi, si želijo tudi čimprejšnjega nadaljevanja izvajanja protipoplavnih ukrepov na Savinji in Rečici. Občina Laško ima pridobljeni gradbeni dovoljenji za nadaljevanje protipoplavnih ukrepov na reki Savinji od marijagraškega ovinka preko Radobelj do Udmata, tik pred pridobitvijo je gradbeno dovoljenje za protipoplavne ukrepe na Rečici. Ukrepi morajo biti izvedeni do konca leta 2026, saj so vezani na Načrt za okrevanje in odpornost. Vrednost del je ocenjena na osem do deset milijonov evrov.

Od Laškega proti Udmatu je načrtovana gradnja nasipov, predvidena je tudi umestitev dveh prodnih zadrževalnikov v Radobljah. S tem bo (ob načrtovani gradnji suhih zadrževalnikov v Savinjski dolini) zagotovljena bistveno večja poplavna varnost mesta Laško. Del ukrepov je sicer že bil izveden v sklopu prenove železniške proge Celje–Zidani Most, to je v Marija Gradcu in Rimskih Toplicah. Ob tem so v občini Laško predvideni tudi protipoplavni ukrepi na spodnjem toku Rečice. V Debru sta načrtovani ureditev manjših hudournikov, manjših zadrževalnikov ter gradnja protipoplavnega zidu.

Foto: Boris Vrabec



Turiste in domačine v občini Laško do turističnih in drugih območij usmerjajo nove usmerjevalne table. (Foto: Občina Laško)

Za lažjo orientacijo po občini

LAŠKO – V občini posodablja in nadgrajujejo turistično in drugo obvestilno signalizacijo ob lokalnih cestah. S tem želijo izboljšati obveščenost tako za turiste, ki obiščejo mesto, kot tudi za domačine.

V sklopu projekta bo Občina Laško tudi namestila nove in odstranila nekatere stare ter neaktualne lamele. S tem bo zagotovila, da bodo vse informacije pregledne, kar je še posebej pomembno za turiste in obiskovalce, ki se zanašajo na jasno signalizacijo za orientacijo po občini. Zaradi nekaterih novih zgradb v občini Laško so potrebne dodatne lamele.

Letos se s projektom v laški občini osredotočajo na lokalne ceste, v naslednjem letu nameravajo usmerjevalne table posodobiti tudi ob regionalnih cestah, kar bo še dodatno izboljšalo orientacijo in navigacijo po celotni regiji, pravijo v Občini Laško.

BA

Obnovili bodo streho kartuzije

LAŠKO – Občina v sodelovanju s Krajevno skupnostjo Jurklošter ter tamkajšnjo župnijo in Zavodom Odon zadnja leta obnavlja in ureja kartuzijo Jurklošter in njeno okolico. V prihodnjih dneh se bodo tako po napovedih laške občine začela obnovitvena dela na strehi kartuzije.

Občina Laško je doslej v letu 2011 že uredila notranjost kartuzije, zamenjala stavbno pohištvo ter obnovila fasado. Še isto leto je začela restavrirati kapiteljsko dvorano. Sledila je priprava projekta prenove celotne kartuzijske pristave. V sklopu tega je uredila tudi kulturni dom za potrebe krajevne skupnosti ter obrambni stolp. Pred tremi leti je občina v Jurkloštru izvedla enega zahtevnejših in pomembnejših spomeniškovarstvenih projektov. Obnovila je ruševine baročnega dvorca iz 18. stoletja. Ostankom dvorca je namreč grozila zrušitev. Načrtov še ni zmanjkalo. V pripravi je konservatorski načrt celotne kartuzije.

Kartuzijski samostan velja za enega najstarejših v tem delu Evrope, ki privablja številne obiskovalce. Pomembno vlogo ima kartuzija še danes, saj služi tudi kot prostor za različne kulturne in turistične dogodke.

BA

Občina Laško, ki zadnja leta obnavlja in ureja kartuzijo Jurklošter in njeno okolico, se bo v prihodnjih dneh lotila še obnove strehe kartuzije. (Foto: BA)





Anja Kupec Oset in Vinko Štorman (Foto: Andraž Purg)

Kdo je nov hmeljarski par?

Na slavnostni seji Združenja hmeljarjev Slovenije so razglasili tudi nov hmeljarski par, ki je na popoldanski osrednji prireditvi ob 62. Dnevu hmeljarjev prevzel naloge promocije slovenskega hmeljarstva. Hmeljarski starešina je postal Vinko Štorman iz Podloga pri Šempetru v Savinjski dolini, hmeljarska princesa pa je Anja Kupec Oset iz Svetega Lovrenca.

Vinko Štorman zase pravi, da ni človek besed, temveč dejanj. Delo na domači kmetiji opravlja že od majhnih nog. Ker je bil oče bolan in je zaradi tega izgubil nogo, je moral njegovo delo že zelo zgodaj prevzeti na svoja ramena. Vodilno panogo na njihovi kmetiji predstavlja hmeljarstvo. Z leti, zlasti po očetovi smrti, so hmeljske nasade še povečali in danes hmeljarijo na 7 hektarjih površine. Na kmetiji se ukvarjajo tudi z vzrejo govedi. Kot je povedal Štorman, se bo po svojih najboljših močeh trudil, da bo vedno in povsod predstavljal slovensko hmeljarstvo in prelepo Savinjsko dolino.

Anji Kupec Oset je bilo hmeljarstvo položeno v zibelko, saj so bile prve sadike hmelja na njihovi kmetiji zasajene že leta 1885. Kmetija se je z leti prenašala iz roda v rod in Anja je že peta generacija, ki želi nadaljevati tradicijo kmetovanja. 20-letnica, ki je sicer po poklicu tehnica zdravstvene nege in bo jeseni začela študirati za diplomirano medicinsko sestro, je vnukinja predsednika Združenja hmeljarjev Slovenije. Leta 1997 je bila hmeljska princesa njena mama, leta 2008 še njena teta. Danes na domači kmetiji obdelujejo več kot 14 hektarjev zemlje, od tega tri hektarje hmelja. Ukvarjajo se tudi z živinorejo. Anja je zelo dejavna tudi v Društvu podeželske mladine Spodnje Savinjske doline, kjer se udeležuje različnih kmečkih iger. V čast ji je, da bo imela kot nova hmeljska princesa priložnost hmeljarstvo, ki jo spremlja že od otroštva, predstavljati širši javnosti in svetu.

NE PREZRITE

Osrednja etnološko-zabavna prireditev s povorko je bila ob 62. Dnevu hmeljarjev v Braslovčah že tradicionalno v nedeljo popoldne. Več na strani 33.

BRASLOVČE – Na slavnostni seji združenja hmeljarjev so poudarili tudi pomen sodelovanja

Letošnja letina hmelja bo podpovprečna

Minulo nedeljo so bile Braslovče že od dopoldneva odete v barve hmelja. Združenje hmeljarjev Slovenije, Občina Braslovče in tamkajšnje turistično društvo so še pred osrednjo prireditvijo ob 62. Dnevu hmeljarjev v braslovškem domu kulture pripravili tradicionalno slavnostno sejo. Na njej so predstavili delo lanskega hmeljskega starešine in lanske princese, razglasili njuna naslednika in podali oceno letošnje letine. Po ocenah specialistke za hmelj Irene Friškovec bo ta glede na vremenske okoliščine letos podpovprečna.

SINTIJA JURIČ

Letos 121 hmeljarjev tržno prideluje hmelj na 1.644 hektarjih hmeljišč, kar je 31 hektarjev manj kot lani. Največji delež slovenskih hmeljišč je še vedno posajenih s sorto aurora, katere delež na hmeljiščih je 42-odstoten. Sledi jo sorte celeia s približno 30 odstotki, bobek s približno 10 odstotki in savinjski golding s približno osmimi odstotki.

Zahtevne razmere

Ker je hmeljarstvo t. i. proizvodnja na prostem, je rast in razvoj hmeljarskih rastlin tudi letos narekovalo vreme. Po besedah Friškovčeve, ki bo prvega septembra zasedla mesto direktorice Kmetijsko-gozdarskega zavoda Celje, je bila letošnja pomlad za hmeljske poganjke prehladna. »V zadnjih desetih aprilskih dneh so bile temperature skoraj štiri stopinje Celzija nižje, kot je v tem času dolgoletno povprečje. Na najbolj izpostavljenih le-

gah smo takrat zabeležili tudi pozebe hmeljskih poganjkov, hladno vreme pa se je nato v nadaljnji rasti odražalo tudi v maju,« je povedala.

Hkrati je izpostavila, da smo letos zabeležili tudi veliko padavin, ki težave v rasti in razvoju hmelja predstavljajo predvsem starejšim hmeljiščem, ki so na težjih, slabše odcednih tleh. »Tam so rastline ostale smrekaste, ponekod niso prišle niti do vrha. Če so bile lani še poplavljenе in se je voda tam zadržala tudi po nekaj dni, se tudi to odraža v letošnji rasti hmelja.« Mlajši nasadi na odcednih tleh so sicer razvili normalne oblike rastline, kar pomeni obliko širokega valja. Je pa tudi letos nekaj hmeljišč poškodovala toča, ki je bila v Spodnji Savinjski dolini še posebej močna v začetku junija.

Kdaj bo začetek obiranja?

Trenutne jasne napovedi letošnjega pridelka sicer še ni, vendar lahko po prvih ocenah hmeljišč po besedah Irene Friškovec zaradi že omenjenih težkih vremenskih razmer skoraj zagotovo trdimo, da bo letina glede na količino podpovprečna. Pri razvoju hmeljskih rastlin bo vreme igralo pomembno vlogo tudi v preostalih dneh avgusta. »Upam, da se te visoke temperature ne bodo nadaljevale in da bo res nastopila ohladiitev. Kajti če bi se visoke temperature nadaljevale, se storžki poznih sort ne bodo mogli razviti do konca.«

Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije je že začel spremljati tudi parametre zrelosti. Začetek obiranja savinjskega goldinga se tako nakazuje okoli 20. avgusta, vendar je vsako hmeljišče drugačno, zato je to le okvirni datum.

Poudarek na trdoživih vrstah hmelja

Kot je poudaril predsednik Združenja hmeljarjev Slovenije Janez Oset, kljub izzivom hmeljarji ponosno

gojijo to grenko rožo in se ukvarjajo z njo. »Velik poudarek dajemo tudi promociji hmeljarstva, kajti promocija je zagotovo prvi korak h kasnejši uspešni prodaji,« je poudaril. Da je hmeljarstvo ena najpomembnejših kmetijskih panog, je izpostavil tudi gostujoči braslovški župan Tomaž Žohar, ki se je za delo in prizadevanje zahvalil vsem hmeljarjem. »Vaša industrija je industrija na prostem in tega se zavedamo. V Braslovčah zato namenimo tudi nepovratna finančna sredstva za zavarovalnice. Do neke mere je treba pomagati, da v takšnem težkem letu tudi vi preživite,« je izpostavil. Zbrane so nagovorili tudi drugi spodbesavinski župani in podžupanja ter predstavniki drugih ustanov in strokovnih služb.

V Inštitutu za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije so ob tem na slavnostni seji poudarili še, da se bodo še naprej zavzemali in trudili pridobivati projekte, ki so namenjeni podpori hmeljarstvu. »V prvi vrsti je pomembna vzgoja podpornih, trdoživih vrst hmelja, ki bodo prednostne na svetovnem trgu, nato so vsi drugi tehnološki ukrepi, ki jih moramo na tem mestu tudi zelo prilagajati,« so poudarili. Hmeljarstvo je namreč edina panoga v Sloveniji in svetu, kjer se za zatiranje plevelov ne uporablja herbicidov.

Gostje so izpostavili pomembnost še večjega sodelovanja in medsebojne pripadnosti hmeljarjev.

Svoje enoletno delo je predstavil tudi hmeljarski par leta 2023: hmeljarski starešina Ciril Terglav in hmeljarska princesa Špela Razboršek. (Foto: SJ)



Razraščena vegetacija ovira promet

REČICA OB SAVINJI – V rečiški občini zaznavajo, da nekateri lastniki zasebnih zemljišč ob občinskih cestah ne izpolnjujejo zakonskih zahtev glede obrezovanja vegetacije. Previsoko in razraščeno rastlinje zato ovira pešce in vozila ter zakriva preglednost pri vključevanju slednjih na občinske ceste.

V Občini Rečica ob Savinji so poudarili, da morajo lastniki oz. uporabniki zemljišč ob cestiščih, so v skladu z Odlokom o občinskih cestah

ti za obrezovanje vegetacije, da ne sega v cestni svet in ne ovira ali ogroža prometa. Nadzor nad ustreznostjo vzdrževanja vegetacije ob cestah in nad izvajanjem drugih posegov na območju cest izvaja medobčinski inšpektorat in redarstvo, ki lahko v primeru ugotovljenih nepravilnosti tudi ukrepa in izda globo. Prekrški, ki se nanašajo na obveznosti lastnikov nepremičnin ob cestiščih, so v skladu z Odlokom o občinskih cestah

kaznovani z globo 500 evrov za fizične in 2 tisoč evrov za pravne osebe. »Opozarjamo, da je treba za vegetacijo skrbeti celo leto in zagotoviti minimalno polje preglednosti,« so ob tem še poudarili v občini in dodali, da želijo varnost na cestah zagotoviti brez inšpektorskih posredovanj.

Obenem opozarjajo tudi kmete, da morajo pri oranju zemljišč paziti, da ne onesnažujejo in poškodujejo ceste ter da orjejo v primerni razdalji

od roba cestnega sveta. Skladno z Zakonom o cestah ne smejo orati na razdalji manj kot štiri metre v pravokotni smeri na cesto ali na razdalji manj kot meter vzporedno s cesto. Na cestišču ceste je prav tako prepovedano vlačiti pluge, brane in drugo kmetijsko orodje ali tovor ter onesnaževati cesto. »Zaradi neupoštevanja pravilnih odmikov pri oranju kmetijskih površin prihaja do poškodb bankin in vozišča (razpokanost asfalta,

Zakon o cestah, Pravilnik o rednem vzdrževanju javnih cest in Pravilnik o projektiranju cest določajo, da je ob cestah prepovedano postavljati ograje, zasaditi živo mejo, drevje, trte ali druge visoke nasade ali poljščine, ki bi ovirale preglednost cestišča. Višina žive meje zaradi preglednosti ne sme presegati višine 0,75 metra od višine vozišča. Drevesa, ki rastejo ob cestah, morajo biti obrezana tako, da je prosta višina nad cesto najmanj 4,5 metra. Grmičevje ali drevje mora biti po širini obrezano najmanj do zunanega roba bankine, kjer bankine ob cestišču ni, mora biti obrezano najmanj en meter od roba asfalta ceste oziroma 0,5 metra od roba pločnika.

posedanje roba cestišča) ter onesnaženja cestišča z nanosom blata in zemlje,« so pojasnili v občini. Kot še dodajajo, je voznik delovnega

stroja zato pred vključitvijo v promet dolžan pnevmatike očistiti blata, zemlje in drugih snovi.

Spodbuden je podatek, da vedno več ljudi dopust preživlja v družbi knjig

Poleti najraje beremo slovenske avtorje

Ljubitelji branja knjige doživljajo kot svojevrstno okno v svet.

Avtobiografski roman Bronje Žakelj Belo se pere na devetdeset in knjiga Pariz, ljubezni iz drugih časov, ki jo je napisala novinarka Vesna Milek, me navdušujeta to poletje. In prepričana sem, da še marsikoga. Strastni bralci berejo celo leto. V poletnih mesecih po knjigah pogosteje posežejo tudi drugi, saj je dobra knjiga odličen način preživljanja časa na plaži, v prijetni senci borovcev, pravijo. Na lestvicah najbolj priljubljenih knjig, ki si jih bralci v slovenskih knjižnicah izposojajo poleti, prednjačijo slovenski avtorji. In po katerih knjigah je največje povpraševanje v naših krajih? Odgovore smo iskali v knjižnicah v Celju, Žalcu in Laškem.

BARBARA FURMAN, foto: Andraž Purg

Ko gre za sprostitev, bralci najpogosteje posegajo po ljubezenskih romanih in kriminalkah. Kot še pravijo knjižničarji, je poletje tudi čas za branje osebnih izpovedi in življenjskih zgodb ter romanov, ob katerih se lahko nasmejijo. Nekateri najraje več prostega časa izkoristijo za kakšen priročnik za osebno rast.

Osrednja knjižnica Celje: Žakelj, Golob, Ahčan

V Osrednji knjižnici Celje čez poletje zaznavajo tudi povečano povpraševanje po splošnih oziroma družbenih romanih, nagrajenih knjigah, ki so jih uvrstili na seznam bralne značke za odrasle Z branjem do zvezd. Pripravili so tudi poletne tematske bralne sezname, s katerimi občane vabijo, naj poletje preživijo v družbi dobrih knjig. Julija so bile najbolj izposojene knjige Bronje Žakelj Belo se pere na devetdeset, Tadeja Goloba Oj, Triglav, moj dom in Uroša Ahčana Skalpel: Iskrena pripoved o življenju in delu kirurga.

Po besedah **Mojce Videmšek** so v celjski osrednji knjižnici to poletje najbolj brani slovenski avtorji, pa naj gre za osebne izpovedi, spomine oziroma življenjske zgodbe (Bronja Žakelj: Belo se pere na devetdeset, Uroš Ahčan: Skalpel, Miha Šalehar: Notranji pir ali Kako se prepiti do konca, Nina Osenar: V

objemu življenja, Mira Fur-lan: Imej me rajši od vsega na svetu, Tereza Vuk: Zakaj ima moj hudič krila), kriminalke (Mojca Širok, Tadej Golob, Irena Svetek, Avgust Demšar) ali zgodovinske romane (Urška Klakočar Zupančič).

Med ljubezenskimi romani prevladujejo tuje avtorice, na

primer Colleen Hoover, Marie Force, Jojo Moyes, Hannah Grace in Ana Huang, a tudi slovenska Karmen Petric (Prste stran). Vsa poletja so aktualne tudi skandinavske kriminalke in knjige, ob katerih se lahko nasmejimo (Jonas Jonasson: Tik pred koncem sveta, Richard Osman: Zlu za petami, Ottessa Mosfegh: Moje leto počitka in sprostitev, Emi Yagi: Briljantna domislica gospodične Šibata).

Kaj pritegne mlade?

Otroci oziroma učenci nižjih razredov osnovne šole si pogosto izposojajo stripe.



Za otroke je obisk knjižnice svojevrstno doživetje.

Med najbolj priljubljenimi so zbirke stripov Pasji mož in Mačji mulc, 24 kur v vesolju, 24 kur v Egiptu. Zelo radi berejo stripe avtorice Raine Telgemeier, kot so Sestrice, Nasmeh in Pogum. Zelo priljubljena je tudi zbirka stripov Garfield. Za otroke so prav tako zanimive zgodbe, v katerih prevladuje stripovski način pisanja, kot sta na primer Dnevnik nabritega mulca in Dnevnik prijaznega mulca. Zaradi humora si pogosto izposojajo zbirko knjig avtorja Davida Walliamsa (Astrofant, Babica barabica) in dela avtorice Libenson Terry (Le Jaime, Biti Briana, Pozitivna Izzy, Nevidna Em-

Zadovoljni z obiskom

Števec obiskovalcev, ki beleži vstop v matično enoto Splošne knjižnice Celje na Muzejskem trgu, je v prvih sedmih mesecih v tem letu zabeležil že skoraj 100 tisoč obiskovalcev, kar je skoraj 4 odstotke več kot v enakem obdobju lani. »Število aktiv-

nih članov v vseh oddelkih v prvem polletju je na ravni lanskega leta, to je malo manj kot 14 tisoč članov, kar je tudi zelo visoka številka. V prvem polletju smo v vseh oddelkih skupaj izposodili kar 187 tisoč enot gradiva,« navaja Videmškova in dodaja, da se v knjižnici zavedajo, da številke izposoje izpred na primer desetih let verjetno ne bodo več dosegali, saj se spreminja tako način študija kot šolanja. Vedno več virov je dostopnih na spletu, kar se pozna tudi pri knjižničnih statistikah. Leposlovje in otroško gradivo pa še vedno ostajata med dobro izposojanimi.



Način šolanja in študija se spreminja, kar se odraža tudi na obiskanosti knjižnice.

Knjižnica Žalec: V ospredju ljubezen

Tudi v Medobčinski splošni knjižnici Žalec je julija in avgusta precej živahno, »Veseli me, ker se vedno več ljudi odloči preživeti poletni dopust tudi v družbi knjig. Večinoma prihajajo družine. Starši iščejo gradivo zase, otroci brskajo med otroškimi knjigami,« pravi direktorica knjižnice Jolanda Železnik. Ker je dopust čas sprostitve, so tudi vsebine, po katerih segajo bralci, večinoma lahkotnejše.

Najbolj iskane mladinske knjige v žalski knjižnici so zbirka Skrivnih 7, zbirka Pasji mož, Dnevnik nabritega mulca, zbirka Pet prijateljev, še vedno tudi Harry Potter. Mladi pogosto posegajo tudi po slikanicah avtorice Julie Donaldson (Zverjasec, Bi se gnetli na tej metli, Polž na potepu na kitovem repu, Hiška, majhna kot miška ...), Eden od nas laže, Junaki Olimpa, Izadora Lun, Heartstoper ...

In kaj berejo odrasli?

Knjige, ki se pogosto znajdejo na seznamu dopustniškega branja, so Colleen Hoover; Konča se z nama in Začne se z nama; Tina Gorenjak: Najti ljubezen; Olivera Čirković; Jaz, Pink Panter; Mira Furlan; Imej me rajši od vsega na svetu; Freida McFadden: Hišna pomočnica, Skrivnost hišne pomočnice in Učiteljica; Shari Low: En dan s tabo, Ana Huang: Izkrivljena ljubezen; Monica Murphy: Milijon poljubov v tvojem življenju; Marjan Ogorevc: Izhod iz

matrice in Hannah Grace: Prebijanje ledu.

»Kot vidite, je v ospredju ljubezen, kar je vsekakor imenitno. Odrasli si sposojajo tudi knjige s področja duhovnosti in osebne rasti,« še pojasni direktorica. Pravi tudi, da radi posegajo po knjigah domačih avtorjev, kot so Anja Mugerli, Samo Rugelj,

Direktorica Jolanda Železnik: »Očitno so tiskana knjiga, njen otip in vonj, tisto, kar nas prevzame, kar nas očara. E-knjige so vsekakor praktične, ko gremo na pot z letalom. V senci domačega drevesa imajo zagotovo veliko prednost tiskane knjige.«

Igor Karlovšek, Irena Svetek, Manca Košir, Nataša Konc Lorenzutti, Sanja Lončar, Tina Gorenjak, Tone Partljič, Alma M. Karlin, Lucijan Zalokar, Sebastjan Pregelj.

»To je nekaj avtorjev, ki jih imajo naši bralci zelo radi. Morda si nekoliko manj izposojajo poezijo.«

Branje je privilegij

Sicer pa je v žalski knjižnici letos zaživel portal Ela, kjer si člani lahko izposojajo e-



Direktorica žalske knjižnice Jolanda Železnik (Foto: osebni arhiv)

-knjige v slovenskem jeziku. Teh izposoj ne beležijo veliko.

»Očitno so tiskana knjiga, njen otip in vonj, tisto, kar nas prevzame, kar nas očara. E-knjige so vsekakor

praktične, ko gremo na pot z letalom. V senci domačega drevesa imajo zagotovo veliko prednost tiskane knjige. Imamo tudi zvočne knjige, ki so jih veseli predvsem tisti, ki slabše vidijo.«

Število aktivnih članov se v Medobčinski knjižnici Žalec iz leta v leto povečuje, a žal ne tako, kot bi si želeli. »Naša želja je, da bi bilo v knjižnico včlanjenih veliko več prebivalcev. Imeti knjižnico in brati je

velik privilegij in izjemna dodana vrednost za vsakega od nas. Veseli me, ker ljudje to vedno bolj spoznavajo in da knjižnico prepoznajo kot zupanja vredno,« med drugim poudarja Jolanda Železnik.

Knjižnica Laško: Bralne vrečke

Bralci, ki to poletje prihajajo po čtivo v Knjižnico Laško, si prav tako najraje izposojajo knjige domačih piscev. Kot je povedal direktor knjižnice Matej Jazbinšek, je največje povpraševanje po knjižnih uspešnicah Davida Zupančiča, Uroša Ahčana, Urške Klakočar Zupančič in Aljoše Bagola. Izposojenih je tudi večina knjig, ki so v laški knjižnici na seznamu Bralne značke za odrasle.

V poletnem času bralci, ki obiskujejo laško knjižnico, raje posegajo po lahkotnejših vsebinah, še posebej tisti, ki berejo zgolj v času dopustov.

»V naši knjižnici v zadnjih poletjih pripravljamo Bralne vrečke, ki so tematsko sestavljene iz ljubezenskih romanov, kriminalk ter mešanega poletnega branja. Tudi sicer je v tem času več povpraševanja po žanrski literaturi,« pojasni direktor, ki kot zanimivost izpostavlja, da so v mladinski literaturi v njihovi knjižnici med bolj izposojanimi starejše knjige ali celo klasična dela, kot so Harry Potter, serija Umazani Berti, Percy in Olimpijci. Pri slovenskih avtorjih so to dela Primoža Suhodolčana, Dese Muck in Andreja Skubica. Vedno bolj brani so tudi stripi, na eni strani klasični, kot so Asterix, Miki Muster, Garfield, Mulčki in Smrkci, na drugi pa tudi novejša serije: Ariol, Akisi, Pasji mož in Mačji mulc.

»Povpraševanje po knjigah domačih avtorjev se v zadnjih letih povečuje. Poleg že naštetih avtorjev se med najbolj brane knjige uvrščajo različne biografije in serije kriminalnih romanov avtorjev Tadeja Goloba in Avgusta Demšarja. Že vrsto let so najbolj brana dela Draga Jančarja, Toneta Partljiča in Mance Košir.«

Kot še pravi direktor, so z obiskom oziroma izposojijo zadovoljni, že lani so namreč dosegli predkoronsko raven, letos ti statistični kazalniki že nekoliko naraščajo.

»Povpraševanje po knjigah domačih avtorjev se v zadnjih letih povečuje. Poleg že naštetih avtorjev se med najbolj brane knjige uvrščajo različne biografije in serije kriminalnih romanov avtorjev Tadeja Goloba in Avgusta Demšarja,« navaja direktor Knjižnice Laško Matej Jazbinšek.



Direktor Knjižnice Laško Matej Jazbinšek (Foto: osebni arhiv)



V Osrednji knjižnici Celje se zavedajo, da števila izposoj izpred desetletja verjetno ne bodo ponovili.



Predvsem ženske rade posegajo po knjigah za osebno rast.

Pred praznikom Marijinega vnebovzetja

Verski turizem kot priložnost za lokalno okolje

Imamo sejemski, kongresni, gorski, trgovski, navtični in ne nazadnje tudi verski turizem. V duhu prihajajočega praznika Marijinega vnebovzetja smo se v tokratni temi posvetili slednjemu. Za Slovence med najbolj znana in priljubljena evropska romarska središča sodijo Lurd v Franciji, Fatima na Portugalskem, Medžugorje v Bosni in Hercegovini ter seveda večni Rim. Pri nas je zagotovo zaradi bazilike Marije Pomagaj najbolj znano Brezje. Med turisti sta zelo znana in priljubljena še zvon želja na Blejskem otoku in viljamovka iz samostana Pterje. Preverili smo, kje so najbolj znana romarska središča v naši bližini in kako živahno je v njih.

ŠPELA OŽIR



Gora Oljka je priljubljena postojanka v vseh letnih časih. (Foto: ŠO)

Verski turizem, ena najbolj trajnostnih oblik turizma, združuje kulturno in naravno dediščino ter hkrati spodbuja lokalno prebivalstvo k dejavnemu vključevanju.

V evropskem vrhu

Ste vedeli, da se Slovenija z več kot tri tisoč cerkvami in kapelicami uvršča v evropski vrh po številu sakralnih stavb na prebivalca? Skoraj ni vasi ali hribčka v Sloveniji brez cerkve, prav tako so po njej posejani številni samostani in kapelice.

Anketa statističnega urada o tujih turistih v letu 2021/22 kaže, da so najpomembnejši motivi za obisk Slovenije naravne lepote, osebna varnost med bivanjem ter rekreativne dejavnosti. Romanja in drugi verski razlogi v anketi o tujih turistih niso bili neposredno opredeljeni. »Čeprav anketa verske vsebine ne zaznava kot pomembnega motiva za obisk naše države, je obisk romarskih središč oziroma verskih dejavnosti zagotovo motiv obiska za nekatere turiste,« so sporočili iz Slovenske turistične organizacije in dodali, da pri verskem turizmu izstopata dva vidika. Prvi je kulturna in zgodovinska dediščina s sakralnimi stavbami, kot so cerkve, kapelice, znamenja in samostani. V drugo skupino sodi nesnov-

na kulturna dediščina, kot so običaji in predstavitve ob verskih praznikih, kulinarika, skratka verska tradicija, ki se prenaša iz roda v rod. Vedno bolj pomembne so tudi slovenske in čezmejne romarske poti.

Vedno bolj priljubljene romarske poti

Na splošno Slovenska turistična organizacija ocenjuje, da je verski turizem v porastu in gre z roko v roki z večjim zanimanjem za pohodništvo po romarskih poteh. »Turisti s pomočjo meditacije, odklopa od vsakdanje rutine in digitalnega stresa iščejo način za sprostitev in umiritev. K priljubljenosti so prispevale tudi zelo znane svetovne poti, na primer El Camino de Santiago de Compostela.«

Tudi romarske poti v Sloveniji so vedno bolj urejene in primerno označene, na voljo so romarske knjižice in ponekod urejene možnosti prenočevanja. V Sloveniji je 40 romarskih poti. 11 je evropskih, dve sta veliki kulturni evrop-

ski poti, in sicer romarska pot priljubljenega svetnika Martina Tourskega in bolj znana Jakobova pot.

Omenimo še dve romarski poti. Marijina romarska pot je del mednarodne istoimenske kulturne romarske poti, ki vodi iz Čenstohove na Poljskem prek Levoče na Slovaškem do Mariazella v Avstriji. Skozi Gradec pelje v Slovenijo in se nadaljuje v Hrvaško. Pot je dolga 409 km v Sloveniji in 393 km na Hrvaškem. Namenjena je romarjem, pohodnikom, ljubiteljem narave in kulturne dediščine ter vsem tistim, ki želijo spoznati neznane kraje. Skozi naše kraje gredo tri etape prve različice te poti, ki poteka od Trat na slovensko-avstrijski meji do Bistrice ob Sotli. Upravljalavec poti je Kozjanski park.

Druga je Emina pot. Sveta Ema je prva slovenska svetnica (razglašena za svetnico leta 1938), ki je med ljudmi zaradi izredne dobrotelosti priljubljena že stoletja. Emino romarsko pot označuje podoba krške stolnice z dvema zvonikoma, cilj romanja je njena grobnica v Krki na Koroškem. Pot vodi skozi kraje, ki so povezani z njenim življenjem in delom. Emina romarska pot, dolga približno 690 km, gre preko Koroške, Štajerske, Dolenjske in Gorenjske ter je povezana z istoimensko potjo v Avstriji. Na slovenskem delu Emine romarske poti je 48 točk, kjer pohodnik dobi žig poti za zbirko v romarski knjižici.

Kot gonilo razvoja

Iz Slovenske turistične organizacije so sporočili, da Strategija slovenskega turizma 2022–28 prepoznava številne neizkoriščene priložnosti na področju slovenske kulturne dediščine. »Številne kulturne stavbe so namreč zapuščene oziroma brez privlačnih vsebin. Na drugi strani prepoznavamo primere dobrih praks oživljanja in vključevanja kulturnih in sakralnih objektov v turizem. Takšna sta Žička kartuzija in samostan Mekinje v Kamniku. Izpostavimo lahko tudi cerkev sv. Duha na Javorci, ki je zaradi izjemno sporočilne in simbolne vrednosti prejemnica znaka evropske dediščine in je uvrščena na seznam najboljših zgledov evropskega povezovanja in vrednot.«

Turistična organizacija še dodaja, da verske stavbe lahko pozitivno prispevajo k blaginji in razvoju lokalnih skupnosti. »V gospodarskem smislu lahko njihov obisk krepi lokalni turizem in prispeva k rasti števila in razvoju turističnih namestitev, restavracij, trgovin s spominki in podobno, posledično tudi k večjemu številu delovnih mest v lokalni skupnosti. Turizem lahko spodbuja naložbe v infrastrukturo (npr. prometna infrastruktura) in razvoj storitev. Pomembna sta tudi kulturna obogatitev krajev, tako prek ohranjanja dediščine kot umetniških in kulturnih doživetij (npr. koncerti), ter vpliv na družabno življenje v kraju.«

Župnik Damjan Kejžar pravi, da so bile Svete gore v preteklosti zelo obiskane, saj so tja včasih prihajale cele procesije iz Hrvaške in Slovenije. (Foto: Andraž Purg)



Romanje na Svete gore

Nad Bistrico ob Sotli posebno mesto zavzemajo Svete gore, ki jih sestavlja pet sakralnih objektov in veljajo za eno najstarejših slovenskih romarskih središč. Z njih se vidijo Hrvaško Zagorje, Donačka gora in Boč, ob lepem vremenu je mogoče videti tudi obronke Pohorja in Kamniško-Savinjske Alpe.

»Ta romarski kraj je bil v preteklosti zelo obiskan, saj so tja včasih prihajale cele procesije iz Hrvaške in Slovenije, ki so prepevale in molile. Kraj je še danes obiskan, vendar manj. Marijini romarski kraji so posebni kraji milosti, kjer se dogajajo tudi čudeži in ozdravljenja. Ko to doživiš, nisi isti in te hočeš ali nočeš to nagovori,« pove župnik Damjan Kejžar.

Romanje na Svete gore se začne na velikonočni ponedeljek in traja vsako nedeljo od 1. maja do Martinove nedelje. Največ romarjev tja prihaja avgusta in septembra. »Dekanija Tuhelj tja prihaja vsako zadnjo soboto v maju. 5. avgusta je romarski dan Dravskega polja, isti dan imajo mašo tam tudi Hrvati. Največje romanje je 15. avgusta, na Marijino vnebovzetje, in 8. septembra, saj je cerkev posvečena Marijinemu rojstvu,« še pove domači župnik.



Za Marijino vnebovzetje v Petrovče

V petrovški baziliki romarje sprejema pater Vanči Arzenšek. (Foto: Andraž Purg)

V naši regiji so 15. avgusta že tradicionalno vse oči uprte v Petrovče, kjer stoji bazilika Matere božje, osrednje romarsko svetišče Škofije Celje. Papež Janez Pavel II. jo je v baziliko povzdignil leta 1984, medtem ko je od leta 2014 osrednje svetišče celjske škofije. Tudi letos se bo versko dogajanje začelo na predvečer praznika, v sredo zvečer, ko bodo večernice s sveto mašo, po kateri bo procesija z Marijinim kipom in lučkami po vasi. Osrednje dogajanje bo sledilo v četrtek, ko bo več maš.

»V Petrovčah živijo in delujejo dominikanci od leta 1965. Ko je papež našo cerkev razglasil za baziliko, nam je to prineslo nekaj obveznosti. Vedno moramo biti na voljo romarjem, ki jih sprejmemo in nagovorimo ter predstavimo našo bogato kulturno dediščino. Pred epidemijo nas je na leto obiskalo približno 30 avtobusov romarjev. Zdaj je obiskovalcev nekoliko manj,« je povedal pater Vanči Arzenšek in dodal, da se z občino dogovarjajo, da bi baziliko še bolj turistično promovirali in bi jo še bolj vključevali v turistično ponudbo. Turiste, ki jih obiščejo, povabijo k ogledu še drugih zanimivih turističnih točk. V baziliki jim obisk med drugim popestrijo z grenčico Kloštrske zeliščne kapljice, ki jo dela Arzenšek po 300 let starem dominikanskem receptu.

Dominikanci v Sloveniji

Na slovenska tla so dominikanci prišli že leta 1230, in sicer na Ptuj. Drugi dominikanski samostan so ustanovili v Novem kloštru pri Polzeli leta 1451. Njihova samostana sta delovala še pri sv. Trojici v Halozah in v Kopru. Cerkvene reforme habsburškega cesarja Jožefa II. so v letih 1782–87 ukinile vse dominikanske samostane na današnjem slovenskem ozemlju. Sto petdeset let po Jožefovih reformah so se spet vrnili v Slovenijo. Najprej leta 1965 v Žalec in leta 1975 še v Petrovče. »Zdaj delujemo le še tukaj, saj smo morali Žalec zapustiti zaradi pomanjkanja redovnikov. V

Petrovčah sva trenutno dva, jaz in pater Drago Ferencek, ki je novo mašo imel lani,« pravi Arzenšek.

Med dominikanci in klasičnimi duhovniki

Glavna razlika je v načinu življenja. »Redovniki imamo zaobljube, ki jih uresničujemo tako, da imamo vse skupno, torej nimamo zasebne lastnine. Vse, kar imamo, pripada redu. Spadamo pod hrvaško dominikansko provinco. Naš provincial, torej predstojnik, prihaja iz Zagreba. Vsaka redovna hiša ima še svojega predstojnika. V Petrovčah sem to jaz.«

Še dve leti nazaj so v Petrovčah živele sestre dominikan-

ke. A jih zdaj v Spodnji Savinjski dolini ni več. »K nam so prišle iz Italije. Najprej so bile nekaj let v Piranu. Ker tam ni bilo zanimanja za vstop v red, so se pred približno desetimi leti preselile k nam v Petrovče. Živele so v redovni hiši, ki jo imenujemo Dominikov dom. Pomagale so mi v župniji, molile so in živele v skladu s svojo dominikansko karizmo. Ker tukaj pri nas niso našle podmladka oziroma nobene somišljenice, ki bi se jim pridružila v skupnosti, so začele razmišljati, kako naprej. V duhu krčenja samostanskih skupnosti v Italiji in Franciji so se odločile, da bodo v Petrovčah zaprle samostan. Najstarejša, ki je bila stara že 90 let, je odšla v Benetke, druga v Rim in tretja v Neapelj.«

Vanči Arzenšek:
»Vedno moramo biti na voljo romarjem, ki jih sprejmemo in nagovorimo ter predstavimo našo bogato kulturno dediščino. Pred epidemijo nas je na leto obiskalo približno 30 avtobusov romarjev. Zdaj je obiskovalcev nekoliko manj.«



Večerna procesija na predvečer praznika Marijinega vnebovzetja v Petrovčah (Foto: arhiv NT/Andraž Purg)

Privablja jih katedrala

Gornji Grad se ponaša s katedralo, cerkvijo sv. Mohorja in Fortunata, ki je po prostornini največja katedrala v Sloveniji in privablja obiskovalce od blizu in daleč.

Tamkajšnji župan Anton Špeh pravi, da so ponosni na največjo katedralo v Sloveniji, zato je turizem v njihovi

občini predvsem verskega značaja. »Prihajajo enodnevni gosti. Toda v našem okolju, ki ne skopari z naravnimi danostmi, bi jih radi zadržali dlje časa. V občinski upravi smo zato zaposlili sodelavko in upam, da bomo na po-

dročju turističnega razvoja naredili korak naprej. Sem zagovornik zmernega turizma, ne masovnega. V tem vidim prednost, saj vedno več ljudi v današnjem stresnem in hitrem ritmu življenja išče mirne kotičke v neokrnjeni naravi.«

Špeh obenem prizna, da so v njihovem okolju še vidne posledice lanskih poplav. »Toda v vsem slabem je nekaj dobrega, saj bomo okrepili prizadevanja pri oblikovanju ponudbe in trženja turistične ponudbe.«

»Prihajajo enodnevni gosti. Toda v našem okolju, ki ne skopari z naravnimi danostmi, bi jih radi zadržali dlje časa,« pravi Anton Špeh.



Turizem v Gornjem Gradu je predvsem verskega značaja. (Foto: Andraž Purg)

OB ROBU

Tako za športne kot kulturne navdušence

Naši predniki pred več desetletji na izlete in potovanja niso hodili tako pogosto, kot je to v navadi dandanes. Zagotovo pa vam je na ušesa prišla katera od njihovih prigod, ob katerih so se smejali še na starost. Kaj se jim je pripetilo na tem in onem izletu na Brezjah ali Ptujski Gori ter še kje drugje. Takšni izleti so bili nekoč za marsikoga ena redkih priložnosti, da se je odpravil na drugi konec Slovenije.



ŠPELA OŽIR

Danes ima verski turizem pomembnejšo vlogo, kot bi morda pomislili. Prepleten je z različnimi dejavnostmi, ki so blizu ljudem v 21. stoletju. Kdaj ste se nazadnje podali peš in s kolesom na kakšen vrh ter se tam ohladili v prijetni senci stoletja stare cerkvice ali kapelice? Če vam je ostalo toliko moči, ste seveda pokukali v njeno notranjost. Vsi tisti, ki bolj kot na rekreacijska doživetja prisegate na kulturna, ste se zagotovo udeležili katerega dogodka za samostanskimi ali cerkvenimi zidovi. Izkušnja je bila zagotovo prijetnejša kot v kakšni telovadnici ali domu krajanov.

Morda je letošnji 15. avgust priložnost, da se ozremo po svoji bližnji okolici in poiščemo priložnosti za praznični izlet kar v bližini doma, namesto da čas in energijo izgublamo na slovenskih avtocestah, ki so ta čas v letu zaradi množice turistov polne pločevine. S tem bomo okrepili svojo identiteto in obenem podprli domače turistične ponudnike. Od njih pa je odvisno, kako iznajdljivi so in kako dobro znajo izkoristiti potencial bližnjih sakralnih zgradb. Tega zagotovo Slovenci imamo. Kot ste prebrali v tokratni naši temi, smo po njihovem številu celo v evropskem vrhu.

Od Žičke kartuzije do minoritskega samostana

V naši regiji sta tudi dva državno prepoznana samostana, ki ju na svojih spletnih straneh predstavlja tudi Slovenska turistična organizacija.

Žičko kartuzijo, ki velja za najstarejšo kartuzijo v Srednji Evropi, so ustanovili v 12. stoletju. Od takrat se je ohranila izjemna arhitektura, ki v evropskem merilu velja za enega glavnih spomenikov zgodnjega kartuzijanskega stavbarstva. Najmogočnejši med njimi so ostanki cerkve sv. Janeza Krstnika z gotskimi okni. Danes je v njej povsem drugačno življenje kot pred stoletji. Kartuzijane so zamenjali obiskovalci. Obiščejo lahko lončarski atelje in zeliščno lekarno ter se prepustijo polnemu koncertnemu dogajanju. Ko jih zgrabi lakota, zavijejo v najstarejšo, še delujočo slovensko gostilno iz leta 1467, kjer med drugim strežejo izbrane dobrote srednjeveške samostanske kuhinje.

Minoritski samostan Olimje je skozi zgodovino spreminjal vloži gradu in samostana. Danes so v njem patri minoriti, ki skrbijo za nekaj stoletij stare prostore lekarne in zeliščni vrt, iz katerega za obiskovalce izdelujejo različne naravne zdravilne izdelke. Turisti si ogledajo še cerkev Marijinega vnebovzetja z mogočnim baročnim trinadstropnim pozlačenim oltarjem v črni barvi.

Minoritski samostan Olimje je skozi zgodovino menjal vloži gradu in samostana. (Foto: arhiv NT/Sherpa)



Žička kartuzija je prizorišče koncertov. (Foto: arhiv kartuzije)



Pes mora biti na javnem kraju na povodcu

Poskrbite za svojo žival!

Policisti Policijske postaje vodnikov službenih psov Celje so v zadnjem obdobju izvedli več krajših poostrenih nadzorov nad spoštovanjem zakonodaje s področja živali.

JANŽE FRIC

Na sprehajalnih poteh na območju Celja in Koroške so nadzirali več kot 50 lastnikov psov in njihovih psov. V sedmih primerih psi na javnem kraju niso bili na povodcih, v petih primerih niso bili cepljeni ali primer- no označeni s čipom. Za kršitve v pristojnosti policije so občanom izrekli šest opozoril, v enem primeru so kršitelju izdali plačilni nalog. Za pet primerov, ko psi niso bili cepljeni oziroma primerno označeni s čipom, so podali predloge drugemu prekrškovnemu organu.

Sprehodi v vročini

Pri nadzorih so celjski vodniki v več primerih zaznali, da so lastniki svoje pse vodili na sprehode v vročini, kar lahko pri psih povzroči toplotni udar, prav tako vroč asfalt negativno vpliva na pasje tačke. Vsem lastnikom psov policisti zato predlagajo, naj svoje štirinožne prijatelje v vročih poletnih mesecih vodijo na sprehode zgodaj zjutraj in pozno zvečer, čez dan pa samo na nujno potrebo in še to po senčnih poteh. Lastniki psov naj psom v

vročini zagotovijo senco, zavetje v hiši oz. hladnejših prostorih ter dovolj sveže vode. Prav tako opozarjajo, naj imajo lastniki svoje pse na javnih krajih na povodcih, saj so zaradi neprivezanih psov obravnavali kar nekaj ugrizov ljudi in živali.

Odgovornosti skrbnikov

Predpis, ki ureja obravnavo tematiko, je Zakon o zaščiti živali, ki med drugim vsebuje splošne zahteve za obvladovanje psov, da ti niso nevarni okolici. Ta zakon določa, da je skrbnik živali tisti, ki ima dolžnost, da z ustrežno vzgojo in s šolanjem oziroma z drugimi ukrepi zagotovi, da žival ne predstavlja nevarnosti okolici. Nadalje določa, da mora skrbnik psa na javnem mestu zagotoviti fizično varnost psa tako, da je pes na povodcu. Javno mesto je v skladu z Zakonom o varstvu javnega reda in miru vsak prostor, ki je načeloma dostopen vsakomur.

Ob vedno večji izbiri pasjih parkov tudi v Sloveniji Zakon o zaščiti živali določa izjemo od zgoraj omenjenega pravila, kjer uporaba povodca ni potrebna. To je na javnih mestih, ki so s predpisom lokalne skupnosti ali s privolitvijo lastnika javnega mesta namenjena sprehajanju in druženju psov ter so ustrezno označena in ograjena tako, da je onemogočen pobeg. Enako velja za lovske pse v času lova.

Opustitev ravnanja v zvezi z ustrežno vzgojo, šolanjem



Psi so lahko brez povodca v pasjem parku.

in drugimi morebitnimi ukrepi, ki zagotavljajo, da žival ni nevarna za okolico, predstavlja prekršek, ki se kaznuje z globo od 200 do 400 evrov.

Kako ravnati ob ugrizu psa?

Ob ugrizu psa je treba najprej poskrbeti za oskrbo poškodovane osebe ali živali in šele nato ugotoviti identiteto in lastništvo psa, ki je povzročil ugriz.

Poškodovana oseba naj se takoj po ugrizu odpravi k osebnemu zdravniku ali zdravniku urgentne medicine, ki bosta po obravnavi rane osebo napotila naprej v antirabično ambulanto skla-

dno s predpisi, ki urejajo nalezljive bolezni. Antirabična ambulanta mora vnesti podatke o ugrizu psa v centralni register hišnih živali in hkrati pozvati skrbnika psa, naj se s psom zgleda v pristojni veterinarski organizaciji zaradi preveritve suma na steklino, in o ugrizu psa obvestiti pristojni območni urad za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin. Pristojna veterinarska organizacija mora podatke o opravljenih pregledih na steklino iz prejšnjega odstavka vnesti v register in o rezultatih teh pregledov obvestiti antirabično ambulanto. Če ambulanta ne prejme podatka o opravljenih pregledih v

15 dneh od ugriza psa, mora o tem obvestiti urad za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin.

Poškodovano žival zaradi ugriza psa za obravnavo poškodbe odpeljemo v območno veterinarsko ambulanto, ki mora podatke o ugrizu psa v treh delovnih dneh vnesti v omenjeni register.

Če pes z ugrizom povzroči ali je bil udeležen pri povzročitvi smrti človeka ali hude telesne poškodbe, veterinar z ustno odločbo odvzame psa in odredi njegovo takojšnjo namestitve v izolatorij pristojne veterinarske organizacije. Veterinar lahko v tem primeru odredi usmrteitev psa.

Foto: PUC



Državljana Romunije sta poškodovala pokrov rezervoarja. (Foto: PUC)

Na avtocestnem počivališču Lopata kradla gorivo

Policisti Postaje prometne policije Celje so v petek v nočnih urah med rednim nadzorom počivališč na avtocestnem počivališču Lopata zalotili Romuna, ki sta iz rezervoarja tovornega vozila poskušala ukrasti gorivo.

Romuna sta svoje vozilo parkirala poleg vozila oškodovanca, pripravila cev za črpanje goriva in z izvijačem odstranila ter pri tem poškodovala pokrov rezervoarja. Pri odstranjevanju pokrova so enega od njiju zalotili prometni policisti. Ko jih je opazil, je poskušal pobegniti, vendar so ga kmalu prijeli.

Oba romunska državljana bodo policisti kazensko ovadili zaradi poskusa storitve kaznivega dejanja velike tatvine.

JF

Hudi prometni nesreči

Prometno nesrečo s hudimi poškodbami so celjski policisti obravnavali v petek malo po 12. uri na Polulah v Celju.

Voznik osebnega vozila je nenadoma zapeljal na nasprotno smerno vozišče in trčil v voznika tovornega vozila, ki je pravilno pripeljal nasproti. V trčenju se je povzročitelj hudo poškodoval.

Še eno prometno nesrečo s hudimi poškodbami so policisti okoli osmih zjutraj obravnavali prejšnjo sredo, in sicer v Prvomajski ulici v Rogaški Slatini, kjer je voznik osebnega vozila izsilil prednost kolesarju, ki za vožnjo ni uporabljal kolesarske steze. Policisti so obema izdali plačilni nalog.

JF



Policisti so pretekli teden obravnavali hujše prometne nesreče. (Foto: arhiv NT/ Andraž Purg)

Slovenska odprava s tremi medaljami iz Francije

Janja Garnbret izboljšala dosežka Tine Trstenjak

Konec je. Eni pravite končno, drugi bi še kar naprej uživali ob prenosih tekmovalnih z olimpijskih iger v Franciji. Slovenija je v ponedeljek na Kongresnem trgu v Ljubljani pozdravila športnike, ki so nas zastopali na olimpijskih igrah v Parizu. Posebne pozornosti so bili deležni dobitniki medalj, zlati Janja Garnbret in Andreja Leški ter srebrni Toni Vodišek.

DEAN ŠUSTER

Slovenija je na igrah 33. olimpijade nadaljevala tradicijo osvajanja medalj, ob čemer je zabeležila še enajst uvrstitev med prvo deseterico.

Slovenija na petem mestu

Rokometaši in atlet Kristjan Čeh so bili četrti, odbojkarji so po izpadu v četrtfinalu zasedli peto mesto, plavalca Neža Klančar in Jekaterina Vedenjeva v ritmični gimnastiki sta bili šesti, kajakašica Eva Terčelj je bila sedma, kolesar Jan Tratnik je osvojil osmo mesto, kajakašica Eva Alina Hočevar, judoistka Anka Pogačnik, namiznoteniški igralec Darko Jorgić posamezno ter namiznoteniška reprezentanca so zasedli deveta mesta. Slovenija je na razpredelnici zlatih medalj glede na število prebivalcev zasedla zavirljivo peto mesto med 63 državami, ki so stopile na najvišjo stopničko. S tremi medaljami je na tej lestvici 16. med 89 državami. Predsednik Olimpijskega komiteja Slovenije **Franjo Bobinac** je igre ocenil kot zelo pozitivne: »Včasih je vrhunec lahko tudi ena zmaga, en uspeh neke ekipe ali nek dogodek v nekem predtekmovalju, ko vidiš, da nekdo

da res vse od sebe, pa ob tem niti ne zmagaja.«

Nekdanja dijakinja velenjske šole

Zdaj je Janja Garnbret najuspešnejša slovenska športnica na poletnih olimpijskih igrah, saj je z dvema zlatima medaljama prehitela Celjanko Tino Trstenjak. Janja je članica Šaleškega alpinističnega oddelka Velenje in nekdanja dijakinja Šolskega centra Velenje. Ostala je olimpijska prvakinja v kombinaciji športnega plezanja. Naša šampionka je v Franciji tokijskemu dodala še zlato v Parizu. V finalu v Le Bourgetu je bila daleč najboljša po obeh delih tekmovalja. Vodila je po dopoldanskem balvanskem delu, v težavnosti je potrdila šampionski status. Njena kolajna je deseta zlata in 31. za Slovenijo na poletnih olimpijskih igrah po letu 1991. Čeprav je letos dopolnila komaj 25 let, je v športu osvojila že vse, kar je lahko.

Jokala s trenerjem

Pot do drugega olimpijskega zlata ni bila lahka. Tekmovalke so v boju za kolajne čakali najprej štirje balvanski izzivi. Janja je bila najboljša, a ni bila tako prepričljiva,



Janja Garnbret se je leto pred olimpijskimi igrami v Tokiju pripravljala tudi na plezalni steni v Celju. (Foto: DŠ)

kot je bila pred tem v polfinalu. Največ težav je imela v zadnjem, četrtem balvanu, v katerem je poskusila vse, kar je lahko, a na vrhu balvana se ni zadržala. Na ogledu iz ziva v težavnosti je bila spet sproščena. V smer je šla kot zadnja. Plezala je preudarno, ni hitela, premagala je vse pasti, vrha smeri ni osvojila, a je njen dosežek zadoščal za pariško zlato. Ko se je spustila s stene, so jo zajela čustva, planila je v jok ter objem trenerju Romanu Krajniku.

Plezanje njenega življenja

»Zelo težko je z besedami opisati, kaj čutim. Odvalil se mi je kamen od srca. Kajti kar sem opravila danes, ni bilo preprosto,« so bile njene prve misli, preden jo je zajel jok. Nadaljevala je med solzami sreče: »Ko sem danes vstala, sem vedela, da bo to moj dan. Plezala sem, kot sem želela, se mi je pa v zadnjem balvanu zataknil prst med oprimkoma in sem se ustrašila, da je s prstom

kaj narobe. Preden sem šla plezat smer, sem bila res sproščena in sem si rekla: »Pojdi plezat in uživati.« In to sem tudi naredila. Poza-bila sem na vse skupaj in uspelo mi je plezanje mojega življenja, tako da sem zelo vesela.« Pred tremi leti v Tokiu so se tekmovalke merile v kombinaciji hitrosti, balvanov in težavnosti. Hitrost je v Parizu pridobila samostojni status. Janja Garnbret je v Tokiu postala prva olimpijska prvakinja v

kombinaciji treh disciplin, zdaj je tudi olimpijska šampionka v kombinaciji balvanov in težavnosti. Pričakovati je mogoče spremembe tekmovalnega formata za igre leta 2028 v Los Angelesu, ko bi se za odličja plezalke in plezalci merili v vseh treh samostojnih disciplinah – težavnosti, balvanih in hitrosti. Bi članica velenjskega kluba čez štiri leta torej lahko iz ZDA prinesla domov več kot eno medaljo?

Junaki tudi Lesjak, Blagotinšek in Kodrin

Športno Celje je ponosno na Urbana Lesjaka, Blaža Blagotinška in Tilna Kodrina. Trije Celjani so z našo rokometno reprezentanco osvojili četrto mesto na olimpijskih igrah v Parizu.

Toda ponosni so lahko tudi v Rokometnem klubu Celje Pivovarna Laško, kajti v njem so se dokončno uveljavili tudi Klemen Ferlin, Blaž Janc, Miha Zarabec, Kristjan Horžen, Borut Mačkovec, Domen Novak, Urh Kastelic in Aleks Vlah, a tudi Uroš Zorman kot igralec, ki je zdaj zablestel v vlogi trenerja oziroma selektorja. Njegov pomočnik je bil Celjan Luka Žvižej. Edini, ki trenutno deluje pri celjskem klubu in je pomagal reprezentanci, je zdravnik Sašo Djurić. V idealno sedmerico turnirja je bil izbran Blaž Janc (desno krilo), ki se je še kot nepolnoleten preselil v Celje. Zdaj je član Barcelone. Aleks Vlah je šele po prihodu v dvorano Zlatorog postal vrhunski rokometar,

nato se je preselil v Aalborg. Bil je drugi drugi najboljši strelec olimpijskega turnirja.

»Tako kot v polfinalu smo bili prekratki za en gol tudi v boju za tretje mesto. Imeli smo svoje priložnosti, v prelomnih trenutkih dvoboja pa smo naredili nekaj neumnosti. Lahko naredimo analize in smo pametni, a moji varovanci so dali vse od sebe in se lahko ponosno vrnejo v domovino,« je dejal razočarani Zorman. Po porazu z Danci je marsikaj povedal češkima sodnikoma, ki nista oškodovala naše izbrane vrste zgolj v zadnjem napadu, ni pa se zadrževal, ko je po koncu tekme s Španci protestiral pri danskih sodnikih, ki sta pri zadnjem izvajanju prostega strela dopustila, da je španski obrambni igralec stal ob izvajalcu Gabru. Ne moremo se znebiti občutka, da Slovenija pri nekaterih lobi-jih še ni bila »na vrsti«. Najbrž na olimpijskih igrah tako ali tako nikoli ne bo. Sicer pa je bila bronasta medalja na svetovnem prvenstvu po epskem



Naša rokometna reprezentanca je v četrtfinalu olimpijskega turnirja z izjemno predstavo nadigrala Norveško. (Foto: arhiv RK CPL)

preobratu proti Hrvaški čista kot solza. Nekaj malenkostnega vetra v hrbet je bilo vsekakor na evropskem prvenstvu pri nas. DŠ

Preostale uvrstitve na OI v Parizu: 11. mesto – Alja Varagić, Nataša Ljepoja (rokometna reprezentanca), 19. mesto – Tina Šutej (skok s palico), 20. mesto – Klara Lukan (tek na 10 kilometrov), 22. mesto – Klara Lukan (tek na 5 kilometrov), 31. mesto – Matic Ian Guček (tek na 400 metrov z ovirami).



V prvi postavi Celja so bili proti Ircem Štubljar, Dulca, Zec, Matko, Bobicanec, Kvesić, Menalo, Brnić, Nemanic, Pišek in Kučis.

Zdaj je za vse težave in težavice kriva trava

Jutri zgodovinska priložnost v Dublinu

Od petka vratar Nogometnega kluba Celje Lovro Štubljar ni več najstnik. Za dvajseti rojstni dan si je darilo pripravil sam, kajti dan prej je ohranil svojo mrežo nedotaknjeno in s soigralci premagal irski Shamrock Rovers na prvi tekmi 3. kroga kvalifikacij za evropsko ligo.

DEAN ŠUSTER

A ker je bilo le 1 : 0 (Luka Menalo), je ekipa na čelu s trenerjem Albertom Riero slišala žvižge s slabo obiskanih tribun.

Vzdrževanje vedno zahtevnejše

Še slabša je bila travnata površina, kar ni prav nič čudno, kajti mestna oblast je od nastanka stadiona ni uspela zamenjati. Iz družbe ZPO so poslali pojasnilo: »Stanje travne ruše je posledica kombinacije več dejavnikov. Najpomembnejši je nedvomno starost, saj je zelenica stara že več kot 20 let, kar pomeni, da je vzdrževanje vsako leto zahtevnejše, sploh ob dejstvu, da se je na zelenici v zadnjih letih razrasla invazivna sorta Poa annua, ki ima plitek koreninski sistem in kot takšna ni primerna za intenzivno uporabo na nogometnih igriščih. Letošnje vroče poletje z zelo visokimi temperaturami je močno vplivalo na slabšo regeneracijo igrišča, travo pa je prav tako prizadela bolezen, ki smo jo skušali omejiti s posebnim fungicidom. Žal nam bolezen kljub naporom vzdrževalne službe, ki se je pri svojem delu posvetovala tudi z različnimi agronomi, ni uspelo omejiti do te mere, da posa-

mezni deli travne ruše, kjer je bila bolezen najbolj prisotna, ne bi odmrli. Ti deli so danes še posebej vidni in jih bo treba v prihodnjih dneh in tednih dodobra sanirati.«

Drugi obnavljajo ...

Družba ZPO je bila v zadnjih dneh v nenehnem stiku z Evropsko nogometno zvezo, ki je bila ob tem, da se s podobnimi težavami v tem času sooča kar precej evropskih stadionov, zelo razumevajoča in bo na lastne stroške v prihodnjih dneh v Celje poslala dva strokovnjaka, ki bosta pomagala pri dejavnostih obnove trenutnega stanja travne ruše. »Načrt vzdrževanja ob teh spremenjenih vremenskih pogojih in zaznani boleznih smo zastavili s stroko in ga izvajamo že nekaj časa, vsekakor pa je treba poudariti, da so pogoji za rast zaradi vročega in suhega obdobja daleč od normalnih. Velja poudariti, da je celjski stadion eden redkih slovenskih prvoligaških stadionov, če ne celo edini, ki v zadnjem desetletju ni bil deležen zamenjave igralne površine. V Stožicah je bila travna ruša v zadnjih štirih letih zamenjana kar dvakrat, v Mariboru so jo menjali letos, v Murski Soboti lani, z manj

kot desetletjem staro igralno površino se lahko pohvalijo tudi v Domžalah. Vsekakor si kot upravljaec prizadevamo za celovito zamenjavo travne ruše, saj je že presegla svojo življenjsko dobo, kar bi omogočilo boljše vzdrževanje in manj težav v prihodnosti.«

Nova oblast vložila veliko

Letos je Mestna občina Celje namenila znatna sredstva (več kot dva milijona evrov brez DDV) za preategorizacijo stadiona. »Sami pa smo že večkrat naslovili pobudo tudi na NK Celje, v zadnjem času tudi na NZS, da skladno z njuno pripravljenostjo in zmoglostjo za vlaganja v razvoj nogometne infrastrukture v Celju, ki bo omogočala igranje in treninge na najvišji profesionalni ravni, namenita nekaj sredstev tudi za zamenjavo travne ruše in dograditev druge potrebne infrastrukture. Sami kot upravljalci teh sredstev nimamo, sredstva proračuna pa so tudi zelo omejena in načrtovana najmanj leto vnaprej. Kot upravljalci športnih objektov v Celju imamo primarno nalogo, da upravljamo objekte za čim širšo rabo, zato še kako pozdravljamo načrte Mestne občine Celje, da bi v prihodnjih letih zagotovila še več igrišč, ki jih bodo lahko uporabljali tako naši najmlajši kot tudi drugi občani. Ne nazadnje je to primarno poslanstvo uporabe javnih sredstev,« so še zapisali pri družbi za



Luki Menalu je uspel natančen diagonalni strel.

upravljanje parkirišč in javnih objektov.

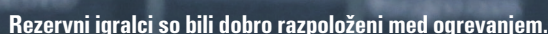
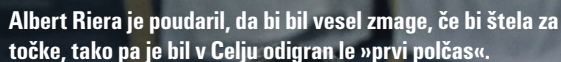
S prednostjo v Irsko

V ponedeljek je bila zadnja tekma 4. kroga v 1. slovenski nogometni ligi med Bravom in Koprom. Izidi preostalih obračunov so bili: Nafta - Primorje 0 : 3, Domžale - Olimpija 0 : 0, Celje - Kalcer Radomlje 4 : 2 in Maribor - Mura 2 : 1. Celjani so drugič zmagali in so ob tekmi manj četrti. Povedli so z goloma Ivana Brnića in Aljoše Matka, drugi polčas so začeli mlačno. To so izkoristili gostje in v 64. minuti izenačili. V končnici

sta zmago gostiteljem zagotovila Damjan Vuklišević in Armandas Kučis. Ob pogledu na zelenico je televizijski reporter razumljivo napovedal malo golov, toda videli smo jih šest. Trener Albert Riera je napovedoval čistko v igralnem kadru, a je že pripeljal dva novince, španskega bočnega branilca Juanja Nieta in ruskega krilnega napadalca Nikito Iosifova. Celjsko moštvo ima zgodovinsko priložnost. Jutri si lahko v Dublinu zagotovi evropsko jesen. Po slovesu od kvalifikacij za ligo prvakov je opravilo prvo polovico naloge v kvalifika-

cijah evropske lige. Če bodo Celjani v skupnem seštevku uspešni v boju z Irci, si bodo že zagotovili evropsko jesen z vsaj konferenčno ligo. V zadnjem kvalifikacijskem krogu evropske lige jih čaka porazenec 3. kroga kvalifikacij lige prvakov med švedskim Malmöjem in grškim Paokom iz Soluna. V primeru izpada in nadaljevanja v zadnjem kvalifikacijskem krogu konferenčne lige se bodo Celjani pomerili z boljšim iz obračuna med kazahstanskim Ordabasijem in armenskim Pjunikom.

Foto: Andraž Purg



Po zadetku je prvi predsedniku kluba Valeriju Kolotilu čestital celjski župan Matija Kovač.

Društvo maratoncev in pohodnikov Celje bo po šestih letih organiziralo 35. ultramaraton iz Celja v Logarsko dolino.

Start teka bo v soboto, 7. septembra, ob 6.00 na Špici in cilj pri Domu planincev v Logarski dolini. Razdalja med Celjem in Logarsko dolino je dolga 72 kilometrov. Tekачi bodo lahko izbrali tudi krajše proge: start teka na 42 kilometrov bo v Mozirju ob 9.00, start teka na 28 kilometrov bo na Ljubnem ob 10.00, v Lučah bo start na 18 kilometrov ob 11.30, start teka na 9 kilometrov pa v Solčavi ob 12.30. »Na progi maratona bo petnajst okrepčevalnic z napitki, s sadjem in z energijskimi napitki. Speljana je po čudoviti naravi, večji del ob Savinji, in se konča v eni najlepših dolin na svetu. Ob vstopu v Logarsko dolino se vam ponuja dihen jemajoč pogled na gore, ki obkrožajo to dolino,« je zatrdil predsednik Društva maratoncev in pohodnikov Celje Odon Simonič. DŠ

V soboto, 31. avgusta, bo v Celju ob sotočju Savinje in Ložnice mednarodna tekma v slalomu na divjih vodah.

Štela bo tudi za državno prvenstvo. »Gre za unikatno tekmo zaradi izjemne mednarodne zasedbe v Savinji, ki na celjski Špici deluje kot potok. A to ne zmanjšuje teže zmage. Kdor je dober, je pač dober in bo zmagal tako v Tacnu kot tudi na Špici. Povabili smo olimpijskega zmagovalca iz Pariza Italijana Giovannija de Gennara. Vljudno se je zahvalil za povabilo in dodal, da bi prišel v Celje, vendar je prav takrat tudi italijansko prvenstvo,« zelo optimistično prireditev napoveduje predsednik celjskega kluba **Dušan Konda**. De Gennaro je stari znanec predstavnikov celjskega kluba, kajti na mladinskem svetovnem prvenstvu v francoskem Foixu leta 2010 je osvojil zlato medaljo pred Celjanom Simonom Brusom.

»Vsekakor pričakujemo, da bo poleg vseh naših najboljših predstavnic in predstavnikov nastopilo nekaj odličnih tujk in tujcev. V začetku tega tedna je svoje prihode potrdilo šest letošnjih olimpijcev,« je dodal Konda, ki je prepričan, da bo v Celju približno 200 tekmovalcev iz 12 držav. Med njimi bosta tudi olimpijski prvak Benjamin Savšek in olimpijski podprvak Peter Kauzer. Celjski kajakaši Martin Srabotnik, Lan Tominc in Jan Ločnikar bodo skušali izkoristiti »domač teren« za zmago v ekipni tekmi, morda pa tudi v posamični.



Na posnetku iz zraka se zdi proga »olimpijska«. Prav nič se ne vidi, da voda ni divja, kar bi sicer na državnem prvenstvu morala biti. (Foto: arhiv KKK Nivo Celje)




AVToMoTo DRUŠTVO Vili





2024

2.Rally

Dolina zelenega zlata

Žalec, 23. - 24. avgust 2024



www.amd-vili.si

PETEK, 23. 8. 2024

17:00 CEREMONIALNI ŠTART
19:00 HP1 - SUPER SPECIAL ŽALEC
 DRUŽENJE PRI FONTANI PIV S SKUPINO FAJERCAJG

SOBOTA, 24. 8. 2024

8:45 HP2, 11:07 HP4 - MARIJA REKA - TABOR
9:12 HP3, 11:34 HP5 - BRASLOVČE
14:22 HP6, 16:40 HP8 - LIBOJE
14:57 HP7, 17:15 HP9 - GALICIJA

DRUŽENJE PRI FONTANI PIV S SKUPINO SAN PARK


PROFI t.i.m.
Prevozne storitve ter gradbeno mehanizacijo


PETRE
Pokrivamo vse priobnosti


**PUSOVNIK
IN RAMSAK**
d.o.o.


novi tednik


radio celje


AVTO SCENA
trucks, trailers & heavy machinery


ZST
Zalec


**Občina
Zalec**


**OBČINA
BRASLOVČE**


**Občina
Prebold**


**Občina
Tabor**

Medijska pokroviteljja: NOVI TEDNIK in RADIO CELJE



OTROCI V SRCU AFRIKE POTREBUJEJO
HRANO, VODO IN ZDRAVILA

5 poslanim
SMS-om
AFRIKA5
na 1919
darujete 5 EUR.

Preprosto lahko uporabite Telefonsko Slovenijo,
Ljubljana, 01 00 7 0.

za
srce
afrike

 **Karitas**
www.karitas.si

Kulturne prireditve	
SREDA, 14. 8.	
10.00	in 17.30 Paviljon tempel Rogaška Slatina Anin festival 2024: Musica Camerata <i>Koncert, v primeru dežja bo koncert v pivnici mineralnih vod</i>
18.00	Kulturni center Laško Pehlivanian: La Bohème <i>Opera akademije</i>
20.00	Atrij Galerije Velenje Večer šansonov z zasedbo Šansonet <i>Koncert</i>
ČETRTEK, 15. 8.	
18.00	Občinsko dvorišče Laško Slavko Ivančič <i>Koncert pod zvezdami</i>
PETEK, 16. 8.	
19.00	Galerija F-bunker Velenje Čarobni svet Šaleške doline <i>Odprte fotografske razstave Simona Konečnika</i>
19.00	Športno igrišče Graška Gora Graška Gora poje in igra <i>Tradicionalni mednarodni festival narodnozabavne glasbe bo v znamenju slavnostnega koncerta ob 70. jubileju ansambla Štirje kovači</i>
20.00	Mladinski center Žalec Maj Kavšek Kvintet <i>Koncert</i>
20.00	Kozolec Goričica Šentjur Epik večeri smeha pri Kulturni pip'ci <i>Zagnani neznani, komedija</i>
20.30	Žička kartuzija Sounds of Slovenia trio & Maroltovke <i>Poletni glasbeni večeri</i>
SOBOTA, 17. 8.	
10.00	Travnik pri Domu kulture Velenje Sobotne lutkarije: O psičku in muci <i>Predstava v izvedbi Lutkovnega gledališča Velenje</i>
20.00	Velenjski grad, grajski grič Glasba mističnega handpana v naravi <i>Akustični koncert</i>
Podatke za napovednik je zbrala Tea Podpečan	

Podatke za napovednik je zbrala Tea Podpečan.

20.30	do 22.00	Arkade GH Rogaška Slatina
Anin festival 2024: Mariborski komorni orkester <i>Koncert</i>		
Poletje v Celju		
SREDA, 14. 8.		
10.00	Knjižnica pri Mišku Knjižku	
Ustvarjalna delavnica z Majdo <i>Počitniška ustvarjalna delavnica je brezplačna in primerna za otroke od 5. do 12. leta</i>		
18.00	Celjski dom	
Bruno Gröening <i>Uvodno predavanje</i>		
PETEK, 16. 8.		
20.00	Restavracija Cankarjeva	
Joliette <i>V akustičnem duetu se bo predstavila s kitaristom Kristjanom Hacinom</i>		
20.30	Vodni stolp	
Fed Horses <i>Koncert</i>		
SOBOTA, 17. 8.		
10.00	Spominska hiša Alme M. Karlin Pečovnik	
Sobotnike pri Almi z Jernejo Jezernik <i>Ogled spominske hiše in brezplačna individualna vodenja med 10.00 in 17.00</i>		
11.00 do 19.00	Celjski grad	
Živa zgodovina: KUD Galiarda <i>Skok v srednji vek: doživite vzdušje zgodovinskega kampa in očarljivih srednjeveških plesov</i>		
20.00	Restavracija Cankarjeva	
Plejade akustik <i>Koncert</i>		
TOREK, 20. 8.		
16.00	Na zvezdi	
V Celje po veselje <i>Torkova ustvarjalna in zabavna doživetja za družine</i>		
18.00	Celjski dom	
Bruno Gröening <i>Uvodno predavanje za mlade</i>		
SREDA, 21. 8.		
10.00	Knjižnica pri Mišku Knjižku	
Ustvarjalna delavnica z Majdo <i>Brezplačna počitniška delavnica, primerna za otroke od 5. do 12. leta</i>		
18.00	Lapidarij pokrajinskega muzeja	
Druženje z Vsesledjem in s Supernovo <i>Celjsko literarno društvo bo predstavilo izbor poezije revij Vsesledje in Supernova</i>		
Seviqc – festival stare glasbe		
SOBOTA, 17. 8.		
18.30	Mestna kavarna Celje	
Festivalski predtakt: Baroque Arabesque		
19.30	Narodni dom Celje	
Baroque Arabesque <i>Koncert</i>		

PONEDELJEK, 19. 8.	
18.30	Kavarna in slaščičarna Miško Knjižko
	Festivalski predtakt: Richard Boothby
19.30	Stara grofija Celje
	Richard Boothby <i>Koncert</i>
TOREK, 20. 8.	
11.15	Glasbena šola Celje
	Seviq Camp: odprta vaja umetnikov <i>Adriana Alcaide, Ana Marija Krajnc</i>
12.00	Narodni dom, Velika dvorana
	Seviq Camp: odprta vaja umetnikov <i>Capilla del Sol, Gregor Fele, Boris Šinigoj</i>
12.30	Narodni dom, Zgornja stranska dvorana
	Seviq Camp: odprta vaja umetnikov <i>The Legacy of Bach</i>
SREDA, 21. 8.	
18.30	Kavarna in slaščičarna Miško Knjižko
	Festivalski predtakt: The Legacy of Bach
19.30	Stara grofija Celje
	The Legacy of Bach <i>Koncert</i>
Druge prireditve	
SREDA, 14. 8.	
7.00 do 9.00	Hiša generacij Laško
	Klekljanje
9.00	Ipavčev kulturni center Šentjur
	Pravljice pod krošnjami dreves <i>Pravljice iz Pravljične vreče v izvedbi pravljičarke Maje Furman</i>
9.00 do 11.00	TIC Laško
	Domači kotiček <i>Prodaja domačih dobrot in izdelkov</i>
10.00	Knjižnica Velenje
	Zabavna sredi <i>Poletna pravljična joga z Nino Časl</i>
18.30 do 21.30	Laška hiša
	Poletno dvorišče Laške hiše <i>Topli večeri, odlična družba, tudi četrtek in petek ob istem času</i>
19.00	Mladinski center Žalec
	Kino za najmlajše: Detektiv Tabo in primer nosoroga <i>Afriška poletna detektivka</i>
ČETRTEK, 15. 8.	
18.00	Cerkev sv. Roka Rogatec
	Praznik Marijinega vnebovzeta, sveta maša in pete litanije Matere božje
PETEK, 16. 8.	
10.00	Cerkev sv. Roka Rogatec
	Rokovo, procesija in sveta maša, srečanje Župnije sv. Roka in sosednjih hrvaških župnij
21.00 do 23.00	Paviljon tempel Rogaška Slatina
	Anin festival 2024 <i>Poletni kino, vstop prost</i>

SOBOTA, 17. 8.	
7.00	Ploščad pred Centrom Nova in Cankarjeva ulica Velenje
	Mestna tržnica Velenje
8.00	Parkirišče za pošto Velenje
	Kramarski sejem
8.00 do 11.00	Jurijev trg Tabor
	Kmečka tržnica
8.00 do 12.00	Tržnica Laško
	Tržnica Laško
9.00 in 12.00	Fotohiša Pelikan Celje
	Javno vodstvo po Fotohiši Pelikan
10.00	Muzej novejše zgodovine Celje
	Počitniško druženje v MNZC <i>Vodeni ogled po gostujoči razstavi Krapinski pračlovek pri Hermanu Lisjaku, za otroke, tudi v torek ob istem času</i>
10.00	Grilova domačija Lipje pri Velenju
	Odprta vrata Grilove domačije
11.00	Pred kulturnim domom v Šentvidu pri Planini
	Svečana prireditev ob 80. obletnici osvoboditve Planine in širšega Kozjanskega
11.00, 15.00 in 17.00	Stari grad Celje
	Vodenje po gradu <i>Tudi v sredo ob istem času</i>
13.00 do 15.00	Rokodelski center Rogatec
	Pletarska delavnica <i>Pletenje iz šibja z Zdenko Pulko</i>
15.00 do 17.00	Muzej na prostem Rogatec
	Peka žulik, Brigita Božič, meljemo žito na žmrlje, prikaz Avguštin Erič

novi tednik Vedno z menoj! radio celje	
19.00	Rečica ob Paki
	Hmeljski likof – Rečiška noč
PONEDELJEK, 19. 8.	
9.00	Likovni salon Celje
	Počitniška kapsula <i>Poletne ustvarjalne delavnice za otroke z Damjano Brumec</i>
21.00	Poletni kino pred Domom kulture Velenje
	Zvezde pod zvezdami: Nedelja <i>Biografska drama, vstop prost</i>
TOREK, 20. 8.	
10.00, 12.00 in 16.00	Fotohiša Pelikan
	Javno vodstvo po Fotohiši Pelikan
16.30 do 19.30	Travnik pri Domu kulture Velenje
	Torkove igrarije: Rajanje z lutkami <i>Z lutkarji Lutkovnega gledališča Velenje boste rajali v senci krošenj dreves</i>
SREDA, 21. 8.	
9.00 do 11.00	Tic Laško
	Domači kotiček <i>Prodaja domačih dobrot in izdelkov</i>
9.00 do 19.00	Dvorec Novo Celje
	Zeleno zlato <i>Likovna kolonija</i>
10.00	Knjižnica Velenje
	Zabavna sredo: Lego delavnica

**PLAVI
ORKESTAR**

**VISTA PARK
VELENJE / 30.8.**

koncert poletja

vstopnice:
entrio.si, Trafike 3dva, bencinske črpalke

Podjetje NT&RC, d. o. o.

opravila časopisno-založniško, radijsko in
agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.
Direktorica: Saša Pukl
Tisk: Salomon, d. o. o.

Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5-% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Manca Mirnik
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Saša Pukl
E-mail: radio@nt-rc.si, **v studiu:** info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Bojana Avgustinčič, Janže Fric, Barbara Furman,
Janja Intihar, Sintija Jurič, Tina Strmčnik, Simona
Šolinič, Dean Šuster

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Telefon: (03) 42 25 100

Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE

Telefon: (03) 4225 171
E-pošta: narocnine@n

Mesečna naročnina je 13,71 EUR (4 izvodi) oz. 17,16 EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 363,96 EUR. Številka transakcijskega računa pri NOVA KBM: S156 0400 1005 0141 617. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE

Telefon: (03) 4225 144, **e-pošta:** ogласi@nt-rc.si

Vsak obiskovalec gostinske verige Mediabar z nakupom pijače, ne pa hrane in cigaret, prejme določeno število točk, za katere lahko dobi brezplačen izvod revije, časopisa ali križank. Vsak tiskan izvod ima na naslovnici označeno vrednost v točkah. Za vsak porabljen evro stranka pridobi eno točko. Več informacij o gostinski verigi Mediabar na www.mediabars.si.



Vsi, ki radi jih imamo,
nikdar ne umro,
le v nas se preselijo
in naprej, naprej živijo,
so in tu ostanejo.
(J. Medvešek)

ZAHVALA

Za vedno se je poslovila naša draga

ŠTEFKA TOPLIŠEK

iz Spodnje Rečice pri Laškem
(26. 11. 1947–31. 7. 2024)

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste sočustvovali z nami, izrekli sožalje ter darovali cvetje, sveče in za svete maše. Posebna hvala družinam Postružin, Banfič, Babič, Očko in Drolec ter Roku Matku za vso pomoč v težkih trenutkih. Hvala kolektivu OŠ Primoža Trubarja Laško za izraze sožalja, darovane sveče in denarno pomoč. Iskreno se zahvaljujemo Komunali Laško za organizacijo pogreba, gospodu župniku Roku Metličarju za opravljen cerkveni obred, pevkam skupine Cvetke iz Šentilja pri Velenju za lepo petje in trobentaču za odigrano pesem. Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: vsi njeni, ki jo bomo močno pogrešali.

L 30



Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate, dragi mož in ata,
spomin bo večno ostal.

ZAHVALA

V 74. letu
nas je zapustil
dragi mož in ata

BRANKO NOVAK

iz Celja
(24. 6. 1951–4. 8. 2024)

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo vsem znancem, prijateljem in sosedom, ki ste nam izrazili ustna in pisna sožalja ter darovali sveče in cvetje.

Žalujoča: žena Marinka in sin Simon s Špelo

439



Nosimo te v srcih,
v nas naprej živiš,
tudi ti nikoli
nas ne izgubiš!

ZAHVALA

Nenadoma nas je zapustil dragi
ate, dedek, tast in brat

SILVESTER BRILEJ

iz Jurkloštra
(3. 5. 1937–31. 7. 2024)

Ob njegovem slovesu se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, izrazili besede sožalja ter darovali sveče in za svete maše. Najlepše se zahvaljujemo župniku Vengustu za opravljen pogrebni obred, pevcem iz Šentvida, moškemu pevskemu zboru in govornici Hermini za besede slovesa. Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: vsi njegovi

L 29

MOTORNA VOZILA

PRODAM

OPEL mokka 4 x 4, črne barve, prevoženih 57.000 km, letnik 2016, kot nov, odlično ohranjen, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 803-254. 434

STROJI

PRODAM

NAHRBTNO motorno koso Green Cut, 42,7 ccm, prodam. Telefon 031 889-191. 438

ŠROTAR na kladiva, z enofaznim motorjem, kot nov, prodam za 450 EUR. Možna menjava. Telefon 040 611-175. 444



Imela si pridne roke
in zlato srce,
ki ti je zastalo.
Spomin med rožicami
je ostal nate ...

V SPOMIN

dragi ženi in mami

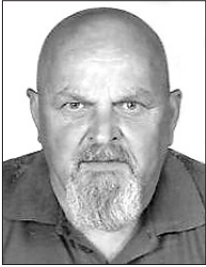
ANICI KRAJNC

z Lopate 48a, Celje
(27. 6. 1952–19. 8. 2023)

Hvala ti, ker si bila!

Žalujoča: mož Janko in sin Jani

442



ZAHVALA

Zapustil nas je
naš dragi mož, oče, dedi,
tast, pradedi,
brat, stric in svak

STANISLAV ŽNIDAR

iz Kostrivnice pri Kolobju

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: žena, otroci in ostalo sorodstvo

441



tvc

Ponosni prejemnik
bronastega
celjskega grba 2024

POSEST

PRODAM

PISARNO v Celju, velikost 30 m² + ločene sanitarije, protivlomna vrata in klima, prodam. Telefon 041 807-060. p

ŽIVALI

PRODAM

KOKOŠI nesnice, rjave, grahaste, leghorn, črne in štajerske, prodamo in dostavimo. Kmetija Šraj, telefon 031 751-675. n

NESNICE, rjave, grahaste, črne, tik pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava. Prodaja tudi na Vranskem. Vzreja nesnic Tibaut, telefon (02) 582-1401. n

Poroke

Šentjur
Poročila sta se: Eva PRIMEC iz Šentjurja in Alexander ISHIZUKA z Japonske.

BELE piščance brojlerje, težke 1 kg, za nadaljnjo rejo, prodam. Možen tudi prevoz. Telefon 031 753-595. p

KOKOŠI nesnice, jarkice, rjave barve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481. p

KUPIM

DEBELE, suhe krave in telice, za zakol, kupimo. Plačilo takoj + davek. Telefon 041 653-286. p

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajerski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

RDEČE vino, 1,5 EUR/l, možna dostava, prodam. Telefon 041 382-735. p

GROZDJE (rumeni muškati in modro frankinja) prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031 211-528. 445

Vztrajnost, doslednost, pripadnost, odločnost,
odprtost za novosti, človeškost in živost.
Vse to in še veliko več je bila naša sodelavka Angelca ...

Zapustila nas je naša upokojena sodelavka, gospa

ANGELA DEČMAN

(1956–2024)
ekonomistka
dolgoletna vodja v službah uprave Celjskih lekarn v letih od 1987 do 2013.

Ohranili jo bomo v lepem spominu.

Sodelavci Celjskih lekarn

n



JAVNO VODSTVO CELEIA - MESTO POD MESTOM

NEDELJA, 18. AVGUST 2024,
OB 11.00,
KNEŽJI DVOR.

VSTOPNINA: 5€

ODPIRALNI ČAS: TOREK - NEDELJA 10.00 - 18.00 PONEDELJEK, PRAZNIKI - Zaprto

INFORMACIJE: WWW.POKMUZ-CE.SI MUZEJ@POKMUZ-CE.SI 03/42 80 962 031 612 618



OSTALO

PRODAM

ZAMRZOVALNO omaro Blomberg, 7 predalov, cisterne za vino, 150, 135 in 100 l, nože za ribanje zelja, posodo za kisanje in ribanje, 100 l, vrtna krila, bela, še zapakirana, 2 kosa 0,82 x 2,00 m, desna, en kos 0,72 x 2,00 m, leva, balkonska vrata PVC, bela, rabljena, dvojna zasteklitev, z roletno in žaluzijo, 0,60 x 2,00 m, prodamo zaradi selitve. Cena po dogovoru. Telefon 041 736-262. 443

KOKOŠI nesnice, za začetek nesnosti, rjave in bele leghorn, prodajamo vsak delavnik.

RAZNO

KOŠNJA zelenic, strmin, podiranje dreves, prevozi lesa. Telefon 070 711-680; GG KORO, d. o. o., Cesta Kozjanskega odreda 49, 3230 Šentjur. p

Smrti

Celje
Umrli so: Sonja GORNIK iz Letuša, 73 let, Janez POGAČ-

NIK s Polzele, 76 let, Štefanija TOPLIŠEK iz Laškega, 77 let, Zvonimir MAČEK iz Laškega, 73 let, Dara SAMAC iz Žalca, 68 let, Agata NAVRŠNIK iz Vitanja, 69 let, Ana RIHTER iz Gornjega Grada, 89 let, Rozalija Ana ZUPANC iz Braslovč, 92 let, Veronika PUR iz Celja, 94 let, Ivan BAUMAN iz Celja, 87 let, Bibiana SOVINČ iz Celja, 94 let, Marija ČUŠ iz Šentjurja, 90 let, Štefanija KAMPUŠ iz Žalca, 81 let, Irena BEZGOVŠEK iz Laškega, 61 let, Hilda OŠLAK s Teharij, 80 let, in Branko NOVAK iz Celja, 73 let.

Šentjur
Umrli so: Neža ANTAL z Ostrožnega pri Ločah, 88 let, Stanislav ŽNIDAR iz Kostrivnice, 69 let, in Franc FRECE iz Turnega, 93 let.

Velenje
Umrli so: Sojka MALINOVIČ iz Velenja, 67 let, Jela NUNIČ iz Velenja, 66 let, in Ana Marija OJSTERŠEK iz Velenja, 90 let.

Priprave na mednarodno regijsko tekmovanje Plazma Športne igre mladih v Splitu v polnem teku

Čeprav so premierne Plazma Športne igre mladih v Sloveniji skoraj končane, so priprave na mednarodno regijsko tekmovanje že v polnem teku. Letos bo tekmovanje v Splitu, kamor bodo zmagovalci slovenskega dela brezplačno odpotovali med 19. in 24. avgustom 2024. Zaključek bo v desetih različnih športnih kategorijah.

Na Splitski rivi bo 22. in 23. avgusta 2024 organiziran pravi športni spektakel, kjer bodo VIP gosti spremljali vrhunske športne poteze otrok. Poznani svetovni športniki, ambasadorji Iger in športni funkcionarji se bodo preizkusili tudi v športnem dvoboju z udeleženci Iger na Prokurativah, ki bodo za to priložnost preoblikovane v športno igrišče.

Plazma Športne igre mladih: Spodbujanje športa in izobraževanja

Plazma Športne igre mladih, največji amaterski športni dogodek v Evropi, je do sedaj pospremil že več kot 2.750.000 otrok. Letos je v Sloveniji sodelovalo kar 34.770 otrok. Gostiteljica Svečanega odprtja prve sezone je postala Ljubljana, ki se je tisti dan preobrazila v središče amaterskega športa regije. V sklopu Telemach Dneva športa je sodelovalo 35 občin, medtem ko so se športna tekmovanja odvijala v več kot 50 mestih in krajih.



Promocijsko besedilo



Univerza v Mariboru
Fakulteta za energetiko

Fakulteta za energetiko
Priključi se tudi ti!

- osebni pristop
- redni in izredni študij
- visoka zaposljivost diplomantov

I. VS, UN

II. MAG

III. DR

DODIPLOMSKI ŠTUDIJ
2. prijavni rok: 21. - 27. 8. 2024

PODIPLOMSKI ŠTUDIJ
1. prijavni rok: do 9. 9. 2024



www.fe.um.si





www.otrocipojejo.si

FINALE 10. SEZONE

Bodite z nami in uživajte v družbi najboljših, v družbi otrok. Vstop je prost.

OTROCI POJEJO SLOVENSKE PESMI IN SE VESELIJO

Rimski kamp Poetovio,
7. septembra 2024, ob 18.00



MESTNA OBČINA PTUJ



Smart ventilation



SILKEM



KOMUNALA PTUJ



SAZAS



Štajerski **TEDNIK**



Dobrodošli doma



radio celje

Tjaša Podgrajšek je salon ribje pedikure odprla sredi julija.



Pedikura z ribicami – fish spa – navdušuje tudi v naših krajih

Z ribjimi poljubčki do negovanih stopal

Že leta redno obiskujem odlično pedikerko, ki skrbi za moja stopala s svojimi spretnimi rokami. Toda le kakšen je občutek, če pedikuro opravijo ribice, sem se vprašala, ko sem zasledila novico, da je Konjičanka Eva Podgrajšek, po izobrazbi fizioterapevtka, v Zrečah odprla salon ribje pedikure – fish spa. To moram preizkusiti, sem bila odločena. In prav nič se nisem obotavljala. Čez nekaj dni sem sedela v njenem lepo urejenem salonu in stopala prepustila ribicam, ki so poskrbele za učinkovito nego mojih nog. Prijeten in sproščujoč občutek. Zares! V tujini, predvsem v Indoneziji, je ta naravna pedikura precej razširjena, v Sloveniji imamo zaenkrat le dva tovrstna salona – eden je v Piranu, drugi v Zrečah.

BARBARA FURMAN

Ko je Eva pred dvanajstimi leti dopustovala v Grčiji, je prvič obiskala fish spa, Nad storitvijo je bila navdušena. Zato se je že takrat v njej porodila želja, da bi takšno storitev ljudem zagotavljala tudi sama. Njena želja se je z leti le še krepila. In sredi letošnjega julija se ji je uresničila. Ne, želje ji ni izpolnila zlata ribica.

So pa njene sodelavke posebna vrsta ribic, ki se imenujejo garra rufa in so iz Indonezije. Nimajo zob, zato odmrlo kožo s stopal sesajo. V tujini so jim naredili ime »doctor fish.«

Prijetno in učinkovito

Tovrstna pedikura je preprosta in prijetna za kožo, ker ribice zelo nežno

odstranjujejo odmrlo in poroženelo kožo med prsti ter na petah in stopalih, s čimer pospešujejo prekrvavitev, lajšajo utrujenost in bolečine v stopalih. Gre za povsem naravni piling kože. Pedikura traja 30 minut, Eva jo konča z masažo stopal, ki so po opravljeni storitvi gladka, prisoten je občutek lahkotnosti. »Ribice se z odmrlo kožo hranijo. A to ni edina njihova prehrana, saj ob tem uživajo tudi ribjo hrano. Tiste dneve, ko se v salonu zvrsti veliko strank, jo zavračajo. Ker takrat niso lačne,« pojasni Eva, ki se za opravljanje pedikure z ribicami ni posebej usposabljala. Kar ne pomeni, da za to delo ni usposobljena. »Znanje, kako skrbeti za ribe, sem osvojila že v otroških letih, saj me že od nek-

Voda akvariju neprestano kroži skozi močne in učinkovite filtre ter ultravijolični sterilizator.

»Najstarejša obiskovalka je dopolnila častitljivih 90 let, prihajajo tudi otroci. Zanimivo je opazovati njihove odzive. Pri nekaterih je prisoten strah, ki ga skupaj hitro premostimo, saj se prepričajo, da je občutek ribjih poljubčkov res prijeten.«

daj spremljajo živali, seveda tudi ribice. Do njih imam spoštljiv in ljubeč odnos. Za izvajanje klasične pedikure imam opravljeno nacionalno poklicno kvalifikacijo, po izobrazbi pa sem diplomirana fizioterapevtka,« pojasni simpatična sogovornica.

Ribji poljubčki

Pedikura z ribicami je, kot še pravi, primerna za vsakogar. »V ribjih poljubčkih uživajo tako otroci kot odrasli. Seveda jo priporočam predvsem ljudem z odmrlo in odvečno kožo na stopalih, vendar je tudi za otroke, ki še nimajo tovrstnih težav, ta izkušnja prijetna in zanimiva. Ob prihodu stranki najprej umijem in razkužim stopala. Vsaka dobi tudi par čistih natikačev, s katerimi se sprehodi do akvarija z ribicami. Za dodatno higieno skrbimo z redno menjavo vode. Ta v akvariju neprestano kroži skozi močne in učinkovite filtre ter ultravijolični sterilizator. Higiena in varnost sta zagotovljeni,« poudarja. V salonu, v katerem se prepletata bela in modra barva, odzvanja pomirjujoča glasba, zato se nekateri med pedikuro tako sprostitjo, da zadremajo.

Prišla tudi 90-letna gospa

Odzivi obiskovalcev so zelo pozitivni, nekateri celo navdušujoči, pravi. Čeprav je salon na zreškem Bazarju odprla sredi julija, se je v njem zvrstilo že veliko gostov. »Toplo mi je pri srcu, ko vidim, da stranke salon zapuščajo zadovoljne. Za večino je to neznana

storitev, ki jo z zanimanjem preizkusijo. Nekateri se tudi že vračajo. Tisti, ki so potovali po svetu, predvsem po azijskih državah, tovrstno pedikuro poznajo. Najstarejša obiskovalka je dopolnila častitljivih 90 let, prihajajo tudi otroci. Zanimivo je opazovati njihove odzive. Nekateri so najprej malce negotovi, pri nekaterih je prisoten strah, ki ga skupaj hitro premostimo, saj se prepričajo, da je občutek ribjih poljubčkov res prijeten.«

Pedikura z ribicami – fish spa – je preprosta in prijetna za kožo, ker ribice zelo nežno odstranjujejo odmrlo in poroženelo kožo med prsti ter na petah in stopalih, s čimer pospešujejo prekrvavitev, lajšajo utrujenost in bolečine v stopalih.

Ker je njen salon v neposredni bližini zreških term, prihajajo na ribjo pedikuro tudi turisti. Ker je blizu tudi turistično zelo oblegana Rogla, si bo prizadevala, da bodo za njeno storitev izvedeli tudi tamkajšnji obiskovalci. »V zimskem času nameravam ponudbo razširiti z refleksno masažo stopal, medicinskimi sponkami za korekcijo vraščenih nohtov in s kinziološkim tapingom, ki podpira sposobnost samozdravljenja telesa s pomočjo aktivacije živčnega in limfnega ter krvnega sistema. A imam še kar nekaj idej, ki jih nameravam uvesti kasneje, a vse so povezane z nego in zdravjem stopal.«

Foto: Andraž Purg



Slovenski gasilec na pomoč v Makedonijo

Str. 24-25



Potopis: Kolesarjenje po Ruandi

Str. 30-31



Od dojenčice do naše praktikantke

Str. 26



Velenjčanka Andreja Katič, ministrica za pravosodje

»Ženske v politiki žal nismo zaveznice«

Še zdaleč nisem imela občutka, da delam intervju z ministrico. Z neposrednostjo in temperamentnim duhom je ustvarila sproščeno vzdušje za pogovor, besede so kar žuborele iz nje. Ker njeni nekdanji in sedanji sodelavci pravijo, da je zelo delavna, zavzeta in zahtevna šefinja, me je presenetila z odgovorom, da se v politiko zagotovo ne bi več podala, če bi lahko kolo časa zavrtila nazaj. Cena je previsoka, je poudarila z nekoliko grenkim prizvokom. Velenjčanka Andreja Katič, ponosna mama hčerke Burje, ki študira ples in koreografijo, je na stol ministrice za pravosodje sedla že drugič, prvič je to funkcijo opravljala v vladi Marjana Šarca, v vladi Mira Cerarja pa je vodila ministrstvo za obrambo. Sedanje vladno ekipo dobro pozna, saj je bila pred tokratno ministrsko zaprisego državna sekretarka na ministrstvu za kohezijo.

BARBARA FURMAN

Poletni dnevi, ki prinašajo več sonca in sproščenosti, se odražajo tudi na njenem razpoloženju. Pravi, da ima rada sončne dni, dišeče cvetlice, prostrane zelene travnike in gozdove, ki nudijo prijetno senco. Želela bi si le več prostega časa, da bi vse to užila s polnimi pljuči, doda.

Je res, da ste v otroštvu veliko časa preživeli v očetovi avtomehanični delavnici? In da so vas starši iskali tudi s policijo ali gasilci, ker ste se tako radi potepali?

Ja, res je. (smeh) Očeta sem rada opazovala pri delu v avtomehanični delavnici. Marsičesa sem se naučila. Zelo lepe spomine imam na otroštvo na domačiji starih staršev v kraju Metleče, kjer smo z družino živeli, preden smo se preselili v Šoštanj. Odraščala sem v naravi, z živalmi, še zdaj jih imam neizmerno rada. Bile so tudi moje zaveznice. Če sem kaj ušpičila, sem se zatekla k psu v pasjo hišo in počakala, da se je mamina jeza ohladila. Pes me je varoval in ni nikogar pustil k meni. (smeh) Bila sem živahna in radovedna deklica, zato sem pogosto kam odtavala. In ja, včasih so me pomagali

iskati tudi gasilci in policisti. Ko sem se naučila brati, sem začela prijateljevati tudi s knjigami, ki smo mi odpirale nova obzorja, nov svet, burile mojo domišljijo. Hitro sem prebrala vse knjige na otroškem oddelku knjižnice in zaprosila za dostop do knjig za odrasle.

In menda ste v osnovni šoli dobili ukor?

Joj, ja! (smeh) Zaradi pretepa. Vedno sem se potegovala za sošolce, če sem menila, da se jim godi krivica. Ne s pestmi, ampak z argumenti. Tisti pretep je bil izjema. Bila sem predsednica razreda in vedno sem se bila pripravljena izpostaviti pri učiteljih in ravnatelju, če smo s sošolci želeli kaj doseči. To je bil čas, ko smo bili v razredu zelo povezani, živeli smo tovarštvo, sočutje in solidarnost. Te vrednote so bile v Šaleški dolini, v knapovskem okolju, še toliko bolj prisotne. V osnovni šoli so nas vzgajali tudi v duhu medgeneracijskega sodelovanja. Spomnim se, kako smo se med vračanjem iz šole obiskovali starejše občane in jim pomagali pri opravilih ter jim krajšali čas. Obiskovala sem starejšo gospo, ki je v bloku živela sama.

Skuhala sem ji čaj in z njo poklepetala. Iz trgovine sem jih prinesla stvari, ki jih je potrebovala. Takšne izkušnje so za mladega človeka dragocena izkušnja za nadaljnje življenje.

Če ste bili že kot osnovnošolka odločni, samozavestni in občutljivi za krivice, me ne preseneča, da ste izbrali študij prava.

Motite se, študij prava ni bil moja

prva izbira. Še zdaleč ne. Najprej sem se navduševala nad študijem arheologije. A mi je socialna delavka na šoli rekla, da bom, če bom imela srečo in dobila službo, vse življenje s čopičem odstranila plast za plastjo na nekam stebri iz daljne preteklosti. (smeh)

V hipu sem si premislila. To bi bilo res preveč dolgočasno zame. Pozneje se je v meni prebudila želja po novinarskem poklicu. Zato, da bi lahko opozarjala na problematiko mladoletnih prestopnikov, na katere sem vedno gledala z razumevanjem. Kriminaliteta je bila v času mojega odrasčanja v Šaleški dolini v porastu. A sem dojela, da bom pri spopadanju s temi izzivi lahko bolj učinkovita, če bom pridobila znanje s področja prava. In bom lahko kot

pravnica delala tudi v novinarstvu. Zato sem se vpisala na študij prava. Brez ambicij, da bi delala v odvetništvu ali v sodstvu, med študijem sem celo razmišljala, da bi se prepisala na drugo fakulteto.

Zakaj?

Kar nekaj profesorjev mi je svetovalo, naj se preusmerim v študij filozofije ali sociale. Na Pravni fakulteti v Mariboru pa me je študij nekako vsrkal in sem ga uspešno končala. Diplomanti prava smo naivno pričakovali, da bomo brez težav dobili službo. A jo je bilo takrat težko dobiti. Pisala sem prošnje na različne konce in kraje. Zelo sem bila vesela, ko so se na mojo prošnjo odzvali na velenjski občinski upravi. To je bil čas uvedbe nove lokalne samouprave. Pri delu sem bila zagnana, samoiniciativna, polna idej, zato sem hitro napredovala. Bila sem vodja pravne službe, zatem direktorica občinske uprave. Pridobila sem si zaupanje takratnega župana Srečka Meha, zato mi je prepustil, da sem organizacijo dela zastavila, kot sem menila, da je najbolj

učinkovito in racionalno. Predvsem pa sem si prizadevala, da sem pozornost večinoma moških odločevalcev na lokalni ravni preusmerila tudi v bolj mehke razvojne vsebine, ki so pripomogle h kakovostnejšemu bivanju v lokalni skupnosti za vse generacije, od najmlajših do najstarejših.



»Nisem poročena, sem pa ponosna mati hčerke, ki ji želim, da bi bila srečna, da bi ji uspelo uresničiti svoje cilje in ob tem znala polno živeti. Kariera v politiki na družino zagotovo ne vpliva pozitivno.«

»Ne morem zanikati, da negativne kritike ne bolijo. Sploh takrat, ko bereš laži ali polresnice o sebi. Poskušam se družiti s pozitivnimi ljudmi, uživati v naravi, ob dobri knjigi ...«

»V kakšni manj pomembni zadevi ženske sicer znamo stopiti skupaj, pri večjem izzivu pa se hitro prebudijo ambicije in tekmovalnost. Ženska je do ženske lahko zelo neizprosna.«

Aktivno sem se vključevala v delo združenj občin, sooblikovali smo številne zakonodajne spremembe na državni ravni v dobro občin in lokalnega prebivalstva.

Zasledila sem podatke, da imate rojstni dan 22. decembra. To je bil v skupni državi SFRJ praznik – dan Jugoslovanske ljudske armade (JLA).

Namigujete, da torej ne preseneča, da sem bila ministrica za obrambo? (smeh) Niste edini. Na ta račun so me pogosto hecali, ja.

Ste v času ministrovanja na obrambnem ministrstvu samo zato, ker ste ženska, dobili kakšno poleno pod noge več?

Hm. Prva misel je, da ne, da sem se zelo dobro razumela s sodelavci na obrambnem ministrstvu. Iskreno pa moram priznati, da sem imela nekaj težav, po moji oceni povezanih s spolom, z najvišjim vodstvom Slovenske vojske. Toda razžalostilo me je nekaj povsem drugega. Navinno sem namreč pričakovala, da je strokovno dobro pripravljen zakonodajni predlog mogoče brez težav spraviti v državni zbor. A še zdaleč ni tako. V ozadju je veliko političnega kupčkanja oziroma strankarskega preigravanja. Šlo je za celostno zakonodajo o posodobljenju sistemu obrambe, ki je zajemala tudi urejanje statusa vojakov. Upam si trditi, da bi bil položaj vseh uniformiranih poklicev drugačen, če bi bil takrat ta zakon sprejet.

Ste ženske v politiki zaveznice ali neizprosne konkurentke?

Iskreno povedano, tekmice smo. Žal. V kakšni manj pomembni zadevi ženske sicer znamo stopiti skupaj, pri večjem izzivu pa se hitro prebudijo ambicije in tekmovalnost. Ženska je do ženske lahko zelo neizprosna.

Mediji so navajali, da ste bili za ministrico za pravosodje predvideni že na začetku mandata Golobove vlade, a se je premier takrat odločil za dr. Dominiko Švarc Pipan. Je to res?

To ni res. Takrat nisem bila v igri za ministrico za pravosodje. Predsednica Socialnih demokratov Tanja Fajon je javno povedala, da me v svoji ekipi ne vidi. Sama sem se pravzaprav umaknila iz strankarskega dogajanja tako na državni kot lokalni ravni, članica predsedstva sem le kot predsednica Ženskega foruma.

Kako ocenjujete Tanjo Fajon kot političar-ko?

Najprej sem zelo podpirala njeno izvolitev za predsednico stranke SD, tudi zato, ker je bila prva ženska na čelu stranke. Fajonova je sicer prepoznavna zunanja ministrica, izkušnje iz evropskega parlamenta ji pridejo zelo prav. Je pa ob delu ministrice zanemarljivo vodenje stranke ter poudarjanje vrednot socialne demokracije.

Po aferi sodne stavbe na Litijah je stranka SD doživela občuten upad javnomnenjske podpore. Stranka je v globoki krizi. Menite, da se ji bo uspelo izvit iz nje?

Na krizo stranke SD gledam predvsem kot na priložnost za samorefleksijo in vrnitev k vrednotam socialne demokracije. Tako ljudje kot tudi jaz sama ocenjujemo, da se je aktualno vodstvo od teh vrednot oddaljilo. Žal. Vedno sem poudarjala, da so politična stranka ljudje, ki jih povezujejo iste ideje in vrednote. Uveljavljati jih moramo skozi upravljanje države v dobro ljudi. In vrednote, ki jih zagovarjamo, moramo članice in člani stranke tudi živeti. Socialna demokracija ima pri nas več kot stoletno tradicijo, doživljala je vzpone in padce. Zato si želim, da bi novo vodstvo stranke SD vrnilo k temelju njenega poslanstva, k zavzemanju za delavske pravice, za enakost spolov in še bi lahko naštevala. V stranki se moramo pogovarjati z argumenti, se poslušati in soočiti različne poglede v iskanju optimalnih rešitev oziroma politik, ki bodo pripomogle k razvoju in blaginji države ter njenih prebivalcev.

Kdaj lahko pričakujemo razjasnitev okoliščin v aferi Litijaska?

To je vprašanje za policijo in tožilstvo. Upam, da čim prej. Ni lahko delati v kolektivu, ki je obremenjen s tako velikimi sumi. Če bodo sumi korupcije dokazani, bi država sicer lahko uveljavljala ničnost pogodbe, lahko pa se zgodi, da ostane brez sredstev in brez objekta. Prodajalec je pravna oseba, ki po mojih informacijah nima več dobljenih finančnih sredstev na računu. Dejstvo je, da na ta način do tega posla ne bi smelo priti. Sistem nadzora je odpovedal na vseh ravneh. Predvsem je nedopustno, da nekdo kupi stavbo, ne da bi jo pred tem pogledal. S postopkom sem seznanjena iz besed pred-

hodnice in iz dokumentov, ki jih zdaj pridobivamo, ko pripravljamo odgovore na vprašanja.

Po odstopu ministrice dr. Dominike Švarc Pipan je stranka SD mrzlično iskala njeno naslednico oziroma naslednika. Malo prej ste omenili, da ste se distancirali do stranke, a vas je kljub temu predlagala za ta položaj?

Stranka SD me je nagovarjala, da bi bila ena izmed njenih kandidat, vendar nisem privolila. Če na začetku mandata nisem bila primerna kandidatka za ministrico za pravosodje, zakaj bi bila zdaj? Tudi zato nisem dala soglasja, da me SD ponuja kot kandidatko. Zakaj bi si želela zapustiti odlično ekipo na ministrstvu za kohezijo in regionalni razvoj, kjer smo skupaj z regionalnimi akterji, župani in drugimi zastavili in začeli uresničevati ambiciozne načrte?

A vas je predsednik vlade dr. Robert Golob kljub temu poklical na pogovor. Vas je moral dolgo prepričevati?

Temeljito sva se pogovorila. Nagovarjal me je, da sem pravosodno ministrstvo že vodila in bi lahko zelo hitro zagrizla v najbolj pereče izzive. Ko sem ga vprašala, koliko časa imam za premislek, je rekel, da uro in pol.

Zakaj ste položaj sprejeli?

Tudi zato, ker poznam sodelavce na ministrstvu. Spoštujem jih, saj so odlični ljudje. Ni mi vseeno, da so v javnosti vse metali v isti koš, zlasti pa je žalostno, da se je v očeh državljanov in državljanov razvrednotil ugled tako pomembne institucije, kot je ministrstvo za pravosodje. Naredila bom vse, da ji povrnem ugled. Skupaj s pravosodnimi deležniki. Sicer pa bodo moja prizadevanja prednostno usmerjena tudi v krepitev pravic najranljivejših, spoštovanja človekovih pravic, zlasti žensk, otrok, pa tudi varovanja okolja. Verjamem, da bo v čim krajšem času pripravljen in v parlament posredovan poseben zakon, s katerim bo vlada pristopila k uresničevanju odločbe ustavnega sodišča glede plač sodnikov in tožilcev. To mora biti narejeno do začetka počitnic oziroma v prvi polovici leta.

Kdaj ste nazadnje plesali?
A šteje ples v dnevni sobi pri sosedih ob njeni 50-letnici?! (smeh) Lani.

Vaša 22-letna hčerka edinka je plesalka sodobnega plesa in koreografinja. Izobražuje se v tujini. Pravite, da odločno in predano sledi svojim sanjam.

Obiskovala je športno gimnazijo v Velenju. V drugem letniku me je presenetila z odločitvijo, da bi se rada posvetila samo plesu. Zato se je prepisala na Srednjo vzgojiteljsko šolo, gimnazijo in umetniško gimnazijo v Ljubljani, smer sodobni ples. Študij plesa je želela nadaljevati v tujini. Konkurenca na priznanih plesnih šolah je ogromna. Na avdicijah se je večkrat prebila v najožji izbor. To je bilo ne le zanje, ampak tudi zame zelo stresno obdobje. V času covida je obiskovala plesno šolo na Švedskem, na kateri je končala enoletni program. Bila je zelo zahtevna in pridobila je ogromno znanja. Kot jim je dejala njihova mentorica po uspešno končanem izobraževanju, jim bo uspelo in bodo uspešno opravili avdicije za najbolj ugledne plesne akademije po svetu. Tako je tudi bilo. Vpisala se je na umetniško akademijo ArteZ, smer ples in koreografija, na Nizozemskem, zdaj je v tretjem letniku. Ples je njen življenjski slog, v tem neizmerno uživa, čeprav se pogosto spopada s stresom. Mladi si danes postavljajo zelo ambiciozne cilje. In jaz ob vsakem njenem preizkusu trepetam skupaj z njo, ali ji bo uspelo ali ne. Vsak neuspeh lahko omaje samozavest. Veliko plesalk in plesalcev ima težave s samopodobo.

Menda znata ohranjati bližino, čeprav sta fizično zelo oddaljeni.

Ja, pogosto se slišiva v poznih večernih urah in se po več ur pogovarjava. Zelo je samosvoja in počasi me je naučila, da ne želi, da ji predlagam svoje rešitve, temveč želi biti le slišana. In bo sama sprejela svoje odločitve. To me zelo mori.

Zakaj?

Zato, ker se že vse življenje ukvarjam s tem, da iščem rešitve za izzive, zdaj pa moram biti pri svoji hčerki tiho. Le poslušam jo lahko. Ob tem mi je težko. Mogoče nasvet tudi drugim staršem, da moramo otrokom dovoliti, da živijo svoje življenje.

Se namerava po končanem študiju vrniti v domovino?

»V večernih urah pogosto tečem po ljubljanskih ulicah in tako spoznavam koticke naše prestolnice.«



Če bi lahko zavrtela kolo časa nazaj, se ne bi več podala v politiko.

Pravi, da se najverjetneje ne bo vrnila. Plesno kariero želi graditi v tujini, kar je tudi razumljivo glede na razmere na tem področju v Sloveniji. Bo pa rada prihajala domov na obiske. Že zdaj promovira slovenske umetnice in umetnike ter tke povezave v tujini zanje.

Vaši hčerki je ime Burja. Zanimivo in redko ime. Kje ste ga našli?

Burja je bil deklinski priimek tete njenega očeta. A so jo vsi vedno klicali Burja, torej po priimku. Ko sva iskala ime za hčerko, sva želela, da je posebno, a slovensko. In sva se hitro poenotila, Burja bo! Z izgovorjavo tega imena v tujini ima kar težave. Tudi nekateri njeni prijatelji z različnih koncev sveta.

Pristaja njenemu značaju?

Pa še kako! (smeh) Zelo pristaja njeni osebnosti. Odločna je, samosvoja, prodorna, živahna. Nekateri so ob njenem rojstvu sicer imeli pomisleke, kaj pa, če bo mirna, tiha, nežna deklica. Pa sem hitro odpihnili njihove dvome, češ, da glede tega ni bojazni, saj je v našem sorodstvu veliko močnih žensk. To imamo v genih. Ponosna sem na njeno odločnost!

Toda tudi močni ljudje se zlomijo. Kdaj vam je bilo najtežje v življenju?

Hm. Težko vprašanje. Verjetno, ko ugotoviš, da si si napačno postavil prioritete v življenju.

Vrsto let ste na politični sceni. Kako se spopadate z negativnimi kritikami na svoj račun?

Ne morem zanikati, da ne bolijo. Sploh takrat, ko bereš laži ali polresnice o sebi. Poskušam se družiti s pozitivnimi ljudmi, uživati v naravi, ob dobri knjigi ...

Vse življenje so vaše sopotnice živali. Psička Demi je bila vrsto let vaš ljubeči družinski član.

Žal je preminula. Zagotavljala nam je brez-pogojno ljubezen, radost, veselje. Bila je enakovredna družinski član. Z nami je hodila na dopust, saj smo izbirali destinacije, kjer omogočajo bivanje tudi psom. Bili smo res močno povezani. Lahko rečem, da je znala govoriti. Vsi, ki ljubeče in spoštljivo sobivajo z živalmi, vedo,

o čem govorim. No, zdaj imamo doma mačko, ki se vede kot pes, saj sta odraščali skupaj in se je navzela njenih navad. (smeh)

Se vozite iz Velenja vsak dan v Ljubljano in nazaj?

Ne, v Ljubljani imam službeno stanovanje. Čas, ki bi ga porabila za vožnjo, tako lahko izkoristim za branje ali sprostitve. V večernih urah pogosto tečem po ljubljanskih ulicah in spoznavam koticke naše prestolnice. Ugotavljam, da je Ljubljana res lepa. Tek me sprošča, hkrati pa vzdržujem fizično kondicijo. Tudi s telovadbo. Lani smo sicer med vožnjo na morje doživeli prometno nesrečo, k sreči ni bil nihče huje poškodovan. Sem se pa tri ali štiri mesece težje gibala. Zdaj se počasi vračam v staro formo.

Prej ste omenili branje. Kaj trenutno berete?

Prav zdaj berem roman Jutra v Dženinu avtorice Susan Abulhawa. Tragedija palestinskega ljudstva je bralcu približana skozi oči navadnih ljudi, njihovega življenja pred nakbo in po njej ter vzbuja empatijo brez sentimentalnosti, da lahko začutimo vso tragiko, ki jo doživljajo ljudje na obeh straneh sprtih ljudstev. Priporočam v branje.

Če bi lahko zavrteli kolo časa nazaj, bi se še enkrat podali v politiko?

Nikoli več!

Zakaj ne?

Preveč razočaranj. Preveč slabih besed, grdih ravnanj. Uspehi težko odtehtajo vse slabo.

Zelo dobri družinski prijatelji ste bili s pokojnim velenjskim županom Bojanom Kotičem in njegovo ženo. Pravite, da vas je njegova smrt spremenila. V kakšnem smislu?

Takrat sem se globoko zamislila in spremenila prioritete v življenju. Začela sem razmišljati o tem, kako velik davek plačata posameznik in njegova družina za udeleževanje v politiki. Želela sem si iz politike. Dovolj je bilo. Sprejela sem povabilo dr. Aleksandra Jevška, ki je iskal sodelavce na ministrstvu za kohezijo in regionalni razvoj, prav za področje regionalnega razvoja. Za ponujeno priložnost sem mu hvaležna.

Foto: Miran Juršič



Amadej Vidmar iz Rimskih Toplic je pomagal gasiti obsežen požar v Severni Makedoniji

»Slovenci smo lahko srečni, da imamo prostovoljno gasilstvo«

»Izkušnja je bila naporna in stresna, a je bila prežeta tudi s plemenitim občutkom solidarnosti in povezanosti,« pravi Amadej Vidmar, ki se je kot član slovenske reševalne odprave sredi julija v hudi vročini bojeval proti ognjenim zubljem v Severni Makedoniji. Goreli so borovi gozdovi, grmičevje in travišča na približno 6000 hektarjev velikem območju. Makedonska vlada je razglasila krizne razmere in zaprosila za mednarodno pomoč, saj država nima razvite mreže prostovoljnih gasilcev. Poklicni gasilci, ki jih ni veliko, so slabo opremljeni in nezadostno usposobljeni. Slovenija je pomagala z dvema helikopterjema. Kot pravi 32-letni Amadej, sicer predsednik Prostovoljnega gasilskega društva Rimske Toplice, to ni bila njegova prva izkušnja gašenja obsežnega požara. Predlani se je pridružil gasilcem, ki so gasili na Krasu.

BARBARA FURMAN

Kot pravi Amadej, je gasilstvo sinonim za solidarnost in tudi za prijateljstvo, saj se v gasilskih vrstah spletoje tudi pristne prijateljske vezi. Kako pomembno je v življenju prijateljstvo, je dojel že v otroških letih, ko je dneve najraje preživel s sosedovimi otroki med druženjem na prostem, v naravi. »Odraščal sem v Rimskih Toplicah, v mirnem kraju, ki je ravno dovolj velik in ravno dovolj majhen, da imaš vse, kar potrebuješ, na doseg roke. Okolje je varno, ni kriminala, zato smo se otroci lahko brezskrbno potepali naokoli. To je bil čas, ko nismo poznali telefona, zato smo še znali gledati

drug drugemu v oči, se objeti, se skupaj veseliti,« niza prijetne vtise iz osnovnošolskih let, ko se je v njem porodila želja, da bi delal v gostinstvu.

Gostinec, vojak, gasilec

Zato se je vpisal v Srednjo šolo za gostinstvo in turizem

Celje, kjer se je izobrazil za gostinskega tehnika. »Toda sčasoma sem dojel, da ta poklic ni zame, ker v njem ne uživam. Kljub temu sem končal šolanje in nekaj mesecev delal v gostinstvu. V meni je bila vedno bolj glasna želja, da bi se vključil v Slovensko vojsko. Starša sta mojo

odločitev z razumevanjem sprejela. Tako se je moja pot v Slovenski vojski začela 9. novembra 2010, ko sem bil star 18 let.«

Sledila so zahtevna usposabljanja in izobraževanja. Zaradi narave dela je bil tudi po več dni ločen od družine. Te dni, v začetku avgusta, je zamenjal službo, saj je kot poklicni gasilec začel delati v Prostovoljnem gasilskem društvu Trbovlje – mesto.

»To gasilsko društvo ima poklicno jedro, kar pomeni, da nas je nekaj gasilcev redno zaposlenih. Vsi imamo opravljeno šolo za poklicnega gasilca. Pol leta smo se usposabljali na



Pred vsakim poletom je bilo treba preveriti varnost helikopterja.



Naša država je na pomoč pri gašenju poslala dva helikopterja.



Člani slovenske odprave z makedonskimi kolegi

Člani helikopterskih posadk Letalske policijske enote in Slovenske vojske so ob vrnitvi iz Severne Makedonije, kjer so pomagali pri obvladovanju obsežnih požarov, poudarili dobro sodelovanje med obema ekipama. Gašenje je trajalo tri dni v zahtevnih razmerah in ob hudi vročini. »V Severno Makedonijo smo šli v torek, 16. julija, v sredo, četrtek in petek smo gasili. Na pogorišča smo skupno odvrgli od 60 do 70 ton vode,« je povedal major Primož Pintar.

Igu. Vendar je pomoč prostovoljnih gasilcev za učinkovito in uspešno delo društva nadvse dragocena.«

Ključne so priprave

Le nekaj dni pred zamenjavo službe je kot predstavnik 11-članske slovenske odprave pomagal pri gašenju obsežnega požara v Severni Makedoniji. Pravi, da mu bo izkušnja zahtevnega in nevarnega posredovanja za vedno ostala v spominu. »V torek, 16. julija, smo z dvema helikopterjema poleteli v Severno Makedonijo. V helikopterju letalske policijske enote so bili trije člani, v helikopterju Slovenske vojske oziroma 151. helikopterske eskadrilje nas je bilo sedem. Z nami sta potovala tudi pripadnika Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje.«

Na letališču v Skopju so jih pričakali pripadniki makedonske vojske. Preden so se podali na teren, so se z makedonskimi kolegi zbrali na sestanku, na katerem so dorekli, kako in na katerem območju se bodo spopadli z ognjenimi zublji. »Po sestanku smo poleteli v bližino mesta Gevgelija, ki leži na meji Makedonije z Grčijo. Na oba helikopterja smo namestili vreče za gašenje ter pripravili načrt, kje bomo lahko zajemali vodo za gašenje,« se spominja temeljitih priprav, ki so najbolj pomembne za učinkovito in varno gašenje požarov.

»To je katastrofa!«

Medtem ko sta oba slovenska helikopterja poletela nad območje silovitega požara

in začela gasiti iz zraka, so Amadej in njegovi kolegi skrbeli za učinkovito gašenje na tleh. »Pri tem smo naleteli na kar nekaj težav, saj so bili makedonski gasilci zelo slabo opremljeni. Predvsem jih ni bilo dovolj. Tako sem se lahko na lastne oči prepričal, kako hudo je, če država nima organizirane mreže prostovoljnih gasilcev. To je katastrofa! A morali smo se nekako znajti. Vzpostavili smo spletno komunikacijo, s sodelavcem pa sva prepričala domačega gasilca, da smo napolnili nahrbtnike z vodo in se odpravili na požarne linije, na katerih se je dim nenehno pojavljal. Bilo je namreč neznosno vroče, temperatura je dosegla 43 stopinj Celzija. Požarom ni bilo videli konca, vrstili so se drug za drugim. Res noro! Nekaj ur smo se prebijali po terenu in skrbeli, da smo ohranjali razmere pod nadzorom. Na hitro smo si vzeli čas za malico, skrbeli smo tudi, da smo zaužili dovolj tekočine, potem smo se napotili na novo požarišče.«

Reševanje iz ognjenega obroča

A so morali kmalu s helikopterjem poleteti v bližino Novega sela, kjer so ljudje ostali ujeti v ognjenem obroču. Treba jih je bilo rešiti. Helikopter je pristal na bližnjem nogometnem igrišču. Medtem ko je posadka policijskega helikopterja gasila požar, je vojaški helikopter vse ljudi uspel pripeljati na varno. Po uspešno opravljeni reševalni akciji sta oba helikopterja poletela proti Skopju. Tako

se je, kot pravi naš sogovornik, končal prvi dan gašenja in reševanja ljudi z ogroženih območij. Zaradi stresnega in napornega dela je bil počitek več kot dobrodošel, pravi.

»Naslednji dan, 18. julija, smo pomagali v popoldanski izmeni, a smo se že v dopoldanskih urah zbrali na krajšem sestanku, da smo se dogovorili o podrobnostih reševanja. Poleteli smo v bližino Gevgelije, kjer smo sicer gasili že dan prej, a se razmere kljub temu niso umirile. Ponovili smo gašenje, ki je bilo tokrat bistveno bolj intenzivno. A ni trajalo dolgo, saj smo bili obveščeni, da nov požar ogroža vojaško skladišče v bližini Krivolaka na severovzhodnem delu Makedonije. Odpravili smo se tja, a nas je med letenjem na to območje presenetila nevihta z močnimi sunki vetra. Nismo uspeli prileteti do Krivolaka, pilot se je zaradi nevarnosti odločil za vrnitev v Skopje. Kasneje smo izvedeli, da je v Centru za vojaško usposabljanje Krivolak pogorelo skladišče.«

Najbolj stresen dan

Požari so se neusmiljeno širili, zato ni bilo časa za počitek. Z drugim helikopterjem so, kot še pravi, nekoliko kasneje nameravali iz Skopja

ponovno poleteti na območje Krivolaka, saj je ogenj ogrožal tamkajšnjo plinarno. A so nevihte takrat zajele tudi Skopje. »Helikopter ne sme leteti v močnih nalih in silovitem vetru, zato smo gašenje za ta dan prekinili. Ironija je, da padavin ni bilo na tistih območjih, kjer so pustošili požari. Ni prijeten občutek, ko želiš pomagati, a ne moreš. A nas je vsaj nekoliko pomirila novica, da so plinarno pred ognjenimi zublji uspeli obvarovati gasilci na tleh,« se spominja najbolj stresnega dne.

Naslednji dan je imel slovenski helikopter med gašenjem težave pri zagotavljanju vode, saj je bil vodni vir zelo oddaljen od požara. Gašenje je bilo počasno in neučinkovito. »Fantje v helikopterju so se trudili po najboljših močeh. Tisti, ki smo bili na tleh, smo jih usmerjali, kje naj spustijo vodo, ter jim posredovali vse potrebne informacije. Potem nam je domačin povedal, da je makedonski Rdeči križ v bližini tega požara postavil bazen z vodo, zato je bilo gašenje iz zraka v nadaljevanju bistveno bolj učinkovito.«

Dvajsetega julija so se člani slovenske reševalne ekipe odpravili v domovino. »Zjutraj smo se poslovili od makedonskih kolegov, ki so se nam zahvalili za pomoč. Žal tudi na

poti domov ni šlo brez težav. Med poletom v domovino so nas zajele nevihte. Morali smo začasno pristati na otoku Brač. Po petih urah čakanja na izboljšanje vremena smo poleteli proti Brniku, kjer smo varno pristali v večernih urah.«

Dragoceno spoznanje

Pravi, da je bila to zanj dragocena izkušnja tudi zato, ker je dojel, kako srečni smo lahko Slovenci, da imamo poleg poklicnih gasilcev zelo dobro organizirano tudi mrežo prostovoljnih gasilskih društev. Da se zavedamo, kako pomembno in plemenito je delo gasilcev, ki nesebično pomagajo v naravnih in drugih nesrečah. V gasilske vrste je Amadej vstopil leta 2011, zato je že prejel zlato značko za prvih 10 let operativnega delovanja. »Na pobudo gasilskih kolegov Klemna Žagarja in Tadeja Grašiča je pred približno dvema letoma sprejel ponujeno mesto predsednika Prostovoljnega gasilskega društva Rimske Toplice. Vloga predsednika mi nalaga veliko odgovornost, ki je ne dojemam kot breme, ampak kot izziv, saj sem s srcem predan gasilstvu. Pogoje za delo imamo zelo dobre, saj smo dobro opremljeni, redno se udeležujemo izobraževanj in

usposabljanj. Ob tej priložnosti se zahvaljujem vsem, ki z nakupom koledarja prispevajo denar za gasilsko društvo. Brez vas ni nas,« poudarja oče dveh otrok, starih šest in štiri leta. Oba že spoznavata delo gasilcev. »Ko imam čas, oba rad peljem v naš gasilski dom, saj ga doživljam kot svoj drugi dom. Ali bosta tudi moja otroka gasilca, še ne vem.«

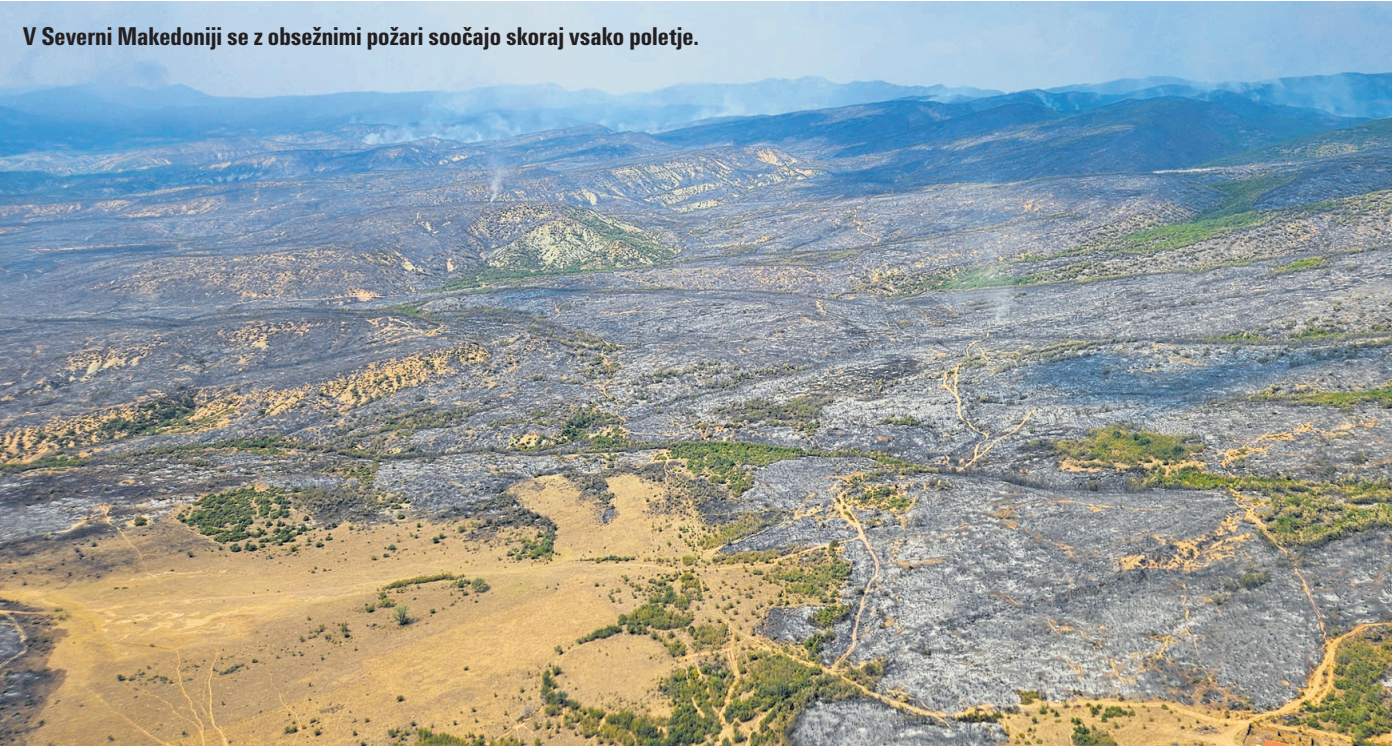
Pilot jadralnega padala

Sočutje izkazuje tudi kot krvodajalec. Poleg družinskih in službenih obveznosti najde čas še za fotografiranje in montažo videoposnetkov, tudi rekreativni šport mu ni tuj. Trenutno opravlja izpit za pilota jadralnega padala. »Sem zadovoljen s svojim življenjem, saj imam ljubečo in razumevajočo ženo, ki mi stoji ob strani, in dva čudovita otroka, ki nama osmišljata življenje. Samo da bomo zdravi in bom najbolj srečen!« Ker opaza, da mladi nemalokrat zaidejo na življenjske stranpote, jim svetuje, naj se izogibajo alkoholu in drogam, naj se raje športno udeležujejo ali se včlanijo v gasilsko društvo. »Komaj čakam, da se nam pridruži kakšen nov član, zelo ga bomo veselili!«

Foto: osebni arhiv



Ognjeni zublji so uničili številne gozdove.



V Severni Makedoniji se z obsežnimi požari soočajo skoraj vsako poletje.



Pri gašenju so imeli težave z zagotavljanju zadostnih količin vode in oddaljenostjo zalog vode od požarišč.

Otroci rastejo: od dojenčice do naše praktikantke

Iz porodnišnice k nam na prakso

Drugega januarja 2007 smo jo obiskali. Bila je kot štručka zavita, s kapico na glavi, z ličnimi copatki na nogah in v postelji. Tu in tam je zajokala ali se nasmejala. Očitno ji je naš obisk v življenje vsadil tudi ljubezen do medijev. Tjaša Pavc je danes stara 17 let. Tokrat je ona obiskala nas v sklopu šolske prakse. Dekle obiskuje srednjo šolo za strojništvo, mehatroniko in medije. Novinarstvo je eno od področij, ki jo veseli. In Novi tednik in Radio Celje sta ji omogočila, da je spoznala novinarstvo od blizu v okviru prakse. Kako ji ne bi, če je glede na našo tradicionalno novoletno akcijo, ko obiščemo zadnje, ki so se rodili v preteklem letu, in prve, ki so se rodili v novem letu, na nek način tudi naš novorojenček.

SIMONA ŠOLINIČ

Tjaša se je rodila na silvestrovo 2006, kar pomeni, da smo njeno »silvestrsko« in novoletne mamice čez nekaj dni obiskali v porodnišnici ter jih tudi obdarili. V bistvu bi se morala Tjaša roditi na božič, a je raje počakala do silvestrova. Bila je namreč zadnji otrok oziroma zadnja deklica, ki se je rodila v letu 2006. Samo v prvih dveh dneh januarja 2007 se je rodilo osem otrok, kar je bilo spodbudno, smo takrat pisali. Glede na upad rojstev v zadnjih letih bi si takšno leto, kot je bilo Tjašino, še kdaj želeli.

Zanimive besede

Danes Tjaša šteje 17 let, končala je drugi letnik Srednje šole za strojništvo, mehatroniko in medije v šolskem centru Celje, izobražuje pa se v programu multimedijski tehnik. Čakata jo še dve leti izobraževanja, nato ima željo, da bi nadaljevala študij novinarstva. Del ga je spoznala v času dvotedenske prakse. Zakaj je poslala prošnjo ravno k nam? »Zato ker me to delo zanima in ker ste medijska hiša s časopisom in z radijem, torej z dvema medijema. Želela sem pridobiti čim več izkušenj in sem jih tudi dobila,« nam je povedala.

Tjaša je bila med prakso pridna. Spoznala je različno delo, za članke, ki ste jih brali v časopisu, je pripravljala ankete, sodelovala je pri pripravi radijskih oddaj in

drugih novinarskih izdelkov v časopisu. V spominu ji je

Akcija naše medijske hiše, ki ob novem letu obišče celjsko porodnišnico, je najstarejša tovrstna akcija v Sloveniji, saj šteje že 60 let. Če smo poročali kdaj tudi o vašem porodu, nam to sporočite (lahko nam pišete na tednik@nt-rc.si), saj iščemo male nadobudneže, o katerih smo pisali, danes pa so že morda starši ali dedki in babice.



ostal tudi radijski studio, kjer je spoznala naše radijske sodelavce in delo, ki je na radiu prav tako zahtevno in naporno.

»Najbolj zanimive so mi bile besede, ki jih radijci uporabljajo pri svojem delu,« doda Tjaša. S tem misli radijski žargon, saj se v besednjaku najdejo tudi tujke, in vsaka takšna beseda ima svoj pomen v radijskem delu. »Pri časopisnem novinarstvu sta mi bila najbolj zanimiva priprava in sestavljanje člankov,« doda Tjaša.

Novinarstvo ji je blizu

Novinarstvo je eno najlepših poslanstev in eden najlepših poklicev, a je tudi trdo delo, ki ne pozna delovnika od 7. do 15. ure, saj biti novinar pomeni biti vsak trenutek na preži za informacijami in dogodki, zato je še toliko bolj pohvalno, da ima 17-letna Tjaša trdno željo, da bi delala v medijih. »Že ko sem bila majhna, sem gledala televizijo in si govorila, da ko bom odrasla, bom tudi jaz na zaslonu in bom poročala,« se nasmeji. Mi pa se nasmejnemo, ker ob tem doda, da je že od malih nog rada gledala reklame. Mnogi jih namreč – med aktualnimi

novicami ali napetim filmom – ne. A že vemo, zakaj jih ima še danes rada. Tjaša se namreč skozi svoje izobraževanje uči tudi grafičnega sestavljanja in urejanja spletnih

strani, kar je tudi z reklamami zelo povezano. Morda pa jo bo zaneslo tudi na to področje. Zanimata jo tudi režija in fotografiranje, v prostem času rada ustvarja spletne stvari, letake, plakate ali posname kakšno odlično fotografijo.

Tjaša ima zdaj še počitnice, pred njo sta še dva letnika srednješolskega izobraževanja. V obeh letnikih bo imela tudi praktično izobraževanje. Saj ni skrivnost, kje bo opravljala tudi naslednji praksi, kajne? Kdo ve, morda boste kdaj njeno ime in priimek prebrali tudi pod člankom Novega tednika.

Foto:
Andraž
Purg

»Že ko sem bila otrok, sem vedela, da sem bila objavljena v Novem tedniku. Spomnim se, da sem brskala po omari in našla članek. Tudi mami se še vedno spomni tistega dne, ko ste naju obiskali v porodnišnici,« pravi 17-letna Tjaša Pavc.



Tjaša Pavc. Z razlogom ponosna na prvo številko Novega tednika leta 2007.

Več kot pol stoletja v Vojniku

»Smo v duhovni puberteti«

»Duhovništvo je najbolj perspektiven poklic, ker se bo človek vedno spraševal o smislu. A je potrebna velika mera poguma, da se kdo danes odloči za poklic duhovnika.«

Vojniški župnik Anton Perger je pred kratkim praznoval osemdeseti jubilej in z njim 55 let duhovnega dela. Od tega jih je 51 preživel v Vojniku. Perger je iz Župnije Sveti Jurij ob Ščavnici oziroma, kot je povedal, iz župnije, ki je znana tudi kot prleške Atene. »Od tam izhajajo veliki možje, tako državniki kot duhovniki, med drugim so iz Svetega Jurija Edvard Kocbek, Anton Korošec in škof Vekoslav Grmič. Tako da sem odrasčal v lepem okolju.«

JANŽE FRIC

Vojniški župnik je bil enajsti otrok po vrsti v svoji družini. »Danes se vsak začudi, ko to sliši. Bil sem tudi najmlajši in vsa leta ministrant.« Novomašnik je bil leta 1969, preden je prišel delat v Vojnik, je služboval tudi v Slovenski Bistrici, Juršincih pri Ptuju in v Ljutomeru. Pred 51 leti je, kot pravi, v Vojniku pognal korenine. »Nisem jih sicer pognal po svoji volji, a je bila to verjetno božja previdnost.

A sem vesel, da sem tukaj z ljudmi ne le navezal stik, ampak tudi res postal njihov duhovni oče.«

Naloge duhovnika

»Duhovnik je tisti, ki naj bi v svet vedno prinašal nekaj božjega. Vedno so učili, da človek ni le telo, ampak tudi duša, duh. Človek mora skrbeti tudi za duhovno plat, kjer lahko pomaga tudi duhovnik.« Perger se je dotaknil

tudi latinskega poimenovanja za duhovnika, pontifex, ker je naloga duhovnika gradnja mostov, torej povezovanje z in med ljudmi ter predvsem z bogom. »Duhovnik je predvsem oznanjevalec božje besede, delivec zakramentov in tisti, ki usmerja ljudi k bogu. Kar je pravzaprav njegovo poslanstvo.«

Prihod v Vojnik

»Ko sem prišel v Vojnik, sem vse naštetu že našel. Moj predhodnik je bil čudovit duhovnik, gospod Martin Lupše, ki je celo življenje živel tukaj. Skupaj sva v slogi in povezanosti delala 12 let, potem je odšel v večnost. Takrat sem bil za župnika imenovan jaz.« Anton Perger je tako prišel v dobro delujočo župnijo, zahvaljujoč predhodniku, zato je lahko gradil na postavljenih temeljih. »Če je Cerkev mati, je duhovnik oče, ki svoje župljane usmerja na pravo pot in jih sprejema ter spremlja.« Perger je župnijo primerjal z družino: »Tako kot mati in oče spremljata svoje otroke, sem tudi sam v teh 51 letih spremljal svoje župljane skozi njihova življenja. Od krstov in priprav na druge zakramente, torej od prvega obhajila do birme. Tiste, ki sem jih krstil, sem kasneje tudi poročil. Zdaj so na vrsti že njihovi otroci, ki jih krstim in poročam. Skratka, spremljam ta družinski utrip, kar tudi samo po sebi prinaša nekaj božjega.«

Od predhodnika je trenutni vojniški župnik poleg utečenega župnijskega življenja, katehez, župnijskih maš, praznovanj in podobnega prevzel skrb za duhovne poklice. »Moj predhodnik je imel lepo navado, da je ministrante zbiral in jih usmerjal. Zato je iz te župnije veliko duhovnikov.« Spominja se, da je leta 1973 v Vojnik prišel ravno drugi dan po nedelji nove maše gospoda Vriska, ki je bil dolga leta župnik v Črni. »Takrat mi je lahko dal novomašni blagoslov, kar me je zelo razveselilo.

Vojnik me je spomnil na domači kraj, saj so tudi tu doma duhovni poklici.«

Spremembe v 50 letih

»Zagotovo se je veliko spremenilo v mojem času v Vojniku. Včasih je bilo precej več verouka. Bilo je tudi približno 600 otrok, kar je krepko več kot danes.« Spominja se tudi, da je takrat večina od teh 600 otrok redno prihajala k maši. »Danes vemo, da je na tem področju kriza. V Vojniku sicer približno 90 odstotkov otrok še vedno redno prihaja k verouku, kar me veseli.« Slabši obisk se sicer kaže v nedeljo pri maši. »Otroci sami k maši ne pridejo, starši pa ... Saj vemo, kako je. To sicer ni značilno le za Vojnik, ampak za ves svet.« Čeprav vojniški župnik ne obupuje. Pravi, da je treba ohranjati optimizem in zaupanje. »Edino Cerkev ima zagotovilo, da ne bo propadla. Nobena druga ustanova tega nima. Cerkev

obstaja že dva tisoč let, tudi Jezus je zagotovil: »Jaz sem z vami vse dni do konca sveta.« Zato vedno zaupam v to, v živi vir upanja, iz katerega človek živi.«

Vsega precej in preveč

»Po svetu in v Sloveniji doživljamo preobjudenost, ko se nam zdi, da imamo vse. Zato ne potrebujemo boga in molitve. Ljudje smo v nekakšni duhovni puberteti. Mislim, da bi zato otroci morali hoditi k verouku, saj tam v devetih letih slišijo vsaj osnove, kot je to, da ni vseeno, kako živimo, da znajo izbirati med dobrim in slabim ter da izberejo dobro.« S tem bi po Pergerjevih besedah otroci osvojili osnove, h katerim bi se lahko vrnili kasneje v življenju. »Ubogi so tisti, ki tega nimajo.«

Župnik je izpostavil, da je v Vojniku veliko dobrih družin, na katere se lahko zanese, skrbi pa ga za prišleke, saj je Vojnik postal zaradi bližine

Celja in avtoceste zelo priljubljen za priseljevanje. »Nekateri prišleki najdejo stik s Cerkvijo, drugi ne. Včasih so se na novo priseljeni ljudje oglasili pri župniku, danes je to vedno redkeje. Nekateri tudi svojih sosedov ne poznajo in se velikokrat nikamor ne vključijo. Postanejo izkoreninjeni. To sicer ni nujno pri vseh, a se dogaja.«

Spreminjajoče duhovništvo

»Nas je bilo v ljubljanskem bogoslovju 250. Takrat nam je že okolje dajalo upanje. V mojem letniku nas je bilo takrat posvečenih 44, letos so bili le trije.« Tako se šolanja spominja vojniški župnik, ki se s svojimi »sošolci« še vedno sreča enkrat letno, da poklepetajo o svojih življenjih. »Včasih smo se pogovarjali, kakšne so naše kuharice, danes se pogovarjamo, kakšne tablete jemljemo,« je v smehu povedal župnik. Dodal je še, da k sreči s kolegi niso zagrenjeni starci, ampak imajo v sebi še vedno veliko optimizma.

Foto: Nik Jarh

»Župnik mora včasih povedati resnico, tudi če peče in tudi na račun priljubljenosti.«



Vojniški župnik pravi, da je še vedno poln optimizma in zaupanja. »Duhovnik mora svojo pozornost enakomerno razdeliti med župljane.«

Anton Perger je v Vojniku že 51 let. Od predhodnika je dobil župnijo v zelo dobrem stanju, ki ga tudi sam vzdržuje.

Z mag. Tjašo Kangler iz Slovenskih Konjic o izzivih v turizmu

»Konjice mi tečejo po žilah«

Konjičani ime Tjaša hitro povežemo s priimkom Kangler. Mnogi jo poznamo, saj je s svojim »sončnim« značajem, komunikativnostjo in številnimi talenti že v odrasčajočih letih opozorila nase. Tako je vse do danes pustila močan pečat v domačem kraju, ki ga ima, kot pravi, neizmerno rada. »Konjice mi tečejo po žilah,« poudarja vodja konjiškega turističnoinformacijskega centra, saj si zadnjih petnajst let v sodelovanju z mnogimi v krajih Dravinjske doline prizadeva vzpostaviti destinacijo zadovoljnih in odgovornih ljudi, ki bodo svojo ponudbo oblikovali z mislijo na naravo in sočloveka ter bodo za pošteno delo dobili tudi pošteno plačilo, pravi. Na nastopu konjiških godbenikov boste simpatično kratkolasko opazili v zadnji vrsti, saj igra tubo.

BARBARA FURMAN

»Smo majhni, a vendar imamo pravzaprav bistveno več kot veliki,« je poudarila, ko sem jo vprašala, zakaj ima rada domače okolje. »Živimo v objemu neokrnjene narave – gozdov Konjiške gore, vinorodnih Škalc, pod obronki Pohorja, ob reki Dravinji – kar omogoča zdravo in aktivno preživljanje prostega časa, imamo pitno vodo in svež zrak, izjemno lepo urejeno mesto in podeželje. Imamo dobre šole, vrtce, gimnazijo, zdravstveni dom, dom starejših občanov, urejeno športno in drugo pomembno infrastrukturo, izjemen geografski položaj blizu vsega, bogato kulturno dediščino in izročilo, ki živi v ljudeh, dejavnih v številnih kulturnih, humanitarnih, športnih društvih ...«

»Čeprav nas življenje pogosto zbode, včasih vrže ob tla in preizkuša naše meje, me zaradi vsega naštetega vseeno radosti.«

Najboljše stvari so tri

Nekoga, ki bi konjiško občino obiskal prvič, bi peljala na tri konce, saj so najboljše stvari vedno tri. »Skupaj bi se sprehodila skozi staro mestno jedro, ki vedno navduši. S potočkom, ki stari konjiški trg deli na pol, in z lepo urejenimi trškimi hišami pastelnih barv, ki jih na sprehodu lahko občudujemo kot umetniška dela v galeriji. In legende ter zgodbe, ki jih je tu polno na vsakem koraku – o konjiškem zmaju, Gospodični, Zajcklostru ...«

Zatem bi se, kot pravi, odpravila v vinorodno območje Škalc. »Ko človek vstopi v to galerijo vinogradov, ne more verjeti, da je le nekaj korakov od mestnega vrveža. Lepo urejeni vinogradi, okrašeni z vrtnicami, edinstvena Vinska klet Zlati grič z apartmajsko hišo, gostilno in igriščem za golf z devetimi luknjami so pravo presenečenje za nepripravljenega obiskovalca. In seveda vrhunska kapljica, po kateri smo znani – konjičan ali konjiška penina bi bila najprej v kozarcih teh gostov, ki bi jim želeli prvič predstaviti najbolj prepoznavne okuse vin tega območja.«

In na koncu bi se ustavila še v Žički kartuziji, nekdanjem kartuzijanskem samostanu, ki v Dolini svetega Janeza Krstnika že od 12. stoletja pripoveduje nenavadne zgodbe. »Ko človek pride tja, ima občutek, kot bi se znašel v neki drugi razsežnosti in kot bi čas dobil drugačne lastnosti. Z novo pomično streho, ki jo je dobila v letu 2022 in ki je bila do danes nagrajena s praktično vsemi arhitekturnimi nagradami, ki na tem področju obstajajo, je bil postavljen nov mejnik v njeni zgodovini in so bile odprte številne nove priložnosti,« pojasni Tjaša.

V povezovanju je moč

Pred 15 leti je prevzela vodenje konjiškega turističnoinformacijskega centra. Pravi, da je izziv sprejela z veliko odgovornostjo in hvaležnostjo. »Delati za svoj kraj, ki ga imaš rad, je privilegij. Z ekipo dobrih sodelavcev skušamo s prepletanjem naših dejavnosti ustvarjati kulturno-turistični utrip v občini, ki v prvi vrsti zagotavlja visoko kakovost življenja za domačine, hkrati pa obiskovalcem daje prijeten občutek, da so prišli v kraje, kjer vlada dobro vzdušje in kjer se ljudje lepo razumejo. Na področju turizma smo z roko v roki z Občino Slovenske

Konjice ves čas sledili obnovi kulturne dediščine in vzporedno razvijali vsebine, ki smo jih naseljevali med obnovljene zidove.«

Ob tem sogovornica dodaja, da niso zane-marili pomena povezovanja in promocije. Konjiška občina je že 20 let članica Združenja zgodovinskih mest Slovenije, povezuje se tudi s sosednjimi občinami Zreče, Vitanje in Oplotnica. »Župani se zavedajo, da sta v povezovanju moč in priložnost za uspeh. V letu 2016 smo se omenjene občine povezale v skupno Turistično destinacijo Rogla-Pohorje, pripravile prve strateške dokumente in od leta 2017 smo uspešno na skupni poti. Postali smo ena od 36 vodilnih turističnih destinacij v Sloveniji, s tem relevanten sogovornik Slovenske turistične organizacije in pomemben akter na področju slovenskega turizma.«

V svetovnem vrhu

Kar dvakrat se je destinacija Rogla-Pohorje uvrstila med sto najbolj trajnostnih destinacij na svetu, prejela je znak Slovenia Green Destination Gold, nekateri ponudniki so prejeli certifikat Slovenia Green v različnih kategorijah. »Naša destinacija obiskovalce vabi s sloganom razišči, občuti, užij. Smo odlična alternativa za pobeg iz vsakdanjega stresnega vrveža v zeleno, pristno, prostrano naravo, med mistične zgodbe, ki jih pripovedujejo izjemni objekti kulturne dediščine in bogato izročilo naših prednikov, smo destinacija odlične kulinarike in vin, prijaznih ljudi, ne-

o -

zabnih razgledov, termalnih in smučarskih užitkov in celo poglobljenih zgodb o vesolju. Pri nas gost smuča, plava, hodi tudi med krošnjami dreves, teče, kolesari, krpja, igra golf, lovi ribe ... Skratka, smo zelena in trajnostna destinacija za aktivno preživljanje prostega časa ter poglobljeno doživljanje bogate zgodovine ter izjemne kulturne dediščine.«

Kot bi šel h krojaču

Zaveda se, da današnji gost oziroma turist želi predvsem doživeti in na lastni koži čim bolj pristno občutiti destinacijo ter se vključiti v lokalni utrip. »Raziskati želi skrite kotičke, objekte kulturne dediščine in se poglobiti v lokalne zgodbe. Pogosto se odloča za namestitve, ki nudijo udobje in visoko raven storitev. Prav tako ceni interakcijo z lokalnim prebivalstvom, da lahko bolje razume in doživi kulturo okolja. Ne želi vnaprej pripravljenih programov, želi, da ponudnik sledi njegovim željam. Kot bi šel h krojaču, ki ti vzame mere in nato čisto zate ukroji obleko. Sodoben gost je radoveden, odprt in zahteven. Kar je dobro, saj nas to sili k nenehnim izboljšavam ponudbe.«

Kartuzijanske vrednote

Zelo rada dela z ljudmi. Ustreza ji tudi, da se pri delu sooča z različnimi idejami, pogledi, vizijami, saj se ob tem marsikaj nauči. »Menim, da smo z dobro osebnostno komunikacijo v naši destinaciji vzpostavili prijetno vzdušje in pošten model sodelovanja. V svoji magistrski nalogi sem obravnavala kartuzijanske vrednote kot temelj inovativnega modela razvoja podeželske turistične destinacije. Osnovna ideja je bila, da bi trajnostno zgodbo celotne Turistične destinacije Rogla-Pohorje veljalo graditi na evropsko prepoznavni zgodbi meniškega reda kartuzijanov iz Žičke kartuzije in njihovih vredno-

tah. Že v 12. stoletju so živeli trajnostno, v stiku z naravo, samooskrbno, bili so družba brez odpadkov. Odlikovale so jih tudi skromnost, poštenost in pridnost. Takšna destinacija bi morala biti vzdržna z okoljskega, družbenega in ekonomskega vidika.«

Ponosna je, da so odgovorni to idejo vzeli za svojo in jo na področju trajnostnega razvoja tudi sistematično razvijajo in vključujejo v ponudbo.

»Menim, da smo z dobro osebno komunikacijo v turistični destinaciji Rogla-Pohorje vzpostavili prijetno vzdušje in pošten model sodelovanja.«

In komunikacija?

Delo z ljudmi v turistični panogi se je v zadnjem času v veliki meri preselilo na splet oziroma družbena omrežja. To je, kot poudarja, prineslo velike spremembe v komunikaciji. »Komunikacija je postala zahteven izziv. Na spletu so izklopljeni vsi filtri, ki jih sicer vzpostavlja komunikacija na štiri oči ali glas po telefonu – ljudje imamo na spletu naenkrat občutek, da lahko rečemo vse, zmerjamo vse in vsakogar, se skrivamo za lažnimi profili in ne pomislimo na škodo, ki smo jo s svojim ravnanjem povzročili drugi strani. To se mi zdi največji izziv tega časa.«

Priznava, da jih veliko dela čaka tudi pri oblikovanju stabilne in formalne destinacijske upravljalvske organizacije, ki ne bi temeljila zgolj na pogodbah med občinami in na dobri volji aktualnih županov ter zaposlenih na področju turizma, temveč bi na daljši rok zagotavljala celovito promocijo in razvoj turizma celotne destinacije. »To se ne zgodi čez noč, terja ogromno usklajevanja in sklepanja kompromisov na različnih ravneh odločanja. Upam, da bomo sčasoma znali uresničiti tudi ta skupni cilj.«

Tiha lepota

Žički kartuziji, nekateri ji pravijo tiha lepota, je spomenik državnega pomena. Tjaša opozarja, da nosi v sebi godbo širših evropskih razsežnosti. »V evropski zgodovini je kartuzija od ustanovitve v 12. stoletju marsikdaj odigrala pomembno vlogo. Tujak je bila ena največjih knjižnic na svetu, ki je štela več kot dva tisoč knjig, v času Vzhodnega razkola krščanske cerkve je bila evropski politični in kulturni epicenter na naših tleh. Zato je Žička kartuzija danes izjemen turistični potencial. V času instantnega kapitalizma, sodobnih tehnologij in vsakdanjega lovljenja rokov, ki nas silijo k hitenju, današnji človek stremi k umiritvi, beži v neokrnjeno naravo, stran od civilizacije, išče preproste vsakdanje stvari, mir, tišino, ravnovesje. Vse to ponuja Žička kartuzija, ki jo letno obišče približno 20 tisoč obiskovalcev. Zeliščni vrt, lončarski atelje, zeliščna lekarna, peninska klet, najstarejša še delujoča gostilna Gastuž 1467, koncerti v okviru poletnih glasbenih večerov in drugi priložnostni dogodki lepo zaokrožajo njeno ponudbo,« pojasni.

Z nadkritjem ostalin cerkve svetega Janeza Krstnika s pomično streho se je po njenem mnenju obrnil nov list v zgodovini Žičke kartuzije. S pietetnim, a hkrati sodobnim pristopom obnove so se odprle nove priložnosti njenega upravljanja, obnova preostalih objektov kompleksa se bo nadaljevala v sodelovanju s strokovnimi službami, vzporedno z njimi pa tudi nadgradnja in oblikovanje nove turistične ponudbe, dogodkov in doživetij.

Mag. Tjaša Kangler, vodja Turističnoinformacijskega centra Slovenske Konjice



S konjiškimi godbeniki v Biogradu na Moru



V družbi nekdanjega predsednika države Boruta Pahorja med obiskom Žičke kartuzije



Rada ima tudi gore. Vzpon na Skuto.

»Lahko si predstavljate, da je korakanje z 11 kilogramov težko tubo po ulici kar velik izziv. Vendar mi je všeč. Dokler bom zmogla, bom ostala v zadnjih vrstah med težkimi glasbili.«



Utrinek s potepanja po Azorih



S partnerjem rada raziskujeta tudi morsko obalo.

Konjiška plaža

Tjaša ima rada morje in gore. S partnerjem ponavadi ne dopustuje takrat, ko počitnikuje večina. »Uživava v raziskovanju Slovenije, saj je navdihujoča na vsakem koraku. Že s krajšim pobegom ob koncu tedna si napolnim baterije za nove delovne zmage. Seveda se odpraviva tudi kam dlje, v bolj eksotične države, v katerih odkrivava nove kulture, ljudi in njihove običaje.«

Letošnje poletje preživlja tudi na konjiškem bazenu, saj obožuje plavanje. Voda jo pomirja, pravi. Zato ji konjiška plaža z olimpijskim plavalnim bazenom za dva meseca popestri vsakdan. Če za plavanje nima časa, pride na

bazen zgolj na malico ali kavo. »Bazen je dobrodošla dodana vrednost našega mesta, saj ponuja poletno osvežitev in aktivno preživljanje prostega časa.«

Flavtistka in tubistka

Že 27 let igra v Godbi na pihala Slovenske Konjice. Godbeništvo je zanj način življenja. »Z godbeniki sem prihajala v stik zaradi moje mame, ki je vrsto let delala na področju kulture, ter mojih bratrancev Damirja in Zmaga Tkavca, ki sta danes profesionalna glasbenika. Njun oče, mamin brat, je bil odlični trobentač in zagrizen godbenik.« V konjiški godbi je začela igrati pri sedemnajstih letih, že prej se je v glasbeni šoli učila igrati na kla-

»Z nadkritjem ostalin cerkve svetega Janeza Krstnika s pomično streho smo obrnili nov list v zgodovini Žičke kartuzije.«

vir, v 4. razredu klavirja je sočasno vpisala še flavto. »Klavirja pač ne moreš nositi s sabo po ulici,« doda hudomušno.

Tako je v konjiški godbi vrsto let igrala flavto, pred osmimi leti pa se je naučila igrati še tubo. »Tako sem odtlej tubistka, kar je sicer zabavno, vendar tudi zahtevno. Tuba je namreč bistveno težja od flavte. A ne mislim toliko na igranje kot na prenašanje. Lahko si predstavljate, da je korakanje z 11 kilogramov težkim glasbilom po ulici kar velik izziv. Vendar mi je všeč. Dokler bom zmogla, bom

ostala v zadnjih vrstah med težkimi glasbili. Za godbeništvo sem očitno navdušila tudi nečakinjo Emo, ki je v naši godbi postala saksofonistka.«

Tudi na odru prepričljiva

Tjašo Konjičani poznamo tudi kot soustvarjalko gledaliških projektov. »Moja mama je svoje življenje posvetila delu na področju kulture v naših krajih, zato sem se že kot deklica pogosto znašla v bližini odrskih desk ali pred mikrofonom. Pokojna Marija Golčer me je občasno vključevala v gledališke projekte in vodenje prireditev. Tudi petje, igranje in recitiranje mi niso bili tuji. S Kulturnim društvom Svoboda osvobaja še danes sodelujem pri kakšnem gledališkem projektu, čeprav zaradi drugih obveznosti ne tako pogosto, kot bi si želela.« Vodenje ter organiziranje prireditev in okroglih miz sta danes del njene službe. »Imam res srečo, da lahko v profesionalnem življenju delam tisto, kar imam že od nekdaj rada.«

Negovati notranji mir

Ne le gledališče, navdušujeta jo tudi opera in balet. Prav tako narava v vseh pojavnih oblikah. In potovanja. Uživa tudi v gastronomiji in druženju z ljudmi. Ob tem doda, da zelo rada ureja domač vrt. »Čeprav nas življenje pogosto zbode, včasih vrže ob tla in preizkuša naše meje, me zaradi vsega naštetega vseeno radosti,« poudarja. Sicer pa meni, da je za zadovoljno življenje najbolj pomemben mir v sebi. »Ko človek zvečer leže v posteljo in zapre oči, je najlepše, da lahko mirno zaspi. Da je uravnotežen. K temu pripomorejo seveda različni dejavniki. Predvsem podpora najbližjih, varnost, ki jo občutiš ob svojih ljudeh ti daje tisto mirnost in hkrati odločnost v notranjosti, da lahko živiš v skladu z najboljšo različico sebe.«

Foto: osebni arhiv



S konjiškimi godbeniki igra že 27 let. Zadnja leta tubo.

Kolesarski podvig



Domačini uživajo ob naših vožnjah. Za spodbujanje tekmovalcev izbirajo najnevarnejše zavoje in spuste.

#življenjepraznik

Neznosna lahkost kolesarjenja, epizoda Ruanda

Nikakor se ne morem izogniti začetku. Že kot otroku mi je bilo kolesarjenje blizu. Nikoli ga nisem resno treniral in verjetno je to razlog, da ljubezen še vedno tli. Že od malih nog sem imel rad izzive in to, da sem se sam s triciklom odpeljal z Otoka, kjer smo s starši živeli, do Bežigrada, kjer ob cesti še danes živijo Romi in smo ob reki Hudinji ob hiši tete Cirile imeli družinski zelenjavni vrt, je dobra popotnica mojih kasnejših kolesarskih podvigov. Takrat sem bil star štiri leta ...

BORUT KRAMER

Ne vem, ali so moji kolesarski zagnanosti botrovali pridelki z našega vrta, ki je na eni strani mejil na ograjo Lika Savinje, danes Merksche, na drugi strani na mogočen obrat titanovega dioksida, a res je, da obstaja še danes. Morda so vpleteni kateri drugi bogovi. Že nekaj let kasneje sem uspel očeta prepričati, da sva šla v Slovenj Gradec. Jaz s kolesom, on kot spremljevalna ekipa na motorju – Tomosovemu avtomatiku. In se je začelo vrteti. Proti koncu osnovne šole s prijatelji v Logarsko dolino, nato v Savudrijo, Pulj. Poudariti moram, da sem imel kolo znamke Rog, legendarnega ponyja, brez posebne kolesarske opreme. Sicer je bil pony takrat obče prevozno sredstvo jugoslovanske mladine.

Nekaj mojih prijateljev in znancev je že v tistih časih resno kolesarilo, a o opremi in kolesih, ki so jih nabavljali v Italiji, sem jaz lahko le sanjal. Nekaj let kasneje sem v Avstriji, v obmejnem Pliberku, videl prototip današnjega gorskega kolesa, ki je bilo cenovno dostopno in sem ga z lastnimi sredstvi tudi kupil. Danes je takšen nakup preprost, a pisalo se je leto 1989 in do samostojne države je bilo še nekaj let. Z avtobusom sem oddrvel v Pliberk, prepričal trgovca, da bom kolo izvozil v Jugoslavijo (da je od cene odštel davek), in nato s kolesom čez Peco, kjer je bil maloobmejni prehod, v Mežico, od tam pa naravnost v Celje. Nekaj dni kasneje sem z novim kolesom obiskal mamo na Krku in se od tam že naslednji dan odpeljal v Pulj ter po nekaj dneh čez Istro nazaj proti Celju. Preprosto. Seveda brez treninga, posebne prehrane in opreme. Spomnim se le bidona za vodo in elastičnih hlač, ki so bile brez vložka za sedenje.

Veter v laseh

Potem je minilo kar nekaj let brez kolesa, a ko sem v Boliviji, kjer sem bil leta 2007 na trekingu, naletel na kolesarski spust po »Cesti smrti«, sem spet začutil veter v laseh. Nekaj let zatem me je poškodba kolena oddaljila od malonogometnih igrišč in s prijatelji sem se udeležil prve amaterske gorske dirke Four peaks (Štirje vrhovi) v Avstriji, in ker sem dirko (presenetljivo) končal, je zaključek logičen. Kolesarjenje je dokončno postalo moja strast. Vsekakor moram omeniti še nekaj okoliščin in dogodkov, ki so močno vplivali na takšen razplet: poškodba kolena, poginila je psička Samba – s katero sem se vsak dan sprehajal, opustil sem kajenje in v moji družbi je bilo veliko kolesarjev, ki so bili pripravljeni prenašati moje kolesarske začet-

ke. A verjetno so videli iskrico v očeh. In se je začelo ... S prijatelji smo se prijavi na nekaj amaterskih kolesarskih dirk in maratonov v Sloveniji ter sosednjih državah. Odvozil sem štiri MTB-dirke »4 otoki« (hrvaška dirka »4 Islands po kvarnerskih otokih), se trikrat udeležil klasične kolesarske dirke »Maratone« v Dolomiti, se spopadel s peščenim viharjem v francoski Nici (Roc d'Azur), s puščavo Gobi v Mongoliji, prevozil v paru samooskrbno Trans Balkan Race (1.300 km, 24 tisoč višinskih metrov), z Oštrka bike team-om obiskal Dubrovnik in Sarajevo, obvozil Slovenijo ter se lani novembra znašel v Afriki v Ruandi s prijateljem Urbanom Majcnom.

Ruanda Epic 2023

Menim, da v resnici dirka izbere človeka, in tako je bilo tudi z Ruando. V veliko pomoč promocije afriškemu dogodku je bil neumorni Urban, ki je v preteklosti »zakrivil«, da sva kolesarila v Mongoliji in še kje ... Tokrat je bila njegova ideja dobrotelost in začeli smo zbirati kolesarska oblačila, Urban pa se je odločil, da bomo vzeli s seboj še njegovo staro MTB-kolo, ki ga bomo podarili mladim kolesarjem v Afriki.

Naj pojasnim, da je Ruanda Epic petdnevna kolesarska preizkušnja v osrčju Afrike, v Ruan-

di. Udeleženci prekolesarijo 300 km s skupno več kot 5 tisoč metri vzponov. Dirka vključuje vožnjo po zelo razgibani pokrajini ob jezerih, po vulkanih, skozi džunglo, s tehnično zahtevnimi spusti in z enkratnimi pogledi. Zaradi neokrnjene narave, zelene pokrajine in prijaznih ljudi privablja tako vrhunske tekmovalce kot ljubiteljske kolesarje. Super! Ruanda Epic – prihajamo!

Priprave na dirko

Ker živimo v času, ko se vse meri, gredo tudi intenzivne priprave na dirko v tej smeri. Sicer že nekaj let skrbim za zdrav, energijski zajtrk, ki je povezan tudi z jutranjimi dejavnostmi, s preprostimi vajami, kar me drži v solidni vzdržljivosti. Za takšen podvig je treba malce več, če želiš priti v cilj z nasmeškom na obrazu in se izogniti nepotrebnim napakam, ki jih zagreši utrujeno telo. Sam se odločim še za popoln alkoholni post, ki se začne 60 dni pred dirko.

Večdnevna dirka zahteva pripravljenega kolesarja. Sam poslušam predvsem svoje telo, a pomoč pri pripravi sem letos še dodatno zaupal trenerju Maticu. Tako se tri mesece pred dirko na glavo obrne življenjski ritem, saj treniram pred službo in po njej. Dnevi res postanejo fizično težki, količina hrane se večja, spim kot ubit, globoko v sebi pa sem vedno lažji in tisti, ki ste že kdaj začutili takšne občutke, lahko razumete dvig rok in vrisk, ko se spustiš s Celjske koče nazaj v Celje.

Poleg fizičnih priprav vzporedno potekajo še tehnične priprave in usklajevanja, saj je poleg kolesa, dresov in hrane treba skrbno načrtovati pot. Letalske vozovnice, prevozi, hoteli ... Malo trpijo še mehaniki, v zraku visi napetost pred odhodom, saj je treba kolesa pripraviti za na

letalo. Vse to je na kolesarjevih plečih in verjemite, da je človek zelo skrben, saj je hkrati glavni sponzor in finančnik. Seveda moram na tem mestu omeniti družino, ki je moj največji podpornik pri kolesarskih in tudi vseh drugih podvigih. Brez vas mi ne bi uspelo. Hvala, Julija in Jaša, hvala, drugi sorodniki!

Iz Slovenije čez Ruando v Ugando

Dirka Ruanda Epic 2023 se je začela s prologom v glavnem mestu Kigali na zadnji oktobrski dan. Poleg Urbana je na pot z nama šel tudi Urbanov sin Miha, ki je bil prostovoljec na dirki, in sicer v ekipi, ki je skrbela za prevoz prtljage. Glavno mesto Ruande, ki leži na nadmorski višini 1.500 m, je postalo glavno izhodišče našega kratkega afriškega potepanja.

Izkušnje iz Mongolije sva uporabila pri skrbnem načrtovanju najine afriške pustolovščine, ki je v časovnem pasu blizu Slovenije (GMT+2). Nikomur ne priporočam, da prileti neposredno pred dirko, saj potrebuje popolno aklimatizacijo. Temperatura, vreme, hrana in nadmorska višina, da zapletov z izgubljenimi prtljago v Mongoliji, ko so kolesa ostala v Moskvi, sploh ne omenjam.

Prihod smo načrtovali šest dni pred začetkom dirke in aklimatizacijo kombinirali z izletom v sosednjo Ugando ter z ogledom goril v nacionalnem parku Bwindi. Izlet v Ugando je bil nepozabna izkušnja, obisk rezervata pa čudovit uvod v našo afriško pustolovščino, saj smo lahko od blizu opazovali gorile in prelepo ter presenetljivo zeleno naravo, hkrati pa se privajali na afriške vedute, hrano in obraze.

3, 2, 1 ... start!

1. etapa: Prolog – Fazenda Sengha (9 km, 200 m višinske razlike)

Prva etapa je bila kratka, vendar intenzivna. Sprint v dolžini 9 km se je začel in končal v Fazendi Senghi z višinsko razliko 200 metrov. Vse skupaj me je spominjalo na Celjsko kočo, seveda brez smučišča. Kljub kratki razdalji je bila vožnja tehnično zahtevna, saj smo se morali spopasti z blatnimi enokolesnimi potmi in zelo zahtevnimi gozdnimi zavoji. Na poti smo lahko uživali ob pogledu na Kigali v dolini pod nami. Afriška folklor in ogromno ljudi – prava promocija kolesarjenja. S prologom sva bila zadovoljna, a sva oba čutila posledice prehlada, ki sva ga s seboj prinesla iz Slovenije.

Do hotela, kjer smo bili nastanjeni, smo se odpeljali s kolesi in obiskali legendarni Hotel Ruanda, ki je postal simbol preživetja in upanja med genocidom leta 1994. Hotel je bil zatočišče za številne ljudi in danes stoji kot opomnik na moč človeškega duha in solidarnosti v najtežjih časih. Po kratkem sprehodu po hotelu, ki je še danes odprt, smo lahko začutili tragično preteklost, ki jo je Ruanda prehodila od genocida do danes. Nikakor se nisem mogel otresti misli na našo bližnjo preteklost in dogodke v Srebrenici, ki so bili samo leto kasneje (leta 1995).

Občutek neskončnosti na mongolskih stepah leta 2019.



Na ciljni ravnini ob jezeru Kiwu. Organizator je ciljno ravnino dodatno posul z mehko mivko, da je otežil ciljni sprint in povečal užitke gledalcev. Urban se je od smeha prevrnil ...



Ekipo mladih ruandskih kolesarjev s trenerjem, ki so se nam na cilju prišli zahvaliti za darila. Darila je prispevalo tudi podjetje Factory store iz Griž. Na sliki z leve Borut Kramer ter Urban in Miha Majcen.

Domačini so izkoristili vsako priložnost za navijanje. Urban jih je med dirko celo fotografiral.



2. etapa: Rusiga–Musanze (102 km, 2.800 m višinske razlike)

Druga etapa, znana kot Queen Stage, je bila ena najtežjih. Iz Kigalija so nas na start prepeljali z avtobusi. Na dirki je bilo več kot 120 kolesarjev iz 16 držav in lahko si predstavljate pisano družino na avtobusih.

Pot nas je vodila iz Rusiga v Musanze s skupno višinsko razliko 2.800 metrov. Kolesarjenje na veliki nadmorski višini, povzpeli smo se na nadmorsko višino več kot 2.400 m, je dodatno otežilo dirko. Vreme je bilo nepredvidljivo, saj smo začeli v dežju, ki je ceste spremenil v blato, kar je zahtevalo izjemno spretnost in potrpežljivost pri vožnji. Cilj je bil na nogometnem stadionu v Musanzeju, kamor sva prišla utrujena, a srečna, da je šlo vse kot po maslu.

Iz Kigalija smo se preselili v Musanze, kjer smo preživeli naslednja dva dneva. Mesto leži v osrčju narodnega parka Volcanoes in je ključna izhodiščna točka za vse, ki se želijo podati na treking h gorilam v gorah Virunga. Musanze ponuja slikovite razglede na vulkane in bujno zeleno pokrajino. Musanze ima tudi močno povezavo s kolesarjenjem, saj je v mestu Afriški kolesarski center (Africa Rising Cycling Center), ki je pomemben za razvoj kolesarstva v Ruandi in celotni vzhodni Afriki. Mesto, ki leži na nadmorski višini 1.900 m, in njegova gorata okolica ponujata poleg navdušujoče narave tudi odlične terene za gorsko kolesarjenje in cestne ture.

3. etapa: Musanze–Burera (60,5 km, 1.200 m višinske razlike)

Tretja etapa nas je vodila okoli jezer Burera in Ruhondo. Z dolžino 60,5 km in 1.200 metri višinske razlike je bila to ena bolj slikovitih etap, kjer smo občudovali čudovito naravo, vozili skozi plantaže čaja in kave ter občudovali spokojnosti jezer. Teren je bil razgiban in z nekaj zahtevnimi vzponi ter spusti po vulkanskih tleh. Med vožnjo nas je presenetil sadovnjak manga, kjer so veliki plodovi ležali po tleh.

Ruanda, znana po svojem zmernem trop-skem podnebjju, ima konstantne temperature celo leto. Zaradi svoje lege blizu ekvatorja ima dve deževni in dve suhi letni dobi, kar tvori

idealne pogoje za gojenje kave in čaja. Kavo, predvsem vrsto arabika, gojijo na višjih nadmorskih višinah, med 1.500 in 2.000 metri, kjer vulkanska tla in blago podnebje ustvarjajo idealne pogoje za rast. Obirajo jo ročno, kar omogoča izbiro le najkakovostnejših plodov. Ruandska kava je cenjena zaradi svojih celostnih arom, ki vključujejo note rdečega sadja, cvetlic in čokolade.

Plantaže čaja se raztezajo po valovitih gričih in dolinah na veliki nadmorski višini in ustvarjajo vizualni občutek zelene preproge. Čaji so znani po svoji svežini, bogatem okusu in visoki vsebnosti antioksidantov. Tudi pri čaju je pridelava osredotočena na ročno obiranje, kar zagotavlja vrhunsko kakovost. In kot zanimivost, čaj so v Ruando prinesli Belgijci, kavo pa je »prispevala« nemška kolonialna oblast v začetku 20. stoletja.

4. etapa: Kinigi XC (32 km, 800 m višinske razlike)

Četrta etapa je bila krožna pot okoli vasi Kinigi. Kljub krajši razdalji je bila vožnja zahtevna zaradi hladnega vremena in visoke nadmorske višine. Vreme je dodatno otežilo vožnjo, saj so se po poteh vili potoki in smo vozili »na srečo«. Spusti so bili zaradi blata zahtevni, pri vzponih je drselo. Povsod nas je spremljala pisana množica gledalcev, ki nas je glasno spodbujala. Bilo je veliko blata in dežja.

Kadarkoli gre človek od doma v širni svet, je dobro, da se vsaj malo pozanima o državi, v katero potuje. Ruanda se razprostira na približno 26.338 kvadratnih kilometrih in je dom približno 13 milijonov ljudi, kar pomeni eno najvišjih gostot prebivalstva v Afriki, in sicer ima več kot 500 prebivalcev na kvadratni kilometer. Slovenija s površino približno 20.273 kvadratnih kilometrov je nekoliko manjša od Ruande. Slovencev nas je približno 2,1 mi-

lijona, na kvadratnem kilometru živi približno 100 prebivalcev. In če nas je v Ruandi povsod spremljala pisana množica ljudi, čemur se mora človek privaditi, si tu in tam zaželim neskončnost Mongolije, ko sva po celem dnevu vožnje po stepah srečala samo enega človeka, a še ta je bil na konju ...

5. etapa: Nyabihu–Rubavu (62,9 km, 1.500 m višinske razlike)

Zadnja etapa je bila epski zaključek naše pustolovščine. S startom v Nyabihu smo se podali proti Rubavu, mimo Gishwatija do cilja ob jezeru Kivu. S skupno višinsko razliko 1.500 metrov smo premagali zahtevne vzpone, vendar nas je na koncu nagradil čudovit razgled na jezero. Priljubljeno letoviško mesto Rubavu, ki leži blizu zloglasnega mesta Goma v DR Kongo, ima izjemno geografsko lego. Vulkani, bujno zelenje in obilje vode so čisto nasprotje tipične predstave vroče in suhe Afrike.



Pogled na goriljega samca, ki ga zaradi srebrnega kožuha imenujejo Silverback (v slovenščini bi bil srebrnorbti), je čudovit in hkrati strašljiv. Iz neposredne bližine gledaš 300-kilogramski primerek mišic, ki sicer mirno prežvekuje, a kaj, če ...

Vse fotografije: osebni arhiv



Na cilj ob jezeru Kiwu



Trenutno je na treningih na ledu vsaj 28 igralcev.

Celjski hokejski klub je »prišel k sebi«

Po prvi obletnici poplave hokejske dvorane

Dan po prvi obletnici katastrofalne poplave, ki je zelo prizadela celjsko ledeno dvorano v mestnem parku, so se zbrali igralci Hokejskega kluba RTS Pellet Celje. Obiskali smo jih na prvem treningu.

DEAN ŠUSTER

Pogovarjali smo se z neutrudnim predsednikom celjskega kluba **Vidom Valenčakom**.

Je sploh možna primerjava letošnjega in lanskega avgusta?

Najbrž ne. Zdaj se šele zavedamo, kako težko in zahtevno leto je za nami. Žal se je zapletlo na finančnem področju. Povrnjena nam je bila le četrtina povzročene škode. Zaradi finančnega primanjkljaja smo se soočali celo s pomisleki, da bi vse skupaj preprosto zapustili. Odločili smo se po tehtanju dobrih

in slabih stvari ter po temeljitim razmisleku. Ugotovili smo, da smo hokej pripeljali na zemljevid resnih športov v mestu. Spet se je povečal vpis mladih igralcev iz slovenskih in tujih klubov. Zato se nam je zdelo primerno in celo nujno, da svoje delo nadaljujemo na ravni Alpske lige, s čimer naj bi hokej dobil še večjo vrednost v Celju.

Uspelo vam je zadržati trenerja Gala Korena. Zakaj?

Zaradi finančnih omejitev vedno pridemo v težave



Takšna je pospravljena slačilnica.

Klub so zapustili Jan Flajs, Denis Golinski, Jakob Pečnik, Jaša Jenko, Tim Dolinar in Raivo Freidenfelds. V ekipi ni več tudi Roka Kolarja, ki je končal igralsko pot. Zdaj se bo posvetil službi, klubu pa bo pomagal kot trener za telesno pripravo, športni maser in trener mlajših selekcij. Vratarji so Jakob Brandner, Jaka Gajšek in Tai Sodja Zalokar, v obrambni vrsti so Miha Logar, Nik Grahut, Nik Širovnik, Jakob Bernard, Bruno Kuret, Mark Groznik, morda tudi Rok Frešer. Napadalci so Jure Sotlar, Mikus Mintautiški, Mark Sojer, Bohdan Panasenko, Gal Sodja Zalokar, Nik Sečen, Danil Tsarkovski, Maks Bukovec, Ahmet Jakupović, Gregor Žeželj ter morda še Tay Petronijević Lepša in Jure Povše.

z igralci in s trenerji, ki se uveljavijo pri nas. Ne moremo jih zadržati. Gal si je zelo vzel k srcu naš projekt v Alpski ligi. Posveča se razvoju mladih igralcev. Imel je privlačne ponudbe, toda odločil se je, da bo nadaljeval celjsko zgodbo.

Kapetan moštva ostaja Jure Sotlar, njegova namestnika sta Nik Grahut in Nik Širovnik.

Izkušen Jure je zgled vsem fantom, na njih prenaša izkušnje. S ključnimi igralci smo se dogovorili že pred koncem prejšnje sezone. Fantje so zelo zadovoljni z delom v našem klubu.

21. septembra boste v uvodnem krogu Alpske lige pričakali ekipo Merana. Nekaj dni prej boste v državnem prvenstvu gostovali v Kranju pri Triglavu.

Prve tri pripravljane tekme boste igrali v svoji dvorani.

Do resnega začetka sezone je treba odigrati vsaj pet pripravljanih tekem. Tri bomo



Sandi Kolar (desno) v vlogi »tehničnega« pomaga klubu že 20 let.

imeli doma, dve v gosteh. V Celju bomo 24. avgusta pričakali Sisak, štiri dni kasneje Jesenice in 4. septembra še UTE iz Budimpešte. Nato bomo odpotovali v Sisak in madžarsko prestolnico.

Katere so bistvene spremembe v moštvu?

Že v minuli sezoni je postalo jasno, da branilec Mark Čepon zaradi poškodbe ne bo nadaljeval športne poti. Postal je Korenov pomočnik. Sledil je resen razmislek za njegovega namestnika v obrambi. Mislim, da smo se izvrstno odločili. Nekdanji reprezentant Miha Logar ima dolgotrne izkušnje iz Alpske lige in tudi lige IceHL. Iskali smo še dodano vrednost v napadu.

Povabili smo Ukrajinca Danila Tsarkovskega. V prejšnji sezoni je zelo uspešno igral v Latviji. Zelo blizu vrnitve v naš klub je Jure Povše, ki nam ga je lani posodila Olimpija. Če bo prišel, bo naš napad zelo konkurenčen v primerjavi z drugimi v Alpski ligi.

Katere cilje ste si zastavili zunaj igrišča?

Kljub težavam, ki jih imamo, se zavedamo, da moramo predvsem sami veliko narediti na področju prepoznavnosti. Pripravili smo nekaj novosti glede prodaje vstopnic, spremljevalnih dogodkov na tekmah in prodaje navijaških izdelkov. Lani smo zaradi obilice drugih težav na vse to preprosto pozabili. Zdaj upamo, da se bo obisk gledalcev še povečal.

Foto: Nik Jarh



Vid Valenčak

Osrednja prireditev ob 62. Dnevu hmeljarjev

V Braslovčah ponovno počastili hmelj

Minulo nedeljo je Turistično društvo Braslovče z braslovško občino pripravilo že 62. Dan hmeljarjev. Tradicionalna etnološko-zabavna prireditev je na prireditveni prostor Skup'n plac privabila obiskovalce od blizu in daleč, ki so spoznavali ali obujali spomine na stara hmeljarska opravila. Na osrednji prireditvi so imenovali tudi nov hmeljarski par, ki bo eno leto skrbel za promocijo slovenskega hmeljarstva. Popoldansko dogajanje se je ob dobri glasbi, pivu, kulinariki in pestremu dogajanju nato prevesilo v veselico, ki je trajala pozno v noč.

SINTIJA JURIČ

Osrednja prireditev v čast hmeljarskemu prazniku se je začela s tradicionalnim slavnostnim sprevedom povorke skozi trg Braslovče do prireditvenega prostora Skup'n plac. Na čelu zastavonoš, ki so jim

sledile mažoretke in Laška pihalna godba, so se na prireditveni prostor na vozovih pripeljali tudi dosedanja in novi hmeljarski par ter starešine in drugi gosti. Posebne pozornosti so bili tudi letos deležni

vozovi Društva podeželske mladine Spodnje Savinjske doline. Mladi so na 11 vozovih prikazali, kako sta bili obdelava zemlje in pridelava hmelja videti nekoč. Čeprav je bilo dela veliko, so si ljudje opravila znali popestriti, zraven pa se še poveseliti.

Okrašeni vozovi bogate zgodovine

Tradicionalna povorka vozov članov Društva podeželske mladine Spodnje Savinjske doline se je začela s špičenjem hmeljev, ki so ga prikazali mladi iz Drešinje vasi. To delo so po navadi zgodaj spomladi na hmeljiščih opravljali gospodar in njegovi sinovi s sekirami, t. i. »bongnercami«, na

kladah. Ošpičene hmeljevke je bilo treba postaviti, kjer so prišli na vrsto fantje s »štangami«. Težaško, a dobro plačano delo so na drugem vozu prikazali mladi iz Podloga. Na tretjem vozu so dekleta in fantje iz Prebolda prikazali, kako pripravijo sadike hmelja in kako poteka njegovo sajenje. Postopek je še danes praktično enak.

Mladi iz Braslovč in z Gomilkega so na četrtem vozu prikazali ročno okopavanje hmelja. Mladi iz Petrovč so na naslednjem vozu prikazali, kako so nekoč hmeljišča varovali pred boleznimi in škodljivci. Na šestem vozu so mladi Polzelani predstavili še načine namakanja hmelja nekoč in danes.

Predstavljeni tudi zabavni utrinki

Ker je med hmeljarskim delom nemalokrat preskočila tudi kakšna iskrica, so se mladi iz Grušovelj in Roj na sedmem vozu veselili na poroki oz. »ohceti.« Mladi iz Tabora pa so na naslednjem vozu predstavili avgustovsko obiranje hmelja, ki je veljalo za najlepše in najbolj prijetno opravilo. Hmeljarska sezona se je končala s hmeljarskim »likofom«, ki je bil mnogim eden ljubših dogodkov v letu. Radost in veselje v tem času so prikazali mladi na gotoveljskem vozu.

Na desetem vozu so se povorki letos pridružili mladi iz Svetega Lovrenca in Matk, saj so želeli mladi sokrajani novo hmeljarsko princeso, ki prihaja iz Svetega Lovrenca, počastiti in jo ob tej priložnosti pospremiti novim dogodivščinam naproti. Na svojem vozu so zato predstavili, kako je bil nekoč videti izbor hmeljske princese. Na zadnjem, enajstem vozu so se letos predstavili tisti, ki so vedno pripravljeni priskočiti na pomoč. To so braslovški

gasilci, ki so predstavili gašenje sušilnice.

Druženje, glasba in ples

Po predstavitvi vozov je sledila tudi primopredaja starešinstva. Hmeljarski starešina Ciril Terlav je simbol vodenja hmeljarjev predal novemu starešini Vinku Štormanu. Hmeljska princesa Špela Razboršek je naslov predala novi hmeljarski princesi Anji Kupec Oset. Nov hmeljarski par je ob tej priložnosti nazdravil, nato pa zaplesal ob zvokih ansambla Zaka pa ne, ki je celo popoldne skrbel za dobro vzdušje in glasbeno popestritev.

Popoldansko dogajanje so z odprtjem soda piva obogatili tudi laški pivovarji. Člani Društva podeželske mladine Spodnje Savinjske doline pa so se pomerili v obiranju hmelja. Ves čas so se na braslovški podeželski tržnici predstavljali lokalni ponudniki, v večernih urah pa je na oder stopila še skupina Gadi, ki je poskrbela za večerno dogajanje.

Foto: Andraž Purg





10. SEZONA

OTROCI POJEJO SLOVENSKE PESMI IN SE VESELJO

Z nami bodo slovenske pesmi peli finalisti in zmagovalci preteklih sezon.

Vidimo se v četrtek, 29. avgusta, ob 18. uri na Mestni tržnici na Ptuj.

Vstop je prost!

2. SEPTEMBER
OD 15. DO 18. URE

Palačinke in »šmorn«

Finalisti Otroci pojejo

Srečelov

Igrala

Prevračalnik

PLESNA SKUPINA

ŠOLA ČINKARIJE

VSTOPNINE NI!

E-skiro simulator

FORCE

www.novitednik.si

TINKARA FORTUNA

CITYCENTER CELJE – GLAVNI VHOD

DOBRODELNA ZABAVA NA PRVI ŠOLSKI DAN

ZA ŠOLO V NARAVI IN TABORE ZA OTROKE CELJSKIH OSNOVNIH ŠOL

city center Rotary Klub Celje novi tednik radio celje





VISOKA ŠOLA ZA PROIZVODNO INŽENIRSTVO



ŠTUDIRAJ V CELJU!

POSTANI DIPLOMIRANI INŽENIR STROJNIŠTVA!

Redni in izredni študij

INFORMATIVNI DNEVI:

- četrtek, **22. 8. 2024**, ob 16. uri,
- četrtek, **12. 9. 2024**, ob 16. uri,

v prostorih VŠPI, Kidričeva ulica 25, Celje.



Visoka šola za proizvodno inženirstvo
Mariborska cesta 2
3000 Celje

+386 (0) 6 555 6479
info@vspi.si



www.vspi.si

POSTANITE NAROČNIK NOVEGA TEDNIKA IN PRIDOBITE UGODNOSTI

novi tednik

Vedno z menoj!



- vsak teden brezplačno prilogo STOP SPORED
- vse posebne priloge Novega tednika
- 4 brezplačne oglase v Novem tedniku (do 10 besed)
- 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje
- 15-odstotni popust pri objavi osmrtnic in zahval v Novem tedniku
- izbrani izleti po ugodnejših cenah z avtobusom zvestobe
- praktična darila za nove in obstoječe naročnike
- druge ugodnosti

Več informacij: narocnine@nt-rc.si
Telefon: 03 422 51 71
www.novitednik.si

NAROČILNICA ZA novi tednik

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Telefon: _____

Datum naročila: _____

Naročnino bom plačeval: ☐ mesečno ☐ na 3 mesece ☐ na 6 mesecev ☐ letno

☐ **Soglašam s prejetjem naročil na elektronski naslov (e-mail)**

S podpisom potrjujem naročilo Novega tednika do pisanega preklica, vendar za najmanj 12 mesecev. Pogoji in spletna prijava: <https://www.novitednik.si/postanite-narocnik>

NT&RC, d.o.o., Prešernova 19, 3000 Celje



Planet generacij bo tudi v naslednjih letih občanom zagotavljal neformalno druženje in izobraževanje. (Foto: MOV)

Planet generacij z novimi vsebinami

Mestna občina Velenje je na javnem razpisu države pridobila malo več kot 1,5 milijona evrov za brezplačne dejavnosti v Večgeneracijskem centru Planet generacij za naslednjih pet let. Pri delovanju centra, ki je v Velenju odprl vrata leta 2017 in je namenjen različnim generacijam, sodelujejo Andragoški zavod Ljudska univerza Velenje, UPI – Ljudska univerza Žalec in Slovenska filantropija – Hiša sadeži družbe Žalec.

Projekt Planet generacij predstavlja nadgradnjo dosedanjih vsebin in dejavnosti, ki bodo namenjene različnim generacijam, predvsem ranljivim ciljnim skupinam, kot so starejši, otroci in mladostniki, invalidi, osebe s posebnimi potrebami in priseljenci. Informiranje, neformalno druženje in izvajanje preventivnih vsebin bodo prispevali k njihovi boljši socialni vključenosti.

Osrednji prostor večgeneracijskega centra, kjer poteka neformalno druženje, bo v Andragoškem zavodu Ljudska univerza Velenje in na 18 mestih v 13 občinah

– Velenje, Šoštanj, Šmartno ob Paki, Nazarje, Ljubno ob Savinji, Luče, Solčava, Žalec, Braslovče, Polzela, Prebold, Vransko, Tabor – kjer bodo za občane na voljo različne brezplačne vsebine in dejavnosti. Center predstavlja osrednji prostor zbiranja v lokalnem okolju, ki je namenjen druženju, ohranjanju oziroma širjenju socialne mreže ter opolnomočenju ranljivih skupin. Vsi preventivni programi, ki jih bodo izvajali na različnih lokacijah, vključujejo izobraževalne, medkulturne, medgeneracijske in druge dejavnosti, ki bodo prispevale k uresničevanju ciljev projekta. Vključitev uporabnikov je prostovoljna in brezplačna.

Za širjenje socialne mreže

Planet generacij bo ciljnim skupinam zagotavljal neformalno druženje in srečevanje: predstavlja ustvarjanje in vzdrževanje socialne mreže (40 ur tedensko na sedežu VGC Planet generacij+, Titov trg 2, Velenje). Deloval bo tudi kot informacijsko središče, kar pomeni, da bo uporabnikom posredoval in-

formacije o vseh dejavnostih v centru in o drugih razpoložljivih storitvah s področja preprečevanja, obvladovanja in odpravljanja socialnih stisk in težav. Številne aktualne vsebine v obsegu 2.050 ur bodo izvajali na različnih mestih v obliki predavanj, izobraževalnih in praktičnih delavnic, pogovornih srečanj, počitniških dejavnosti, učnih pomoči, skupin samopomoči, svetovalnic, festivalov, športnih dejavnosti, individualnih pogovorov in drugih dejavnosti. V sklopu projekta bodo zagotavljali široko paleto brezplačnih dejavnosti tudi v sodelovanju z drugimi organizacijami, ki bodo doprinele k uspešni izvedbi projekta in vključevanju najširšega dela lokalnih skupnosti.

Center bo z zastavljenimi dejavnostmi deloval ob podpori ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, Evropske unije, Mestne občine Velenje in drugih lokalnih skupnosti. Od 1. avgusta 2024 do 30. septembra 2029 bo projekt sofinanciran iz sredstev Evropske unije in proračuna Republike Slovenije v predvideni višini 1,5 milijona evrov. Mestna občina Velenje bo sofinancirala projekt v predvideni višini 43 tisoč evrov letno.

ALMA GLOTIČ

V spomin

Milica Jurc (1927–2024)

Za vedno se je poslovila Milica (Ljudmila) Jurc, odlična pedagoginja, srčna, skromna, a zelo radodarna, do sebe zahtevna oseba, predana službi in družini.

Milica Jurc se je rodila v kmečki družini na Vranskem očetu Francu in mami Franciški Završnik. Starši so bili napredni, zato so jo po štirih letih osnovne šole na Vranskem poslali v meščansko šolo v Koroško, kjer je stanovala pri daljnih sorodnikih. V tem času se je naučila nemškega jezika, zato so jo med 2. svetovno vojno komaj 16-letno zaposlili v občinskem uradu na Vranskem, kjer je bila v času okupacije uradni jezik nemščina. Z njo so navezali stik partizanski aktivisti, ki jih je obveščala o namerah nemških okupatorjev. Živela je v nenehnem strahu, da jo bodo odkrili. Na srečo se to ni zgodilo.

Po vojni je primanjkovalo učiteljev, zato so jo zaposlili kot učiteljico v Osnovni šoli Vransko. Mnogi starejši Vranšani se je še danes z veseljem spominjajo.

Ker je želela pridobiti izobrazbo učiteljice, se je zaposlila v Celju kot upravnica doma za bosanske sirote ter ob delu končala učiteljske. Tam je spoznala Lojzeta Jurca, prvega urednika Celjskega tednika, se z njim poročila in se že leta 1950 preselila v Ljubljano, kjer je rodila sina Bojana in čez dve leti še Dušana. Leta 1951 je postala ravnateljica otroškega vrtca Vevče in na tem delovnem mestu ostala do upokojitve leta 1982.

Pokojna Milica Jurc je vse svoje življenje posvetila dobrobiti in razvoju predšolske vzgoje. Pod njenim vodstvom se je Dom igre in dela razširil v Vzgojno-varstveni zavod Vevče. Od prvih 27 otrok staršev, ki so bili zaposleni v Papirnici

Pojdem, ko pride moj maj,
pojdem na rožne poljane,
kjer najdem vse svoje zbrane,
od včeraj in kdove kdaj.
Pojdem v kraj vseh krajev,
pojdem v maj vseh majev ...
Ne kličite me nazaj.



saj je menila, da je vestno delo dolžnost vsakega človeka. Bila je vesela in hvaležna, da so se je v vrtcu Pedenped, nasledniku njenega vrtca, vsako leto ob novem letu vedno znova spomnili.

Poleg službe ji je največ pomenila družina. Rada se je vračala v rodni kraj, kjer se je srečevala s sestro Ano in z bratom Pepijem ter njunima družinama, večkrat se je odpravila tudi v Celje k mlajšemu bratu Tonetu in njegovi družini ter obujala spomine na svoja prva delovna leta v tem mestu.

Posebej ponosna je bila na svojo ožjo družino, na moža Lojzeta, znanega fotoreporterja in novinarja, na oba sinova: na ilustratorja Bojana in biologa Dušana ter njuni družini.

V pokoju je uživala v kmečkem delu na malem posestvu na Velikem Trebeljevem vse do smrti moža Lojzeta. Od takrat je živila sama v hiši v Polju, v času covida pa se je spet preselila v počitniško hišo in tam vrtnarila do svoje smrti. Tam je z veseljem sprejemala svoje sorodnike, prijatelje in znance.

Rada je rekla, da dolgo živi samo zato, ker je v tako lepem okolju, na čistem zraku in na soncu, kadar pa kaj potrebuje, ima ob sebi sinova, snahi in vnuke.

Življenje je minljivo, ni zdravila, ki bi nas napravilo nesmrtno, toda Milica bo za vedno ostala v našem spominu zaradi svoje skromnosti, dobrotljivosti, prijaznosti, srčnosti in ljubeznivosti ter predanosti službi in družini.

MARIJA ZAVRŠNIK

Edi Bašič in njegovih 90 let

Doma na Bregu pri Polzeli smo obiskali jubilaranta Edija Bašiča. Nasmejan nam je na široko odprl vrata in bil presenečen nad obiskom.

Župan Polzele Jože Kužnik ter predstavnici Župnijske Karitas Zdenka Jelen in Krajevne organizacije Rdečega križa Olga Hočevar smo mu čestitali ob praznovanju rojstnega dne. V krogu njegovih domačih – sina Darka in hčerke Erike ter njenega partnerja – smo kramljali ter se spominjali preteklosti. Župan ga je vprašal po obisku pri zdravniku, a je izstrelil: »Zaenkrat ga ne potrebujem, mi nič ne manjka.« »Ostanite tako,« mu je ob odhodu v imenu vseh še enkrat z globokim spoštovanjem dejal župan Jože Kužnik.

OLGA HOČEVAR



Poziv: Imate doma katero od del kiparja Franca Bernekerja?

Koroška galerija likovnih umetnosti – KGLU išče dela kiparja Franca Bernekerja za namene evidentiranja.

V KGLU ob 150-letnici rojstva Franca Bernekerja pripravljajo razstavo, posvečeno temu velikemu kiparju, in iščejo njegova dela ter pozivajo vse, ki bi dela morebiti hranili doma, naj stopijo v stik z njimi. Odprtje razstave bo 3. decembra 2024.

Franc Berneker se je v zgodovino slovenske umetnosti zapisal kot pionir sodobnega slovenskega kiparstva. Bil je sopotnik slovenskih slikarjev impresionistov Jakopiča, Groharja, Jame in Sternena. Četudi mu težke življenjske okoliščine niso omogočale, da bi lahko polno uresničil svoj umetniški potencial, je ustvaril vrsto izjemnih del. Širši javnosti je znan kot avtor najlepšega ljubljanskega spomenika Primoža Trubarja. Glavnino Bernekerjevih del hrani Narodna galerija v Ljubljani, njegova dela predstavljajo tudi pomemben del zbirke KGLU. Veliko njegovih del se je v preteklosti izgubilo ali uničilo, kljub temu jih nekaj še ostaja v zasebni lasti, zaradi menjave lastnikov pa se je žal marsikdaj za njegovimi deli izgubila vsaka sled.

Imate delo Franca Bernekerja doma? Koroška galerija likovnih umetnosti vabi vse lastnike del Franca Bernekerja, da informacije o delih posredujete na telefonski številki: 026203657 ali 026203650; ali po e-pošti: katarina.hergold@glu-sg.si.

IRENA PLEŠIVČNIK



Zasedba Force je plesna skupina, ki žanje številne uspehe, med drugim ji je uspela uvrstitev v polfinale Slovenija ima talent, na Hrvaškem se je uvrstila v finale. Na Šolačinkarijah bomo z njo lahko zaplesali in začutili neustavljivo plesno silo.

Zabava na prvi šolski dan

Šolačinkarije pred Citycentrom Celje

Ob začetku šolskega leta se marsikateri starš srečuje s stisko, še zlasti ko ne more omogočiti svojim otrokom, kar bi želeli. Nekateri otroci so tako žal prikrajšani za marsikaj, tudi za druženje z vrstniki v šoli v naravi ali na taborih.

V naši medijski hiši Novi tednik in Radio Celje želimo pomagati. Na prvi šolski dan bomo že tradicionalno s Citycentrom Celje in z Rotary klubom Celje pripravili prireditev Šolačinkarije. Na dobrodelni zabavi pred Citycentrom Celje bomo pekli palačinke, otrokom omogočili prvovrstno zabavo, poseben poudarek pa bo namenjen preventivi in varnosti v prometu. K sodelovanju smo namreč povabili Policijsko upravo Celje, ki opozarja tudi na varnost v cestnem prometu. AMZS Center varne vožnje na Vranskem bo poskrbel za prevračalnik, s katerim bodo obiskovalcem na zanimiv, drugačen, zabaven način približali pomen varnostnega pasu in preventivne varnosti vsem, ki ga bodo preizkusili. Zavod Vozim bo poskrbel za simulator E-skiro. Na zaslonu bodo obiskovalci s pospeševanjem in z zaviranjem videli simulacijo vožnje po ulici. Na cesti se lahko zgodijo nepredvidljivi dogodki, na katere se moramo pravilno in pravočasno odzvati z zaviranjem. Po končani vožnji bodo na voljo podatki o hitrosti vožnje, odzivnem času in zavorni poti.

Na prireditvi bo z nami tudi otroški park Džungla iz Citycentra Celje. A poskrbeli bomo še za številna druga presenečenja.

Poskrbljeno bo seveda tudi za glasbo. Nasmeh na obraz nam bo narisala Tinkara Fortuna, ki je glasbeno pot začela prav na Radiu

Celje v oddaji Full Cool Demo Top, kjer je na izboru za mlade talente zmagala. Zdaj jo poznamo kot članico zasedbe Bepop, avtorico številnih knjig za otroke, a tudi avtorico in pevko skladbe Počitnice, katere koreografijo bo naučila vse, ki bomo prišli pred Citycenter.

Program bodo obogatili še finalisti projekta Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo iz savinske regije.

Vsi skupaj bomo zamigali s plesno skupino Force iz Celja, ki je lanski polfinalist oddaje Slovenija ima talent.

Na prireditvi bomo z dijaki in s profesorji Strokovno izobraževalnega centra Alme M. Karlin in s Šolskim centrom Šentjur pekli dobrodelne palačinke in »šmorn«. Kakšen evro bo dobrodošel tudi pri igralih, da bomo res pomagali številnim otrokom do šole v naravi. Prav tako bo na prireditvi več kot dobrodošel srečelov.

Vstopnine na prireditev ne bo, zato si že danes rezervirajte 2. september za posebno doživetje na prvi šolski dan.

Z energično Tinkaro Fortuna bomo peli, plesali in se zabavali. Že znate besedilo in koreografijo za skladbo Počitnice? In tudi katero od Bepop bomo vsekakor slišali na prireditvi Šolačinkarije.



Ves denar od dobrodelne prireditve bo namenjen za šolo v naravi in tabore otrok iz savinske regije. Boste z marmelado ali s čokolado? Foto: Andraž Purg



Te obrnem na glavo? Poskrbljeno bo za številne interaktivne delavnice, zanimive za vse starosti.



Cirkus – napihljivo igralo bo postavilo podjetje Napihljiva igrala Paty.

VSE ZA PISARNO

- Prodaja, najem in servis multifunkcijskih naprav
- Celovita ponudba pisarniškega materiala

W: birobit.si
T: (03) 425 6100

novi tednik

Vedno z menoj!

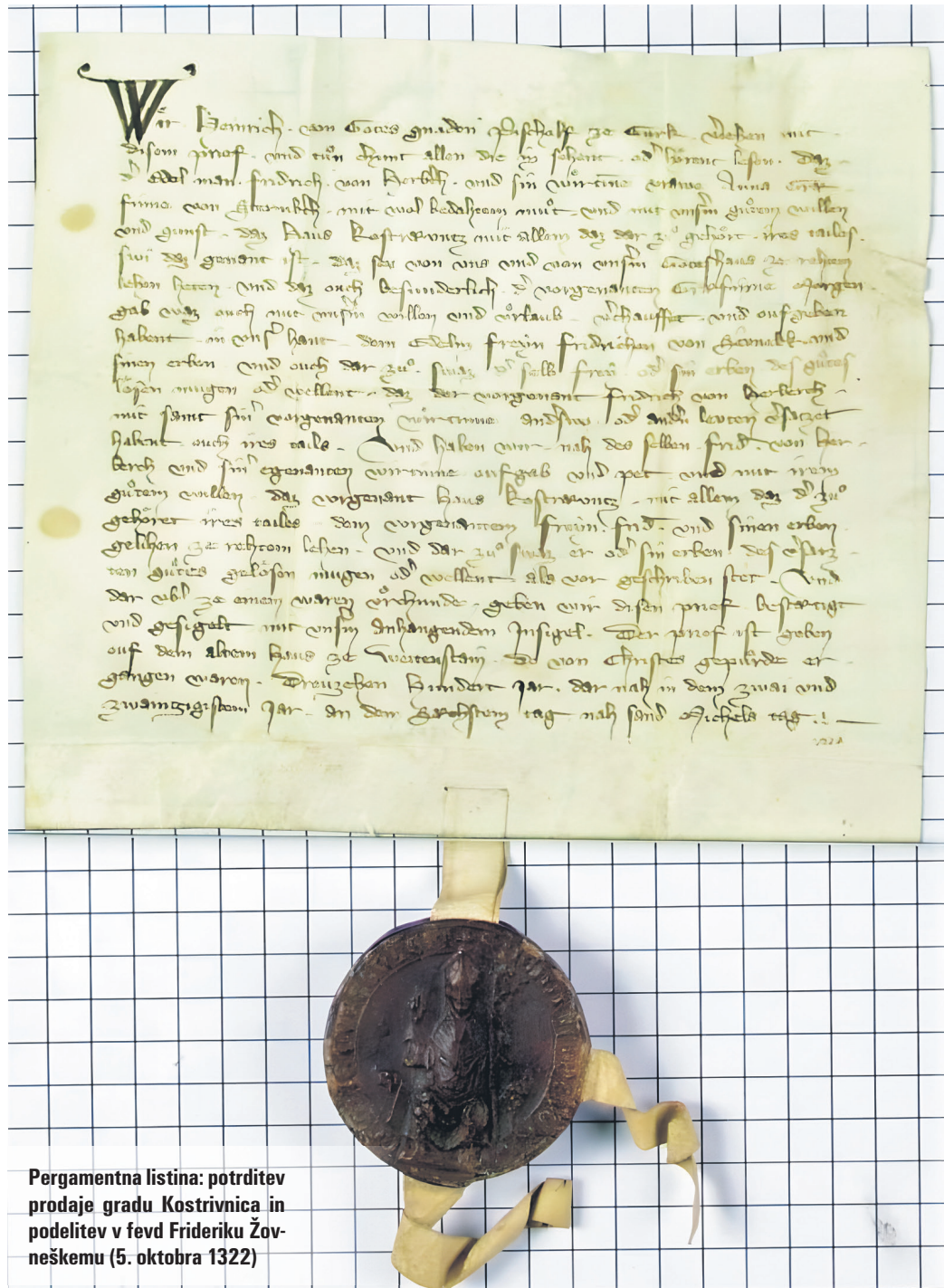
radio celje

ne zaupajte popravila komurkoli

zanesljivo skrbni

SELMAR d.o.o.
Mariborska cesta 119,
3000 Celje

Telefon:
03 424 40 08
E-pošta: sprejem.citroen@selmar.si



Pergamentna listina: potrditev prodaje gradu Kostrivnica in podelitev v fevd Frideriku Žovneškemu (5. oktobra 1322)



ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Nekoč je v Kostrivnici stal mogočen grad

Grad Kostrivnica, ki je v srednjem veku nadzoroval tovarniško pot med Poljčanami in Šentjurjem, je domnevno stal na Hrupovem hribu v Gabrovcu pri Kostrivnici. Na severnem vrhu hriba je namreč viden ostanek okopa, ustno izročilo pa govori o »starem gradu«.

Podatkov o tem, kdaj natanko je bil zgrajen, v dostopnih pisnih virih ne zasledimo, okvirno datira v 13. stoletje. V pisnih virih se utrdba omenja kot Kostreuncz, Kostraeuncz, Kostreunz ter Chastrencz. Z gradom so dolga leta upravljali vitezi Kostrivniški, ki so bili ministeriali krške škofije. Kot prvi ministerial je leta 1275 v listini grofice Ane pl. Langenberg – Sternberg kot

priča omenjen Fritzmann Kostrivniški (Costreuntz).

Kot ministeriala sta omenjena tudi Otto de Gostrauntz in Friderik II. Podsreški iz rodbine Svibensko-Ptujskih iz Podsrede. Leta 1322 je od Friderika Podsreškega in njegove žene Ane grofice Sternberg grad Kostrivnico kot krški fevd kupil Friderik Žovneški. Slednji je grad nato prodal Diepoldu III. s Kacenštajna. Diepold je grad popravil in prezidal, nato pa ga sedem let kasneje, leta 1329, prodal nazaj Frideriku Žovneškemu.

Grad Kostrivnica (Kostreinitz) je bil najverjetneje uničen v bojih med Celjani in Habsburžani. Ko je grof Friderik II. Celjski leta 1453 posest (kostrivniški urad in urbar) daroval novoustano-

vljenemu samostanu Novi kloster pri Polzeli, gradu ne omenja več. Najverjetneje je bil grad povsem porušen že pred letom 1487, saj ga tudi Paolo Santonino (r. ok. 1440, u. med 1508 in 1510), kancler oglejskega patriarhata in humanistični topisec, ki je poleg uradnih spisov ob vizitacijah beležil tudi zasebne zapiske o doživetjih in zanimivostih obiskanih slovenskih krajev, v svojem itinerariju ne omenja.

Dandanes o obstoju nekdanj mogočnega gradu Kostrivnica poleg ohranjenih pergamentnih listin pričajo le še borne sledi ruševin, prerastlih z bujno vegetacijo.

Maja Mohorič,
Knjižnica Rogaška Slatina

Rubriko ureja Osrednja knjižnica Celje.

ALBUM S CELJSKEGA

Spomini na počitnice v celjskem kampu Savinja, Makarska, 1969



Kljub skromnemu družinskemu proračunu mi je mama omogočila, da sem že pred vstopom v šolo in nato prav vsa osnovnošolska leta imela možnost teden poletnih počitnic preživeti na morju. Bodisi v Baški na Krku bodisi v Makarski, kjer smo Celjani imeli »svoj« kamp Savinja, ki so ga upravljali s pisarne na Kocenovi ulici 2 v Celju.

Ob našem kampu, ki je bil »rezerviran« za Slovence, je bil na levi strani kamp Goran, namenjen gostom iz nekdanjih jugoslovanskih republik. Opremljen je bil z veliki šotori in železnimi posteljami, pod njimi pa smo imeli shranjene potovalne kovčke. Vsak je imel svoj del toaletnih prostorov, obema pa je pripadala skupna restavracija. Prav tako je bilo skupno športno igrišče, namenjeno igranju košarke, nogometa in rokometu; pa druženju ob glasbi in plesu ob večerih, ko je bila tudi priložnost, da se je porodila tudi kakšna simpatija.

Fotografija je tudi lep spomin na prijateljico, s katero sem se tisto poletje družila na morju, a je kasneje nisem več srečala.

Prispevala:
Cvetka Skoflek

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje
INFO: srecko.macek@knjiznica-celje.si
Medijski pokrovitelj: Novi tednik
Vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Z NOVIM TEDNIKOM, RADIEM CELJE IN RELAXOM GREMO V EGIPT

Hotel AMWAJ BEACH CLUB 4* V HURGADI

31. 8. do 7. 9. 2024

Cena: ~~1099€~~ 899€ 200 EUR POPUSTA NA OSEBO

Prijave:

Relax.turizam
Največji slovenski organizator počitnic

03-428-83-20

03-428-83-40

ZADNJA
MESTA

Z vami bo ekipa
Radia Celje





Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje ali na mail tajnistvo@nt-rc.si in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Policijski nadzor

Voznika zaustavi policist in mu reče: »Ali niste opazili, da je omejitev hitrosti 30 km/h, vi ste pa vozili 50 km/h?«

»Ne, ne bo držalo, jaz sem peljal 40,« odvrne voznik.

»Ne, ne, ti si peljal 60 km/h!« se oglasi njegova žena, so-potnica.

»Prav tako vas bom kaznoval, ker vam ne gori zadnja luč!« reče policist.

»Oprostite, toda jaz nisem vedel, da mi zadnja luč ne gori,« se brani voznik.

»Kako da ne?« se spet oglasi njegova žena. »Že teden dni te opozarjam, da zamenjaj žarnico, ti pa nič!«

»Prav tako boste plačali kazen, ker niste pripeti z varnostnim pasom!« spet reče policist.

»Saj sem ga vendar odpel takrat, ko ste me zaustavili,« protestira voznik.

»Ni res!« se spet oglasi njegova žena. »Nikoli se ne pripneš!«

»Zdaj pa že utihni!« mož zakriči na svojo ženo. Policist jo vpraša: »Ali vaš mož vedno tako vpije na vas?«

Ta odvrne: »Ne, ne, samo takrat, ko je pijan!«

Riž

Mož in žena sta se ob poroki dogovorila, da bosta za vsako nezvestobo v hranilnik dala eno zrno riža. Pri praznovanju zlate poroke odpreta hranilnika in v moževem je pet zrn, v ženinem pa nobenega.

Možu je nerodno, zato se dobrika ženi: »Draga, oprosti mi! Saj veš, da sem v resnici ljubil samo tebe. Res mi je nerodno!«

Ona pa mu odgovori: »Nič hudega! Kar spomni se, koliko-krat smo jedli rižoto.«

Obisk

Ko se vračata z obiska pri sosedu, pravi gospa Novakova svojemu možu: »Ali si videl? Najin obisk je Kovačevim dobro del. Ko sva prišla, so bili slabe volje, ko sva odhajala, pa so bili vidno zadovoljni!«

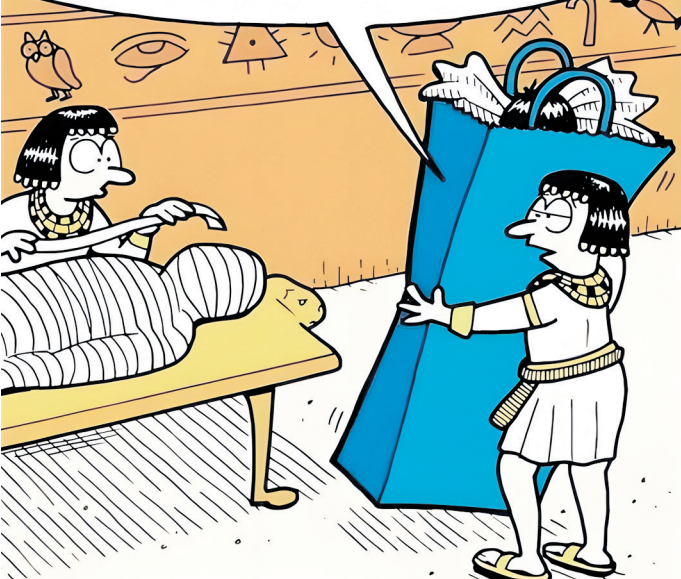
Zato se prostornina prtljažnikov meri v litrih.



Mami je rekla, da sem lahko, kar hočem. Zato sem postal jelen!



Jaz sem tudi včasih zavijal, ampak je tole neprimerno lažje.



Ko se dober dan spremeni v slabega.



Skoraj me je kap, ko sem ga videl na avtocesti!

Oven

Sonce vas prijetno greje iz so-rodnega znaka in vam prinaša veliko dobrega. Sprejmite blagodejno energijo. Osredotočite se na lepe dogodke in trenutke, ne bojte se neznanega. V življenju se hitro zgodi kaj, česar ne želimo. Malce več previdnosti na finančnem področju ne bo škodovalo. Tokrat čas ni naklo-njen tveganjem, ohranite red in nadzor, odpovejte se večjim nakupom, sploh stvarim teh-ničnega značaja.

Bik

Veliko zanimivega se bo do-gajalo v teh dneh. Na prazničen 15. avgust lahko pričakujete lepo druženje, ki se lahko zav-leče v pozne nočne ure. Neko-ga boste očarali in kar ne boste mogli nehati komunicirati. Če imate občutek, da ste se z do-ločeno osebo odtujili in da se med vama pojavljajo fraze in dolgočasnost, se bo to kmalu spremenilo. Čaka vas prijetno presenečenje in odlična zaba-va, prav nič ne bo ušlo vaši pozornosti.

Dvojčka

Jupiter zelo ugodno deluje na vaše znamenje in vam bo tudi v prihodnje nanizal nove priložnosti. Energije boste imeli dovolj zaradi vpliva Marsa. Vaš vladar Merkur pa bo s svojo re-trogradnostjo aktiviral interes po inventuri vašega stanja. Partner se bo zaman trudil, da vam bi vzbudil zanimanje. Zdelo se vam bo, da imate pravico živeti in uživati malce po svoje. Videti bo, kot da ste spoznali, da mora znati vsak poskrbeti zase.

Rak

Vaša vladarica Luna bo ob pričetku novega tedna dosegla svojo polnost. Ker bo v neu-godnem aspektu z Uranom, je potrebno, da se zavedate pomembnosti povečanja pre-vidnosti na vseh področjih. Po-membno je, da izboljšate svoj sedanji položaj. Ker ste v tem času že naredili dovolj, vam bo to uspelo z lahkoto v primerjavi s prejšnjim obdobjem. Naredite si dober načrt.

Lev

Na prazničen četrtek se bo Soncu v vašem znaku pridru-žil retrogradni Merkur, ki je bil pred tem že v Devici. Ponovno si boste v prihodnjih dneh po-stavljali vprašanja, za katera ste menili, da so že rešena. Pre-teklost ponovno zahteva, da se ji posvetite. Preveč pričakujete od partnerja in postajate zelo zahtevni. Razmislite o tem, kje ležijo resnično vzroki za vaše nezadovoljstvo. Ko boste to ugotovili, pričnite odpravljati posledice.

Devica

Venera, kraljica ljubezni in denarja, bo potovala po vašem znaku, kar bo zelo spodbudno vplivalo na vaš zunanji videz, saj vas bo vidno polepšala. Komplimentom pa ne boste kar tako verjeli, prevzemal vas bo dvom. Vaše razpoloženje se bo spremenilo, zato bi bilo dobro, da bi se osredotočili na praktič-ne plati življenja. Razmišljali boste, da bi uvedli večjo spre-membo v svojem življenju.

HOROSKOP
JE ZA VAS PRIPRAVILA
ASTROLOGINJA DOLORES.

Tehtnica

Vleklo vas bo na več strani in težko se boste odločili, v katero bi obrnili svoj korak. Ne dovo-ljujte okoliščinam, da vas vodi-jo, ampak vzemite vse skupaj v svoje roke. Situacijo morate znati obvladovati. Pri tem vam bosta v veliko pomoč Jupiter in Mars, ki potujeta po sorodnem znamenju. Vaša vladarica v znaku Device bo povzročila te-meljito analizo vašega stanja. Na neki točki se morate ustaviti, sicer se lahko preveč zapletete.

Škorpion

Včasih še sami sebe ne razu-mete in si postavljate v določenih obdobjih vedno znova in znova enaka vprašanja. Tokrat lahko pridete do zanimivih spoznanj. Če boste mnenju prijateljske osebe posvetili več pozornosti, bo postalo še kako zanimivo. Večjih finančnih težav ne boste imeli, vendar si razkošnega ži-vljenja vseeno ne smete privošči-ti. Svojo energijo lahko sprostite na številne načine, tudi z večjo zmernostjo pri denarju.

Strelec

Jupiter in Mars vam nasprotu-jeta, kar pomeni, da boste mo-rali v svoje aktivnosti vnesti več reda in sistematičnosti. Le tako boste uspešni! Vitalna energija bo dobra, prav tako tudi poču-tje. Neka oseba iz preteklosti vam ne bo šla iz glave. Vaše ljubezensko življenje bo pestro in mogoče celo malce naporno. Za dobro počutje in vzušje pa boste poskrbeli povsod, kjerkoli se že boste gibali. Včasih znate biti resnično pravi uživač.

Kozorog

Od četrтка zvečer pa vse do poznih ur v soboto boste gostili Luno. Pridni, delovni in dobro organizirani boste kos svojim obveznostim brez posebnega na-pora. Uspešno boste znali uskla-jevati svoj delovni in zasebni čas. V zadnjem času ste zasebno mal-ce zagledani vase in želite, da ob-velja vaše mnenje. Če imate to srečo, da imate razumevajočega partnerja, bo vse dobro, sicer pa boste naleteli na odpor.

Vodnar

V nedeljo in v ponedeljek bo Luna potovala po vašem zna-ku. Kar nekaj stresnih situacij lahko doživite, zato velja pove-čana previdnost. Zavedati se je potrebno, da v ponedeljek zve-čer nastopi polna Luna, ki bo v kvadratu s planetom Uranom, kar situacije ne bo olajšalo! Do nasprotnega spola boste tokrat za spremembo zadržani. To ne bo pomenilo, da ste premalo zainteresirani za stike, ampak preprosto v teh dneh ne čutite prevelike potrebe po druženju. Delo je na prvem mestu.

Ribi

V torek in v sredo bo Luna potovala po vašem znaku. In-tuicija bo zelo povečana, zato ji prisluhnite, življenje vam bo dajalo koristne namige za pri-hodnost. Lahko se bo razjasnila zadeva, ki vam je v preteklosti povzročala velik stres. Čeprav je to mogoče težko v tem trenutku, morate vseeno svoje težave obrdžati zase in jih sami reševati. Ne priporočam vam, da bi o vsem razpravljali z drugimi, ohranite primerno distanco.

Astrologinja DOLORES je dosegljiva na 041 519 265 in na Facebookovi strani Dolores Astro.

Nagradna križanka



Zdaj hočejo še angele in ostale stvari na stropu?!
Tega pa ni bilo v originalni ...

3K	500 t	STROKOV- NIAK ZA VINA	MESTO V ITALIJI	GLASBENA MATICA	VSAKO ČETRTO JE PRESTOPNO	ZALOGE RAZ- NOVRSTNE- GA BLAGA	REČ, PREDMET	TRAJAJOČ 1 DAN	DRAMA HENRIKA IBSENA
KOMPO- NIRAN ZA 5 GLASOV									
ŠTEVILO 7 JE ...					11				
TRENJE				LADJE GA PREVAŽAJO V KONTEJ- NERJIH					
ODPOSLANCI				OKUSNA MORSKA RIBA					
ZVOK DOLOČENE VIŠINE ..., TOR, SRE				DARJA SVAJGER	BIL MU JE ... V PETI NEMŠKA MODNA REVUIA			STREGLA STA VITEZU	
		1					ENEIDA ALI ODISEJA		
							LETALO		
KRIŽANKE & UGANKE	ZAVIRA DELOVANJE HISTAMINA	TAK, KI UPO RABLJA NA- ČELA BIOKI- BERNETIKE	ZGORNJI DEL PROSTORA	TEŽKA RA- DIOAKTIVNA KOVINA	VESOLJSKI IZSTREKI	DON KIH...			
						DRŽAVNO- TOŽILSKI SVET			
NESMISEL- NOST		10							
SOL DUŠIKOVE KISLINE						NA PRIMER			
PRSNİ KOŠ									
						MLATI PRAZNO ...	NEOTESANO		
						TOPILO SREDSTVO			
IKONOGRAF SLIKA ...						PROSTOR ZA ŽIVINO			
						CRES IN KORZIKA			
ZELO KRATEK ČAS	7								
IGNACIJ BORŠTNIK									
AMERIŠKA TV SERIJA: ... V MESTU		3							
ČEBELJI SAMEC									
ITALIJANSKO MESTO OB JADRANU									
... KOVINE IMAJO MAJHNO TRDOTO									
INFORMACIJ- SKA TEHNO- LOGIJA									
TONINOVA STRANKA									
GEOMETRI- JSKI TELES!									
DODAJANJE KISA									

SUDOKU 635								
						9	6	2
7		1			8	5		
2			4		6			
1		7						
							8	9
6		4	7	8	2			
							7	
			2	5	3			
8	3	2		4				

SUDOKU 326								
8	9	1		4				2
	2							4
4				8	5			
			9	3		4	6	
2	7	3						
			5				1	
	5					6	7	
				5	1			
3	6	9						

REŠITEV SUDOKU 634

9	8	5	6	7	4	1	3	2
2	1	7	3	5	9	4	8	6
6	3	4	8	1	2	9	7	5
5	4	8	9	3	7	6	2	1
7	9	1	2	4	6	8	5	3
3	6	2	5	8	1	7	4	9
1	5	3	4	6	8	2	9	7
8	7	9	1	2	3	5	6	4
4	2	6	7	9	5	3	1	8

REŠITEV SUDOKU 325

8	9	7	3	6	2	1	5	4
4	5	2	9	1	7	6	8	3
3	6	1	4	5	8	7	9	2
9	2	8	6	7	1	3	4	5
7	3	4	5	2	9	8	6	1
5	1	6	8	3	4	9	2	7
6	4	3	7	9	5	2	1	8
2	8	9	1	4	3	5	7	6
1	7	5	2	8	6	4	3	9

V naših križankah

**pomagamo
srečo kovati
tudi mi.**



Križanke po meri
reševalcev.
**Ker si zaslužite
najboljše.**

www.trik.si **3K**

Nagradni razpis:

1., 2. in 3. nagrada: majica Novega tednika in Radia Celje.

Geslo iz številke 31: **Dopust prehitro mine.**

Izid žrebanja:

1. in 2. nagrado: dve vstopnici za ogled podzemlja Pece z vlakom prejemata: **Vlasta Ferjen z Dobrne in Roman Jezer-
nik iz Andraža nad Polzevo.**

3. nagrado: majico Novega tednika&Radia Celje prejme: **Slavko Kamenik iz Celja.**

Nagrajencem čestitamo. Nagrade jim bomo poslali po pošti.



BRANJE Z
ZANOSOM

ŽE V
PRODAJI

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, do torka, 20. avgusta.



Upoštevali bomo rešitve na kuponu, ki ga lahko pošljete po pošti ali prinesete v uredništvo. Geslo lahko pošljete tudi po elektronski pošti na naslov tajnistvo@nt-rc.si.

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11					

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

E-naslov: _____

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Telefon: _____

Velikost majice (obkrožite): S M L XL XXL

Podpis: _____

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izžreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisanega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklic soglasja za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

Ustvarjalne delavnice spodbujajo otroško domišljijo

V Centru sodobnih umetnosti Celje, ki deluje pod okriljem Zavoda Celeia Celje, tudi v letošnjem poletju potekajo tradicionalne ustvarjalne delavnice. Otroci, stari od 6 do 11 let, na tedenskih delavnicah pod vodstvom likovnih pedagogin in ustvarjalk skozi igro in raziskovanje spoznavajo vizualne medije, likovne tehnike in vsebine, ki so značilni za sodobno umetniško ustvarjanje. Gre za zanimivo dejavnost, ki je v mestu naletela na velik odziv mladih.

SŠol



Po delavnici v preteklem tednu bosta do konca avgusta še dve, in sicer Na trgu modro sije ter Počitniška kapsula. (Foto: FB MOC)

Od jutri razstava eksotičnih živali

Mozirski gaj bo tudi letos gostil kače in druge eksotične živali. (Foto: Maja Horvat)

Kače, pajki, papige in druge eksotične živali bodo od prazničnega četrтка do konca tedna ponovno na ogled v Mozirskem gaju. Mozirjani razstavo vsako leto pripravljajo v sodelovanju z društvom Bioexo, kjer pravijo, da želijo z dogodkom približati te živali ljudem in jim pomagati odpraviti predsodke do njih ter jih hkrati osveščati o dobrobiti živali in širiti dobro voljo.

Na letošnji poletni razstavi bodo na svoj račun tako ponovno prišli vsi ljubitelji eksotičnih živali, še posebej kač. Letos bodo obiskovalci v parku lahko srečali tudi ene najdaljših in največjih kač, pitone, ki se jih bodo lahko tudi dotaknili. V parku bo tudi kar nekaj zanimivih papig, približno deset vrst kopenskih in vodnih želv, na ogled bo tudi nekaj kuščarjev, pripravili bodo tudi kotichek z žuželkami. Na voljo bo tudi ježa ponijev.

Najmlajši se bodo lahko zabavali z zbiranjem žigov v lovu za zakladom, manjkale ne bodo niti čudovite cvetlične gredice.

JF

Zelo dobro obiskana tribuna za posebne goste

Med prvo tekmo 3. kroga kvalifikacij za evropsko ligo – pomerila sta se Celje in irski Shamrock Rovers – je bilo mogoče slišati nekaj žvižgov s tribune, saj je bil rezultat le 1 : 0.

Negotovanj seveda ni bilo s tribune za posebne goste, ki je bila v primerjavi z vzhodno tribuno zelo dobro obiskana. Na njej je bil tudi nekdanji direktor Celjskega mladinskega centra Primož Brvar, ki je od leta 2014 direktor neprofitne stanovanjske organizacije Nepremičnine Celje, ki jo je ustanovila Mestna občina Celje z namenom zagotavljanja cenovno dostopnih najemnih stanovanj. V sedanjih vlogi se Brvar z ekipo sooča z izzivi reševanja stanovanjske preskrbe za sedanje in prihodnje občane Mestne občine Celje. Med slednje spadajo številni igralci, ki se bodo okrepili NK Celje v več starostnih kategorijah in bodo morali najeti stanovanje za svoječasno prebivališče.

DŠ



Sozvočen preplet zelišč in gongov

Edinstven prostor Žičke kartuzije so minulo nedeljo prevzeli zvoki in vibracije gongov z zeliščnim prologom. Zaradi hitro zapolnjenih mest in velikega zanimanja bodo dogodek ponovili že to nedeljo.

Udeleženci dogodka, ki ga je z Žičko kartuzijo organiziral Turističnoinformacijski center Slovenske Konjice, so se najprej sprehodili skozi kartuzijski zeliščni vrt Zajckloster in ob obrednem pitju čaja prisluhnili zgodbi Majde in Katje Temnik, ki sta skrbnici tega zeliščnega vrta. V obnovljeni cerkvi svetega Janeza Krstnika je sledila zvočna kopel z gongi Polone Kuzman, kjer so se lahko sprostili, našli svoj mir in si prisluhnili. »Zdravljenje telesa z zvokom in vibracijo gongov je starodavna tehnika, ki so jo uporabljali že tisoče let pred nami. Starodavne civilizacije so vedele, da vibracija in zvok pomembno vplivata na vzpostavitev ravnovesja v telesu. Zvok ima svojo valovno dolžino, frekvenco in moč,« so ob tem pojasnili v Ticu Slovenske Konjice. Že jutri (v petek) bo v Žički kartuziji še zadnji Poletni glasbeni večer, na katerem bodo nastopili Sounds of Slovenia trio & Maroltovke. Že v nedeljo bodo v tem skrivnostnem prostoru ponovno zazveneli zvoki gongov.

SJ



Utrinki nedeljskega dogodka v edinstvenem prostoru nekdanjega kartuzijanskega samostana. (Foto: FB Žička kartuzija)

Grad zatresli rokerji

Obnovljeni prostori Gradu Podčetrtek bodo svoja vrata za obiskovalce odprli konec avgusta, že sedaj pa je okolica gradu prizorišče nekaterih dogodkov. Pred časom je bil v grajski kašči Festival žganja in piva Kotlar. Drugi avgustovski petek pa so se zidovi gradu zatresli ob Struna festu, ko so na odru pred tem kulturnim spomenikom nastopili Big Foot Mama, Barni band, Pikel Prfekt in Dunraven.

Turizem Podčetrtek je znan po organizaciji dogodkov, ki navdušujejo množice ljudi. Tokrat je to združenje strnilo moči z Mladinskim, kulturnim in turističnim društvom (MKTD) Lepe strune in vsi vpleteni so skupaj pripravili Struna fest. »Izjemno vesel sem, da smo obudili prepoznavno prireditev, ki je bila v Podčetrtku nazadnje pred 12 leti. Še posebej me veseli, da so se vabilu k sodelovanju odzvali številni mladi, ki so pomagali pri izvedbi dogodka in strežbi. Tudi sam sem med ustanovitelji omenjenega društva, katerega namen je, da se mladi zabavajo, družijo in pridobivajo delovne navade,« je dejal direktor omenjenega združenja Boštjan Misja. Da so številni mladi, ki so sodelovali pri dogodku, obet za svetlo prihodnost MKTD Lepe strune, meni tudi predstavnica društva Karmen Cvirn.

TS



Vrhunec večera je bil nastop zasedbe Big Foot Mama. (Foto: arhiv društva)